



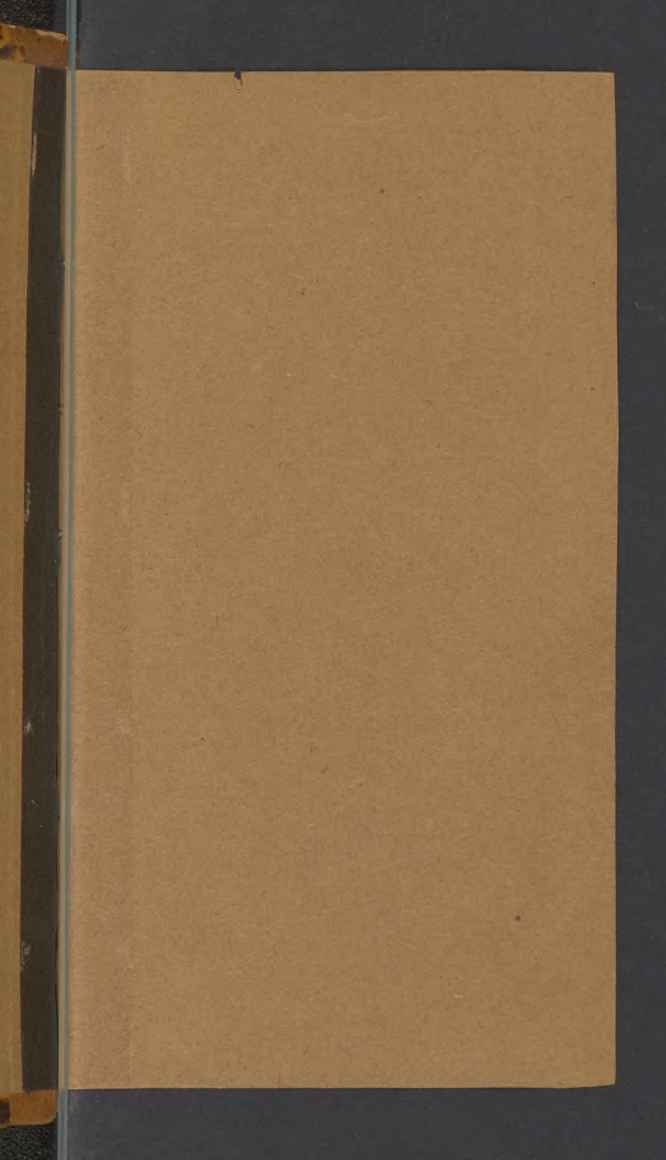
Mor.

~~5487.~~

RC KT.

1257

(Helix)



C

OTH

BUZ

Egy  
relmel

Az  
tennel  
intézet

S Z 6

Es elő

Nyomat



Kegyes lélek

V E Z E R 1257.

# CSILLAG;

Istennel

OTHONS' UTON VALO

járásában. t. i. Olly

B U Z G O I M A D S A G O K

*Mellyeket,*

Egy igaz vallása miatt hazájából s' szerelmei közzül ki-bujdosot K. ember :

N. K. K. M. U.

Kivánságára s' kérésére

Az honn lévô s' félyyel járo Szentek Istennel járáfokban valo igazgattatásokra intézett

S Z O N Y I N. I S T V A N

Ujvárofi Prædikator.

Mat. 2. 9.

Es előttôka' CSILLAG mégyenvala



DEBRECZENI

Nyomtattatott ROSNYAI JÁNOS által.

M. DC. LXXXI.



származik CSILLAG a' jákobbul. *a.*  
EN JESUS  
VAGYOK AMA FENYES  
HAJNAL CSILLAG. *b.*

Járjatok én előttem s;üntelenül. *c.*

TIVATTOK  
E' VILAGNAK VILAGOSSAGI *d.*  
kik ténletek

Mint az égnek CSILLAGI. *e.*  
Es SZÖVETNEKEK c' világban. *f.*  
Ugy fénylék a' ti világosságtok, hogy e-  
gyebekis lássák. *g.*

Szent Pál Apostol:

Köveffetek engemet, miképpen én-is  
a' Christust: *b.*

Szüntelen imádkozzatok.

Mindenekben hálákat adgyatok.

A' Lelket meg-ne oltsátok. *i.*

Kegyes Lelkek:

Láttuk az ő CSILLAGAT nap keletre;  
el-jöttünk, hogy ő-et imádjuk. *k.*

*a.* IV MOS. 24. 17. *b.* Jel. 22. 16. *c.* I. MOS 17. 1.

*d.* Mat. 5. 14. *e.* Dan. 12. 3. *f.* Phil. 2. 15.

*g.* Mat. 5. 16. *h.* I Cor. 11. 1. *i.* I. Thes. 5. 17.

*1* 8. 19. *k.* Mat. 2. 2.





Nemes vérű s' kegyes  
lelkű

F E R F I U N A K  
N. K. K. M. U.

nak, (: Tit:) Jo Fautoromnak  
ő kegyelmének.

**A'** békeességnek Istéetül külső  
belső békeességet, az igaz hit-  
ben erősséget, Sz. Lelket, meg-  
tisztult jo lelki-esméretet: a'  
Christus keresztinek viselésére  
mennyei erőt, minden kiser-  
tekben lelki gyôzedelmet, és e'  
nyavalyás élet után Bujdosó  
Martyrok Coronájában fénlő  
örök dicsôséget kíván.



Gaz vallásod szerelme mi-  
att hazádon kívül s' szerel-  
mesidtől sokáig távol buj-  
dosó, bujdosásodba bád-  
gyazto keferűségid alatt el-  
fárat



# A 7 A N L O

Írártt sívű, de az URBAN örvendő lel-  
 kű Kegyes FERFI! ki a' Prophetá-  
 kat, mint íetéttségbe a' lámpások, kö-  
 vetni íereted, olvastad Molesbül: na-  
 gyob örökléget akarván nékie adni; mit  
 monda Isten Abrahámnak: *Menny ki  
 a' te lako földedből,* de uttyátis az ígért  
 örökségnek meg mutatá, s' VEZER  
 CSILLAGUL az Istennel valo járást  
 ajánlá nékie: *Járj, ugy mond, én elátem  
 süntelenül és legy tókélletes.* Bé sem me-  
 het vala külömben Canaán mézes föl-  
 dére; hanem tókélletes sível Istennel  
 valo járása által. Nékedis N. Uram né  
 engedet Isten, látom, e' világó egy hely-  
 ben állandó lakást: sületé íed fésékiben,  
 s' lako földedben valo maradá í: ki-hi-  
 va Isten tégedis földi örökségedből;  
 mert mennyei hazát, s' fényes coronát  
 keíített néked örökségül, mellyben én  
 nemis kételkedem; mert a' te kegyes  
 bujdosásod, nem egyéb Istennel valo já-  
 rásnál, ki a' kegyességet s' lélekkel tel-  
 lyes sírű könyörgésedbéli buzgosá-  
 got VEZER CSILLAGUL vetted  
 íemeid eleiben, hogy akar othon (ha  
 Isten-

# L E V E L.

Istennek úgy tetszik ) s' akar uton, s<sup>o</sup>-  
moru bujdosásodnak napjaiban, a' ke-  
gyesleg vezérellyen Istennel valo jár-  
sodban. S<sup>o</sup>t hogy egyebekis, valakik  
Istennel járni gyönyörkednek, ilyen  
VEZER CSILLAG világánál jár-  
haslanak, buzgo kegyesleged kíváná tül-  
lem, hogy ilyen formájú kőnyörgéses  
kőnyvecskét, mind az honn lévő s'  
mind a' félllyel járo Szentek búkségek  
Berint alkalmaztatnék.

A' mi a' kereskedők részét nézi, indi-  
tott azis, hogy a' Debreczeni Istenfélő  
s' utazásokban Istennel járni gyönyör-  
ködő kereskedő emberek, kik Comá-  
romig, Bécsig, Brasloig, Lőcséig, Sze-  
gedig, nagy kereskedést üznek, ott valo  
pradikátorlágombá, ho<sup>o</sup>ssas utra indu-  
lásokkor egynéhány<sup>o</sup>or hozzám jűvén,  
uti Imádságokat irattak velem, s' élte-  
nek azzal ideig, de az irás hamar el-vi-  
felődet. Eő kegyelmek sem voltak rolá  
feledékenyek, mert valahány<sup>o</sup>or Isten  
őket meg-hozta, mindenkor tíftefléges  
ajándékkal jőttének előmbé. S<sup>o</sup>t még  
mostanis, meg értvén Nemzetes B E R-



# A 7 A N L O

NAT JÁNOS DEAK. K. K. Uram  
 ebbeli bándékomat, Exempláinkat,  
 hogy annyivalis több legyen a' kegyes  
 Lelkek VEZER CSILLAGA, papi-  
 rofra való pénzével bővítette. Nem  
 akarván azért énis ennyi jó akarattyok-  
 rul ő kegyelmeknek el-feleltetni; hogy  
 járárok-kelések, kereskedélek, anyivalis  
 inkább Isten nevében és áldásában le-  
 hesse (akképpen más helyekben lévő  
 keresztyén kereskedőknek is) Istennel  
 járárokban való igazgattatásokra ez U-  
 TI IMADSAGOKAT, VEZER  
 CSILLAGUL előttök bocsátani jo-  
 na k látczék előtttem. Vegyék jó neven  
 tőlem minden kereskedő kegyes embe-  
 rek. Enis kívánom: járjon egyyüt min-  
 denűt az Isten vélek, s' fáradtságokat  
 boldog elől-menetellel coróázza meg.

Im azért Nemzetes Uram, a' kegyel-  
 med kívánságának talám valami részbe  
 eleget-tettem. E legyen a' te kegyes lel-  
 ked VEZER CSILLAGA Istennel  
 való járásodban, melly lében nevednek  
 fényes csillaga, hozzád való nagy indu-  
 latomnak penig vékony láttattya s' ki-  
 csiny

csiny csilla  
 jó hível vé

Iram Uj  
 clo lre L  
 Kar. hav.

Kegyel  
 elus Cl

SZÖN

A P  
 Absoluta Syn  
 Anno 1680.  
 meas manus L  
 Szepiani Szöny  
 manuscriptus,  
 brio meo, ita  
 dicari dignum  
 nes et Deum lau  
 e Galatier pot  
 In Nagy Bajon.

MATTHI  
 Uctuarum cis T  
 Reformatus.

L E V E L.

csiny csillaga, mellyet hogy kegyelmed  
jó ível végyen, kívánom.

Irtam Ujvárafon

cló lxc LXXX.

Kar. hav. 15. napj.

Kegyelmed Attyafia a' mi Urunk  
esus Christus szerelmében.

SZÖNYI NAGYISTVAN.

U. V. P.

A P P R O B A T I O

Absolutâ Synodo nostrâ Partiali Debreczini  
Anno 1680. d. 20. Marty celebratâ venit in  
meas manus Libellus Precum Clarissimi Viri  
Stephani Szönyi Ministri Ecclesiæ Uj Varasitû  
manuscriptus, quem ad imprimendum, ut ar-  
bitrio meo, ita recommendatione aliorum ju-  
dicavi dignum. Cujus impressione fideles om-  
nes et Deum laudare, et suis animabus prodes-  
se salutariter poterint Vale Lector benevole !  
Ex Nagy Bajon. Anno 1680. die 22. Marty  
M A T T H I A S N O G R A D I  
Ecclesiarum cis Tibiscanarum superintenden<sup>s</sup>  
Reformatus.





Egy szora!  
*Kegyelem néked Istenül!*  
Kegyes Olvaso!

**M**Ikor e' kegyes lélek **VEZER**  
**CSILLAGA** semed eleiben a-  
kad, ne véllyed azt, mintha csak e' köny-  
vecskében bé-foglaltatot buzgo kő-  
nyörgéseket nevezném kegyes Lélek  
**VEZER CSILLAGANAK**, hanem  
mind azokat a' lélekkel tellyes buzgo  
sép imádlágokat-is, mellyeket más ke-  
reftény Tudos emberek-is irtanak, mi-  
néműeket Isten kegyelméből a' mi  
nyelvünkön is szépeket látunk: De aző-  
ban, nem is csak az Imádlágos kőny-  
ve~~sekben~~ le-irt szép kőnyörgéseket tartom  
**VEZER Csillagoknak** a' kegyeslégnek  
utaiban (hogy a' Kegyeslégnek több  
réguláirul s' foglalatoslágirul ne bol-  
lak; mivel csak a' kőnyörgésekről  
kezdetünk most gondolkodni) hané  
a' mi szívünk buzgoságából fel-lövő-  
döt



## A' KEGYES

dőt foházkodások nyilait, s' irás nélkül nyelvünkkel formált forró imádságokat-is, Isten eleiben vezérle s' Attyai orczája előtt jártato csillagoknak elmérem.

En ugyan meg vallom: kívánnám s' engedné Isten, hogy még a' gyengé kis irás nélkül könyörögenének: serkengetnek-tel magokban a' könyörgésnek Lelkét, és így lassan lassan szoktatnák magokat magok szükségé; öröme vagy kegyelme, és abból származó buzgósága szerint, mint a' Lélek őket tanítaná, magoktól állani: nem kellettnek így megborongatni az Uj Testámentom kegyelmét. Az erősek ugyan magok lábánis el mennek; de a' járni csak most tanulókat kézenfogva kell vezérteni; a' szótalanoknak, hogy mondhasák, elöttek kell a' szót mondani, és hogy a' fogatlanok el-nyelhesék, meg kell elebb nekik a' falatot rágni. Szent Pális azt mondgya 1. Thess. 5. 14. hogy a' gyengéket segillyük. 1. in. Rom. 14. 1. és 15. 1, Minekokáért nem az erőbekre, hanem a' gyengébbekre vagyon most nekem

## O L V A S O H O Z.

nékem gondom. Elég nékem ha az erősbeknek nem ártok; a' gyengébbeknek pedig csak kicsint használhatok is, nagy nyereségem.

Irtam pedig Istennel járó kegyes lélek e' *Vezér Csillagban*, mind magános s' mind közönséges imádságokat; mert az Isten mind a' kettőt tüled meg kívánja: Nemis elég az eleven keresztyénségre, csak a' közönséges könyörgésekben jelen lenni (ha házádbá a' eseléd közöt, álláson uti társaidal, Templomban a' Szentek gyülekezeti-vel könyörgöttél; ) mert ha Istennel akarj együtt járni, melegen, forro buzgóságod s' buzgo kegyességed, a' magad berint való magános könyörgésti meg kívánja. 1. Minden igaz a' maga hitiből él, s' tartozik a' maga hitit megékesíteni; néked is szükséges magános imádságoknak kegyelmévelis hitednek erejét virágoztatni. 2. Azon kívül is vagy on Istennel tenéked olly magános dolgozod, mellyben néked mások nem állhatnak melléd: és hanemha éretted könyörögenek, a' könyörgésben nem lehet-



## A' KEGYES

lehetnek társaid: 3. Valami magános  
 védelemből ha Isten téged meg-  
 badított. 4. Ha valami magános joval  
 éretett. 5. Magános félelemben, nyo-  
 morúságban avagy védelembé vagy:  
 6. Magános jo nélkül bűkölködöl; meg  
 lehet, hogy másokis könyörögjenek é-  
 retted, de a' magad érint való buzgó-  
 ságodatis ilyen kegyességed meg-ki-  
 vánnya. 7. Talám fogadtál valamit I-  
 stennek, imádságodbéli kegyességed i-  
 ránt; magadtul kívánnya Isté, hogy bé-  
 fizessed és sámotadgy rola. 8. Eggyik  
 dolga a' kegyes léleknek, hogy kö-  
 nyörgésében bűneirűlis, nem csak kö-  
 zönséges szókkal penig, általlyában:  
*Vetkeztem, az én álnokságim, az én bü-*  
*neim. s' t. hanem ugyan elől sámálál-*  
*vais, ha bintén nagyokis, ha bintén ru-*  
*takis, vallást tégyen; hogy penig valaki,*  
*titkos bűneit mindenek előtt meg val-*  
*lya, nemis kívántatik, hanemha a' lelki*  
*esméretnek háboruja olly rettenetes*  
*bűnöknek villamási s' menyörgési*  
*közöt külvőmben meg né csendesedhet-*  
*nek. Jac. 5. 16. nemis hasznos a' gyen-*  
 gáket

# OLVASOHOZ.

güket olyan vétkeivel meg-botrán-  
koztatni, az erősbeket pedig tüle el ide-  
geníteni, s' magát vélek meg utáltatni.  
Dávidis magános könyörgésiben elől  
bámlálvais vallást tett ugyan bűneiről  
Solt. 32. 3. 4. 5. De közönséges és  
mások előtt való imádságában titkos  
bűneit csak általlyában említi.  
Solt. 130. 3. Istem 19. 13. *Az én tit-  
kos bűneimtől szabadíts-meg engemet* 9.  
Egyéb arántis lehetnek embernek olly  
titkos dolgai, melyeket, emberek előtt  
semérem nélkül nem lehetne monda-  
ni; de Isten előtt fiui ( leányi ) bizodal-  
ma szerint a' semérmetetis meg-méri je-  
lenten: p. o. Ha az ifjak házasságok-  
ért; az házafok magzatokért: viselő  
asszonyok boldog bűléért s' t. könyör-  
genek: Isak a' mezőre mégyenki magá-  
nos imádságára, mikor házasságáért  
könyörgene. 1. Mos 24. 63. Ama ke-  
gyes Anna Asszony Elkána felelége  
magtalan lévén, midőn a' Templom  
ajtájánál magzatért könyörgene bivel-  
sen, keferedet bivel lévén, sir vala kefer-  
veslen. Eli Pap, csak a' báját láttya hogy

mo-

## A' KEGYES

mozog, de szívát nem hallja; mert s' é-  
gyenlven emberek előtt a' mit Isten e-  
lőt nem ségyenle csak a' szívében kő-  
nyörög vala: Gondolodé hogy amaz  
napbá Őltözött Asszonyiállat, kit a' Já-  
nos fűlésben látot kinlodni, boldog  
fűlésért nem könyörgött volna, jelle-  
het az irás, mivel imádlága titkos, le né  
írja.

10. Akkor a' könyörgés leg-eleve-  
nebb, leg-kedvessebb, leg-foganatos-  
sabbis, mikor a' mi imádságunkban,  
mind soval s' mind magunk viselésé-  
vel, Istenünkhez valo szerelmünket,  
belső indulatunkat, buzgalágunkat: ö-  
beane valo hitünket, s' reménységünket,  
bizodalunkat, lelki örömmünket: előt-  
te valo felid alázatosságunkat s' túl-  
valo félelmünket eleven ábrázattal ugy  
ki-fejezhettyük, hogy a' minéműek be-  
löl, kívüli is ollyaknak: minéműek vi-  
söt kívül, belől is magunkat ollyaknak lē-  
ni meg-mutathattyuk; e' penig egyéb  
emberek láttára s' hallottára nem olly  
alkalmatosan lehet.

\*

Ha



## O L V A S O H O Z .

Ha lehet azért, magános Imádsá-  
godnak idején (nem ~~bollok~~ én most  
a' kőzönfeges könyörgésekről, melly  
az emberek társaságában és ~~sin~~ helyén  
~~ök~~ot végben menni, valahol ketten  
hárman a' Jესus nevében egyben gyűl-  
nek Mat. 18. 19. 20. hanem minden  
embernek az ő magános imádságául )  
magadat az emberek társaságátul kü-  
lőm végzed; hogy Isten előtt valo olly  
bátorfágos, őt majd ugyan barátságos  
besédedet: siránkozó vagy őrvendező  
magad ollyan viselését, mint egy ugyan  
Isten nyakában csüggendező cselekedése-  
det az emberek ne lássák s' ne hallják;  
lehesse minden cselekedeted annál sa-  
badabb: ne kellesték az emberektől sé-  
gyenlened, a' mit Istentől nem ségyen-  
lest: se az emberektől meg ne itiltesél  
mintha magad mutogató hypocritaság-  
bul cselekednél mind azokat a' mire a'  
lélek és a' buzgólag könyörgésedben  
visel tégedet.

Nem a'st akarom én mondani, hogy  
könyörgésedbéli kegyességedet, ugyan  
csak

## A' KEGYES

csak büklégesképpen el kellesték titkolnod, soha ne tudgya-meg senki, hogy könyörgés vagy könyörgöttél; mert ugy kegyesség s' buzgoság nélkül való istentelen embernek itiltetnél sokaknak botránkozásokra, de ugyan né is hasznos,őt káros egyebekre nézve is bintén annyira el-titkolnod ebbéli kegyességedet; *Te ugyan jól adcz hátakat Istennek, de mások abból nem épülne' . 1. Cor. 14. 17. azt mondgya pedig Szent Pál az 26. v.-ben, hogy mindenek a' mi felebarátink épületire legyenek. tudván ugyan is, kik a' könyörgésben tunyábbak, s' akarmelly kegyességre is kése delmelebbek könyörgésedbeli kegyességedet, jó példáddal fel-buzdulnak s' buzgoságokkal utánad indulván tégedet követnek. Megnyered Őket Istennek s' Istent imádgják éretted. Jollehet ugyan Phariseusok modgyára, nem is jó affectatè könyörgéseddel dicsekedésre való alkalmatosságot keresni; de ha meg-tudták, had tudgyák: tudgyák bár, hogy könyörgés és könyör-  
\*2-
gót-*



## O L V A S O H O Z.

göttél; de mint viseled magadat ne láf-  
lák, s' mint beszélgetz Istennel semtől  
semben ne hallják. *Mikoron imádkozol  
meny-bé a' te rejtek kamarádba, be zárol-  
ván az ajtot imádgad a' te Atyádat a'  
ki titkon vagyon, és a' te Atyád a' ki reád  
néz titkon meg-adgya néked nyilván a'  
mit kérsz, Mat. 6. 6.*

Ha pedig ugyan úgy kell lenni, hogy  
magános könyörgésedre (olly helyen)  
az emberek tárfaságátul külön nem  
mehetz, mégse mulasd-el tiédet. Csak  
hogy olly feliden s' okosan viseljed  
magadat, hogy az Isten előtis kedvet  
találly, de az emberektől se csutoltassál  
meg. Legesleg inkább azt kerülyed il-  
lyenkor, hogy valamimodon hypocri-  
tának ne itiltesél igazán.

A' magad szerint való magános kö-  
nyörgésről most én többet nem fol-  
lok; de a' többekkel való közönséges  
imádlágrulis ugyan a' tistis állatom, hogy  
valamiképpen magános buzgoságodat,  
sintén úgy a' közönségeset, kegyessé-  
ged tellyességre meg-kivánnya Isten  
tüled

## A' KEGYES

tüled; hogy a' közönséges imádlágok-  
banis akar othon a' cseléddel, akár jár-  
toddan uti társaiddal, s' akár Templó-  
ban a' Szentek Gyülekezetivel foglalato-  
s legy. 1. Isten parancsolja, hogy a'  
gyülekezeteket, holot közönséges kő-  
nyörgések is legyenek, gyakorollyuk, Sid.  
10. 25. veld Ősz. v. 22 és onna magun-  
kat, mint sokaknak sokálok, ki ne vő-  
nyuk. 2. Azonban mind az előbbeni  
Szent Atyák Synagogája, és annak pél-  
dája: s' mind az ujjonnan valo Szentek  
Ecclesiája és annak praxisa commédál-  
ly a' Szentek gyülekezetiben valo kő-  
zönséges könyörgéseket: Maga Idve-  
zitönk, a' Jerusalemi Templomot, mi-  
ért mődgya (annyi ideig) Imádlágnak  
házának. Mat. 21. 13. Mert a' Szentek  
a' közönséges Istéi szolgálatra oda gyűl-  
nek vala 1. Kir. 8. 27. 2. Chron. 2. 6.  
Ism. 6. 18. v. 5. Jel. 11. 1. Jer. 7. 1.  
Dávidis illy közönséges gyülekezetek-  
ben az Istent imádgya vala. Solt. 111.  
1. Sőt még a' Christusulus hasonlót  
jövendölt. Solt. 22. 23. 26. Az Apof-

# OLVASOHOZ.

tolokis reá tartván, a' könyörgések ren-  
des óráira fel-mentek (a' míg lehetet)  
a' Templomba. Tfel. 3. 1. De mivel  
már az Isten lélekben és igazságba min-  
denűt világosban akar vala tiszteltetni  
(a' félelemnek miattais,) egyűt vala-  
hol, néhányszor csak valamely egy ma-  
gános házbanis a' könyörgésre egyben  
gyűltenek. Tfel. 1. 13. 14. Ím. 12.  
11. 12. 1. Cor. 15. 6. Melly házat, a'  
Templomnak már nevezetit el-akar-  
ván lassan lassan felejteti; Szent háznak  
vagy Szentegy háznak neveztenek egy  
ideig. A' Philippibeliekkel ama folyó  
vizmellé jártanak a' közönséges kö-  
nyörgésekre, holot Lydiának Ilté meg-  
nyitá szívét. Tfel. 16. 13. 14. Némelly-  
kor viszont csak a' tenger partonis kö-  
nyörgöttek. Tfel. 21. 5. 3. Az Isten  
Anyaszent egy házának állapottyais.  
Hogy Isten az Ecclesiában ferény ör-  
állokat, erős Pástorokat, kegyes Atyá-  
kat, s' hűséges Dajkákat bocsáfló, Mat.  
9. 38. Tfel. 1. 24. 25. A' kiket adot,  
azok előtt az ő befédének ajtaját nyissa-  
meg



## A' KEGYES

meg, hogy ánál nagyobb szabadsággal és világossággal éolhassák a' Christusnak titkait. Col. 4. 3. Es hogy Isten őket az hatalmasoktól meg-tarcsa s' túlők meg-sabadítsa, a' köz-önféges könyör-gésre indit bennünket. Rom. 15. 30. Eph. 6. 19. 20. Phil. 1. 19. 1. Thes. 5. 25. 2. Thes. 3. 1. Sid. 13. 18. 19. 4. A' Szétek egyyefége a' nélkül hala-vány és igen erőtelen: Mert hogy egy-másért könyörögjünk Isté parancsol-lya, és a' bent íeretet dictálja. Mat. 6. 9. 1. Tim. 2. 1. Jac. 5. 16. Rom. 12. 12. 15. A' mi atyánk fiai közöttül penig, kik a' Christusban mi véreink csonta-ink. 1. Cor. 12. némelleyek fogfágban. Tfel. 12. 5. Némelleyek betegségben, Jac. 5. 14. 15. Némelleyek nagy kefe-rűségben és külömb külömbféle ki-firtetekben. 1. Thefl. 5. 14. v. 6. 2. Thefs. 2. 16. 17. vannak, némelleyek visontag sók és nehéz bűnök alatt tar-tatnak. 1. Jan. 5. 16. Es azokért kö-nyörögni közönfégesseis tartozunk. 5. A' közönféges bűklég közönféges

## OLVASOHOZ.

könyörgésre kényszerít bennünket; ha az Országban Ehf. g. d. ghalál, háborúság vagyon. 1. Kir. 8. 32. Vagy valami égre kiálto s' Istent közönléges bosszúállásra ingerlő gonoszság eset. v. Mos. 21. 7. 8. közönléges imádságunkal engesztelhettyük meg az Urat. 6. A' közönléges megmaradás: hogy Isten kegyelmes Királyokat, Fejedelmeket, Igasság szerető fő rédeket adgyó; és azokat minden kegyelmekkel felruházván, minden veszedelmek ellen a' maga szárnyai alatt megőrizze, hogy visszont az ő tárnyok alatt csendes és nyugodalmas életet élhesünk, közönléges könyörgésünket várja. 1. Tim. 2. 1. 2. 7. Ha mi Istentől közönléges jókat és áldásokat kívánunk, Isten is közönléges imádságunkat meg kívánja; azon háznép egy cselédben, azon társaság egy utazásban; azon polgárok egy városban: azon Szentek gyűlekezeti egy Ecclesiabá ha valami jó dologba meg egyeznek kegyelmes igéreti szerint Isten őket meghalgattya. Mat. 18. 19.



# A' KEGYES

20.

X

Egyéb sűkléges alkalmatosságokra, azokon kívül, mellyek e' könyvecskében vannak, hogy ez uttal nem irtam; nem akartam most e' könyvetskét nagyítani s' a' reá valo költségetis többíteni. Ha Istének életem tetczik, jövendőben ezeketis ujjobbá meg-tekintem s' többekkelis meg-ujjitom. Találnak azonban a' kegyes lelkek egyéb szép könyörgésses könyvekben: *Praxisban, Sibéliusban, Kegeliusban, Tárház kulcsában.* s' egyéb Istenhez vezérő s' Isten orczája előtt jártató VEZER CSILLAGOKBAN egyéb alkalmatosságokra is buzgó szép imádságokat.

Hogy azért a' gyengék e' kegyesség VEZER CSILLAGAT kérebben követhessék; Leg először, olvasásképpen, olvaslak által valami e' könyvben vagyon ( NB. Az elein talál valami, meg-mosdasközben valo elmélkedéseket, mellyekkel én nem azt akarom, mint sok tudatlanok soktak, kik reggeli magános imádságokat, meg-mos-

dás-

## O L V A S O H O Z .

dáskorra forittyák, bánván annál jobb idejeket Istének folgálattyára adni; mig mosdanak, kendenek, A' Mi Atyánkot, Hisek egy Istent, A'etal áldástis: ( ha hintén mingyárt nem e'nekis. ) egy-más után el-mondgyák; hanem hogy sived fel-serken ésedtül fogva kegyes elmélkedésekben foglalatoskodgyék, csak matériát akarok azzal adni, leg-közeleb minémű kegyes dolgok-rul leheszen mosdásod közben gondolkodnod; ne foglalhassa magának a' Sántán vagy e' világ sivedet; valamit cselekedel, cselekedgyed az UR JESUS NEVE BEN. Col. 3. 17. Es az Istennek ditsőségére 1. Cor. 10. 31. ). Mikoron penig e' könyvecskét által akarod olvasni, arra vigyázz: miképpen hogy a' könyörgéseket magad forsa s' s'űkfége serint, meg-tudhassad külömböztetni és vála'stani, mellyikkel kinek, mikor kell élni: mit kell el-hadni, mit hozzá tenni, mit el-változtatni: a' serint ha serfiu vagy, avagy asszonyi állat: ha nős, vagy nőtelen: othoné, vagy uton:

## A' KEGYES

uton: magadé vagy másokkal; szeren-  
cseslené, békévelé, egészségbené, vagy  
kárral, háborun, betegségben, szabad  
a' kônyörgésnek szavaiban el-hadni,  
hozzá tenni és a' mint szûkséges el-vál-  
toztatni. Ofztán kôvesfied kegyes lélek  
e' buzgalág VEZER CSILLA-  
GAT, és ennek világánál járj Istennel  
szûntelenül; Tûlem pedig, a' mit ad-  
hattam vedd jo neven, foházkodgyál  
érettem, ki éretted foházkodom,  
s' kívánom: Isten légyen s' járjó  
veled. Néked békeség, Isté-  
nek dicsőség. Amen.

Author.

## V E G E.







K  
V  
CSII

OTHON

Kegye  
Inte

M I he  
-kenfz,  
ben, hogy t  
fel, (mint a  
azért figyeim  
ked az Isten, s  
En meg-halga  
sten, így szól  
ram, mert jól  
gálód.) Mert  
bol fel-ferkenf



Kegyes lélek  
V E Z E R  
CSILLAGA,  
Istennel  
OTHONS' UTON VALO  
járásban.

*Kegyeség Regulája vagy Rövid  
Intés a' kegyes lélekhez.*

**M**ihelt álmodbul fel - ser-  
ken sz, mindgyarást jusson eszed-  
ben, hogy tégedet az Isten serkentet-  
fel, ( mint ama Sámuel gyermeket-is )  
azért figyelmezz jól reá, mit szól tené-  
ked az Isten, s' mondgyad ezt Dáviddal:  
*En meg-halgotam mit szól nékem az I-*  
*sten, így szóll a' Sámuellel: Szolly U-*  
*ram, mert jól hallja a' te szolgád ( sol-*  
*gálód. )* Mert az Isten, mihelt álmod-  
bol fel-serken sz leg először-is a' szive-  
det

BUZGO IMADSAGOK.

det kívánnya te túled, és azt mondgya Salamon által, az Ő szent igéjében: *Fiam, ( Leányom, ) add nekem e' te szivedet*, Péld. 23. v. 26. Azért hogy az egész nap Istennel járhas, és a' te szivedet, az Ő Szent Lelke által magának foglallya, ne légyen a' Sátánnak napestig ott heverő kelevettye s' Isten bölzsűségára, kívánságidbul, indulatidbul, s' gondolatidbul comediat űző játékos helye. Illyen s' hasonlo fohászkodásokkal ajánlyad szivedet az Istennek: Mellyet hogy készen mondhas mindgyárt a' mikor fel-serkensz, meg-tanullyad:

**F**Meld-fel az én szívemet én Istenem te hozzád, és a' te Szent Lelked foglallya magának, hogy az én első gondolatim te rólad legyenek. Imé Uram engemet az én álmomból fel-serkentettél, és el-híszem bizonnyal, hogy az halálbul-is, minek utánna, az én Uram Jéhus Christusomban el-aluszom, szintén így fel-serkentesz és meg-elevenitesz; amaz utolsó napon, hogy te előtred uj és tökéletes életet áll'ek mind örökké: E' mostani álmom után-is uj-jits-meg-én Istenem az én eletemet; hogy te reád nézzenek, világofics-meg s;emeimet;   
 hogy



hogy reád figyelmezzenek; nyisd-meg az én füleimet: hogy téged dicsirjenek, mozdics-meg ajakimat, nyelvemet; hogy néked szolgállyanak, elevenics-meg érzékenységit; hogy se ellened, se az én felebarátim ellen ne vécsek, szenteld-meg indulatimat, és hogy Uram meg-álgyad, imé reggeli áldozatul te hozzád emelem-fel az én kezeimet. A' te áldáfod én kegyelmes Atyám, a' te szerelmed én Jéhus Christusom, és a' te vigasztalásod én megfjentaló Szent Lélek Istenem, légyen én velem most és mind örökké, Amen.

### Ismét.

**N**Yisd-meg Uram az én szemeimet, hogy soha el ne aludgyanak az halálban, hogy az én ellenfégem ama' sötétségnek fejedelme ne örüllyön én rajtam. Serkencs-fel Istenem engemet az én bűneimből-is, és amaz igazságnak napja az Ur Jéhus Christus virradgyon-fel az én lelkemben az ő meg-világosító kegyelmével, és az ő Szent Lelke tündököllyék az én szívemben, most és mind örökké, Amen.

### Mikor ágyadból fel-kelsz.

**A**Ldott légy én Istenem, mert a' te kegyelmedbül az én ágyambá meg nyugod-

4 BUZGO IMADSAGOK.

godtam, már az én ágyambul fel-kelek, hogy az én Istenemnek uj szível s' meg-  
ujjult erővel szolgáljak, és az én hivatalos munkáimban ferénsséggel és jó lelki-ismé-  
rettel el-járjak, Atyának, Fiunak, és Szent Lélek Istennek nevében, Amen.

Akar így:

**L**E fekütem én Istenem a' te nevedben, nyugodtam a' te szárnyaidnak árnyé-  
kában; már fel-kelek ágyambul a' te ne-  
vedben: és el-híszem bizonynyal, hogy a-  
maz utolsó napon, mikor a' te angyali  
trombitádnak harfogó szavával az halot-  
takat fel-támasztod, fíntén így kelek-fel  
az én sirombul az én Uram Jésus Christu-  
somnak dicsősféges fel-támadásának ereje  
és érdeme által, Amen.

Avagy.

**F**El-kelek én Istenem a' te nevedben,  
áld-meg Uram és szenteld-meg a' fel-  
kelésemet, hogy az én ágyambul nem vét-  
kezésre, hanem a' kegyeliségre, nem bosz-  
fúságra, hanem alázatos szolgálatodra :  
nem felebarátom kárára, hanem javára :  
magamnakis penig e' máj napon, nem ve-  
szedelmekre, hanem boldog előmenete-  
lemre kellyek-fel. Légy velem Uram Jé-  
sus, Amen. Mikor

**M**Ezitelen jöttem én Istenem az én anyámnak méhéből e' világra, te fedezted-bé az én mezitelenfegemet, és az én kicsinyfegemtől fogva mint a' mezei liliomat úgy ruháztál engemet, im a' melyekben mostan-is öltözöm, a' te reám való kegyelmes gondviselésedből vettem, hogy ezekkel az én szemérmetszégemet bé-fedezzem: öltöztets-fel engemet kegyelmes Istenem, az Ur János Christusbán-is, és hogy az én lelkém mezitelenül ne maradjon, az ő igazságát ruházd reám, hogy a' Christus ártatlanságában fel-öltöztvén, ne lássák a' te fíjmeid az én mezitelenfegemet, és az én utálatos bűneimnek szemérmét; sőt az Ur János Christusban lehessék előtted mint az ő Völegénye eleiben el-készítettett, s' szépen fel-öltöztetett ékes meny asszony, hogy az én Völegényemnek az Ur János Christusnak lehessék gyönyörűsleges jegyefse, Amen.

M A G.

**S**Emmit nem hoztam én Uram Istenem e' világra, semmit-is nem vislek innen ki, meg-elegszem ezzel a' mit az én testemnek bé-fedezésére és meg-melegítésére engedél: emlekeztets-meg én Istenem

A 3

nem



6 BUZGO IMADSAGOK.

nem engemet arról hogy mikor ama' te utolsó dicsőfféges el-jövedeled meg-haj-nallik; f;intén így fel-öltözi Lelkem, ezen testemet, de nagy dicsőffégsben, mert az én Meg-váltó Uram Jésus Christus el-vál-toztattya éz én alázatos testemet, és az ő dicsőfféges testéhez hasonlónvá tészti, A.

M A S.

**O**H Istenem melly ékeffén teremtetted te az embert a' te hasonlatosságodra, jollehet tenéked tested nincsen mint en-nékem, mert te lélek vagy, lélekben igaf-ságban tiszteltetel; mindazonáltal formál-tál vala énnékem olyan gyönyörűféges tes-tet, mellyel az oktalan állatokat fellyük-múlom vala, de imé az én bűneimmel azt meg-mocskolám, és f;égyenlenem kell az én meztelenfégemet: az oktalan állatok magokat bé nem fedezik, de az én f;emér-metessfégemnek el-fedezésére ezekkel az öltözetekkel bé kell tőled ékeffén teremte-tet testemet takargatnom. Es kivált-kép-pen nagy orcza pirulással ezt f;égyenlem, hogy a' kit az oktalan állatoknak Urává tettél vala, im azoknak dög bőrökből s' hitván f;örökből kés;ült öltözetekkel kell magamat mint rút állatot csinosgatnom, ez a' mi nagy oktalanságunk, hogy a' mi-kor

BUZGO IMADSAGOK. 73

kor ruháinkban kevélykedünk, magunkat az oktan állatoknál alább valókká téfszûk, s' ôket magunknál fellyeb becsüllyûk, abban dicsekedünk hogy a' magunk ékes testét el kell rejtenünk, s' oktan állatokban kell fel-ôltöznünk, jelentvén ezzel, hogy a' te dicsôséges képedet a' bûn által le-vetkeztük, s' a' barmok ábrázattyát ôltöztük magunkra, mint ha a' bûnben lehetne annyi gyönyörûség! Nyisd-meg Uram az én szememet, hadd lássák az én mezitelenfégiemet, s' kívánczozhassam a' jesus Christust fel-ôltözni, hogy nem az én testemnek ruházattyában förgalmatoskodgyam annyira, mint az Ur Jesus Christus ártatlanságának és igazságának biborköntôfével lelkemet ékesíteni, hogy ebben a' menyeközôi köntôsben álhaslak-meg te előtted, Amen.

Mikor meg-mosdatsz így elmélkedgyél.

**A'** vizet Uram a' földjü állatok enyhítésére, ember testének tisztogatására, s' ôltözetinek mosogatására te teremtetted: Imé Uram e' vízben, én-is az én orcámat és kezeimet meg-mosom, hogy az emberek eleiben tisztá orcával mehessek, s' tülök az én szennyes ábrázatomban meg ne

8 BUZGO IMADSAGOK.

utáltassam. Mennyivel inkább Uram, ezenel énnékem te elődben kell mennem, hogy az én imádfágomat reggeli áldozatul elődben vigyem, mit kell nékem cselekednem hogy te elődben tisztán meheffek? mert az én bűneimet az egész tenger vizeis, ha a' Jordán vizét mind reám mosnák-is, én rólam le nem moshatnák, te pedig tisztá vagy, és tisztaságot szeretsz, csak úgy kedves te előtted a' mi imádfágunk ha te elődben tisztá kezeket emelünk-fel. Oh én kegyelmes Istenem a' te Szent Lelkeddal tisztíts meg, az én Jésumom vérében mosogass meg engemet, hogy te előtted az én Közben járó Jésum Christum által kedvet találhassak, Amen.

M A S.

A' mi Atyáink Uram meg-keresztelkedtenek folyókban és vízben, midőn a' te Izraëledet száraz lábbal által vivéd a' veres tengeren: Valahányfőor Uram én meg-mosdom, mind annyifőor eszemben jut nékem az én keresztfejem; mért nekünk-is a' vízből Sacramentumot készítél, mellyben a' mi ujjá fűlettetésünknek, Christusban való meg-elevenítettésünknek, bűnünk bocsánattyának, meg-fen-teltetésünknek, és egész-fen az Istennék hoz-

BUZ  
hozánk va  
meg molog  
ben. Az  
vízben meg  
tisztítsa-meg  
Christus vé  
Amen.

Minek után  
a' te áldozat  
ni el-kész  
magános h  
tollabban l

A kegye

Meg-fog  
zá járul  
zó Szent J  
képeit a' nap  
ség-is előtted  
pot egyéb t  
teremtett  
meg-külömb  
mind jókra n  
dar, mellyel a  
világosítod, é  
kat meg-vid



nkább Uram, e-  
n kell mennem,  
reggeli áldozati  
nekem cseleked-  
tán mehessek?  
tenger vizén,  
am mosnák-  
k, te pedig ti-  
z, csak úgy ke-  
unk ha te el-  
fel. Oh én ke-  
Lelkeddel ti-  
ben mosogatt-  
ted az én Kö-  
által kedvet-  
ho-

## BUZGO IMADSAGOK. 9

hozzánk való jó akarattyának bizonságára meg mosogattattunk a' keresztségnek vizében. Az én testemet Uram e' közönséges vízben meg-mosom, de a' te Szent Lelked tisztítsa-meg az én szívemet, és az Ur János Krisztus vére mosogassa-meg lelkemet, Amen.

Minek-utánna ágyádbul fel-költél, s' a' te áldozatoddal Istened eleiben állani el-készültél, keresz magadnak egy magános helyet, hogy annál alkalmasabbban lehessen Istennel való magános beszélgetésed.

*A' kegyes léleknek Reggeli magános*

*Könyörgése.*

**M**Eg-foghatatlan dicsőségben és hozzá járulhatatlan világosságban lakozó Szent JEHOVA, kinek világosságához képest a' nap-is többire sötétség, de a' sötétség-is előtted merő világosság, a' fényes napot egyéb tiündöklő állatokkal az égen teremtetted, és a' nappalt az étizakátul meg-külömböztetted: Fel-hozod Uram mind jókra mind gonoszokra a' te napodat, mellyel az egész földet nag' fényen megvilágosítod, és a' sötétségben el-bádogyadtakat meg-vidámitod. Te vagy a' sötétségben

ben űlőknek világofságok, és azoknak kik téged f;eretnek még a' fetétségben-is világofságot támasztal;. Az én anyámnak fetét méhébűl e' világnak világofságára, én Istenem te hozál-ki engemet, és az én gyermeki tudatlanfágomnak fetétségében nem hagyál, hanem esméretedre jutattál s' evangeliomodnak sugárral meg világosítottál. Oh melly sokf;or én Istenem a' te kegyelmességednek örvendetes orczáját én reám, az én életemben fel-virrasztottad, kegyelmednek gyönyörűségét rajtam minden reggel meg-ujjitottad, s' minden f;empillantásban f;zerelmednek édesf;égét f;zegény f;olgáddal (f;olgálóddal) meg kóftoltattad. Oh én Istenem sokak a' te kegyelmességed, nem tudnám nyelvemmel velem közlött jó téteményidet elő f;zámlálni, mind-az-onáltal a' mint a' te lelked az én erőtelenfégimet segilli, hálákat adok Felségednek az én f;ivemnek buzgósfágából minden te jó téteményidért a' lelkiekért és testiekért mellyeket az én f;zerelmesimmal s' én velem-is kicsinyfégemtől fogva közlöttél.. Aldott légy én Istenem hogy engemet öröktűl fogva ingyen kegyelmedbűl magadnak választottál, a' Jesus Christusban fiaddá fogadtál, az ő vére által megváltottál, Szent Lelked által ujja f;ültél, az élő

az élő reménységre a' Christusban bé-plántáltál, és ő benne az örök életre meg-elelevenítettél.

Aldott légy én Istenem ki én rolam életének kezdetitől fogva kegyelmessen gondot viseltél, minden veszedelmektől megmentettél, minden jókkal fjerettél, egészségemet, békeségemet, becsületemet ki fjolgáltattad, fjomorúságimban vigasztaltál, betegségemben orvosom vóltál, fzegénységemben táplálóm, félelmemben pásztorem vóltál, s' minden fűkségemben velem mint édes Atyám, igen kegyessen dajkálkodtál. Mit adgyak Uram Fellegednek hogy leg kőzelebb ez étfjakában-is engemet ilyen kegyelmessen meg-tartottál, le-fekűttem Uram a' te nevedben, nyugodtam csendesen a' te fjárnyaidnak árnyékában, mert mikoron én aluttam, oh Izraëlnek Pásztora, te vigyáztál én éretem. Tiéd légyen én Istenem a' dicsőség mostantul fogván mind örökké, hogy engemet ez étfjakanak félelmes óráiban őriző fjent Angyalid által a' Sátán ellen, gonosz emberek és minden veszedelmek ellen őltalmaztál, fjárnyaiddal takargattál, életemnek paiffa, lelkemnek kőfiklája, s' testemnek erős kővára vóltál, a' fetéttégen bekével által hoztál, világosságra virrasztottál, a' fjep



a' szép csendes álom után imé melly szépen meg-ujjultam, s' ugyan meg-vidult estvéli busulásimban el-badgyadott szivem az én szép álmodozásim után.

Immár Uram engemet az én álmombul fel-senkentettél, senkents-fel már szivemet-is a' buzgó könyörgésre, hogy háládatlanul ilyen és ennyi kegyelmességedről el ne felelkezsem: ágyambul-is már engemet fel-költöttél: kölcs-fel oh Istenem szivemet-is az én bűneimnek álmából: miképpen hogy ruháimban-is fel-öltöztettél, öltöztet-fel engemet az Ur Jésus Christusban-is hogy ő benne te előtted most és életemnek minden napjaiban kedvet találjak: és miképpen hogy a' fetétségbül kihoztál, s' szép napoddal megvilágosítottál, szabadíts meg engemet én Istenem a' fetétségnek orfágából-is, bocsásd-meg kegyelmes Atyám az én bűneimet, minden álnokságimtul a' Christus ártatlan sebeinek érdemeért ments-meg engemet, reám csorgot vérében mosogassd-meg szegény lelkemet: Amaz igazságnak fényes napja az Ur Jésus Christus, tündököllyék lelke által az én szivemben: e' fetét világban, a' te kegyelmed legyen szivemnek világossága, törvényed lábaimnak lámpássa, evangeliomod szememnek hajnala, Sz. Lelked  
lel-

SAGOK.  
né melly fűpen  
meg-vidult efré  
dott szívem az

t az én álom-  
ents-fel má fű-  
gűfre, hogy hű-  
gyelmességre  
bul-is már eng-  
el oh Istenem fű-  
k álma-bul: m  
is fel-öltözött  
Ur Jűsus Christu  
tted most és e-  
an kedvet tal-  
a' ferűtségűll  
megvilágosítom  
Istenem a' ferű-  
csáf-d-meg ke-  
met, minden  
ártatlan lebe-  
engemet, re-  
afsd-meg fű-  
gnak fűnyes nap-  
indűkűllűk le-  
ferűt világb-  
emnek világb-  
k lámpáfű, en-  
ajna, Sz. Lelke

BUZGO IMADSAGOK. 13

lelkemnek kalauzza, légyen Uram a' kegyesség életem istápa, a' buzgoság lelkemnek vezér csillaga, hogy igazgasson engemet a' te veled való járásban, s' járha-fak veled fűűntelen, ma és életemnek minden napjaiban.

Adgyad nekem oh én Istenem a' te Sz. Lelkedet, hogy e' mái napon, és életemnek minden idejében, a' te tűrvényednek egyenes őfűvényében kézen fogva vezérellyen engemet, zabolázza-meg indulatimat s' érzékenyűségimet, tartóztassa-meg gonof; munkától kezeimet, gonofz uttol lépűfűmet, hívűágtul fűűleimet, bujaűágtul fűze-meimet, hazugűágtul nyelvemet, rof; gondolatoktul, gonofz indulatoktul, s' rűt ki-vánűágotul fűivemet. Ird-be Uram fűi-  
vemben fűent tűrvényedet, hogy gyűnyűr-  
kűdheűűem utaidban s' leheűűek olly a' mint  
a' folyo vizek mellű plántáltatott fa, hogy  
az én Istenem házában mint a' fűűp zűddel-  
lű olajfa vitűgozzűk, és fűűp gyűűműűtsűk-  
kel terműkűnykedgyűk a' lelkem.

A' te áldáfűd én Istenem, légyen ollyan az én életemen, mint az hajnali fűűp har-mat s' gyűenge fűűvűn, fel-kűűltem ágyambul fűzent fűűlgűűlatodra, s' hivatalos munkáim-nak gyűűkorlűűfűűra, de oh melly fűűkeretlen Uram az emberű fűűzorgalmatofűűg a' te  
B men-

mennyei áldásod nélkül! áld-meg oh én kegyelmes Atyám az én ki-menetelemet s' bé-jovetelemet, áld-meg kezeim munkáit s' kegyes elmélkedésimet: áld meg gondolatimat és szent igyekezetimet. A' te nevedben mégyek Uram ki az én házamból, a' te nevedben kezdek hivatalos előttem lévő dolgaimhoz, tőled várok segítséget áldáft ki-teremtetted mennyet és a' földet, mert a' te áldásod gazdagította-meg az embert.

Vifelly gondot én Istenem a' te Anyafszentegyházadról e' világon, ne engedjed hogy a' pokolnak kapui azon hatalmat vegyenek: a' te hivednek szíamokat fokasíts-meg, azoknak üldözöit retents-meg, a' pogányokat fenyíts-meg, a' meg-vakult Sidoskat s' tévelgő Pápiistákat világosíts-meg, a' meg-térhetetlen bűnösöknek kemény sziveket lágíts-meg, valakik az igazságtul és a' kegyességtől el-szakattak téríts-meg. Vigyázz kegyelmessen én Istenem szegény árva nemzetünkre, kegyelmes Királyunkra, Fejedelmünkre, engedgyed hogy az ő szárnyok alatt maradhatunk békefegben és az igaz Evangéliami vallás virágozzék erejében. E' végre Uram engedgy nekik bódog országláft. Az Achitopheleket, gonosz tanácsokért szégyeníts-meg,



az Hámanokat véres es dűhös fűándéko-  
kért csufold-meg, a' te népedet én Istenem  
tarc-s-meg, magadat a' te csudálatos meg-  
fűabadításodban dicsőíts-meg könyörgéle-  
met, az én Uram Jesus Christusom nevé-  
ben és érdemeért halgass-meg. Mi atyánk.

*Gyermekek Reggeli könyörgése.*

**O**H én Atyáimnak Istene, örökké való  
dicsőfféges szent Jehova, ki a' kitsi-  
nyeket meg nem utálod, sőt inkább őket  
meg-áldod és a' te dicsőffégedet azoknak  
fűájokban fundálod; meg-ígérted Abra-  
hám-nak: lészek tenéked Istened és a' te  
magodnak te utánnad mind örökké. Oh  
én Istenem, én Istenem vagy te, az én ki-  
csinylegemtől fogva tégedet választottalak  
én magamnak, mind életemben mind ha-  
lálomban én Istenem te veled maradok,  
mert te-is engemet minék elötte nem vol-  
nék a' Jesus Christusban magadnak válasz-  
tottál, az ő febei által meg-váltottál, vére-  
vel meg-mosogattál, és ő érette fiaddá (le-  
ányoddá) fogadtál; az én anyámnak mé-  
hében te formáltál, e' világra nem pogá-  
nyok vagy bálvány imádók, hanem meg-  
világosított keresztyén fűülék által hoz-  
tál, anyámnak méhétől fogva te tartottál-  
meg én Istenem, mind ez ideig szépen ne-  
veltél,

veltél, s' mint édes Atya, velem hiven és kegyessen dajkálkodtal: Szent Lelked által ujjá szültel, a' Jesus Christussal egygyesítettél, ő benne az örök életre meg-elevenítettél, s' e' te velem közlött kegyelmeidnek bizonyfágára, a' kereszttségnek szent Sacramentumával meg-is feresztettél, igaz hittel élő reménfeggel meg-ékesítettél.

E' penig Uram az én te benned való eleven hitem és erős reménségem, hogy te ennekem a' Jesus Christusban való nagy fzerelmedbül Attyámmá lettél, és soha tülem Attyai fzerelmedet meg-nem tagadod: a' Jesus Christus lett nekem közben - Járom, bôlttsétségem, igazságom, fzerettségem, és váltságom, és ő ennékem mint ő Juhának örök életet ad, s' bé vífzen engemet a' mennyei boldogságban, hogy ő véle mint Jegyefemmel, s' örökös tár-fommal mind örökké edgyütt legyek, és örüllyek: A' Szent Lélek penig, ki - az én fzivemben mint lakó templomában nyugfjik, lett én nálam a' te attyai fzerelmednek tanu-bizonsága, a' Jesus Christus hozzám fzerelmének fzivemben nyomott erős pecsettye, melly által engemet el-jedzett magának örökös tárful, és ő az én örökségemnek zálaga. Es te engemet, a' te Isteni erôdnek hatalmas ôrizeti által

ugy

BUZGO IMADSAGOK. 17

ugy meg - tartasz ama' tellyes váltság-  
napjára, hogy engemet a' te kezedből sen-  
ki ki nem ragadhat, a' te szerelmedtől pe-  
nig melly vagyon a' Jésus Christusban,  
sem élet, sem halál, se magasság, se mélység,  
és semmi teremtet állat el nem szakaszthat;  
mert a' te kegyelmed ennékem paisom,  
szerelmed fényes napom: Tudom és el-  
hiszem, hogy a' te gondvifeléfedet minden  
szempillantásban én reám ugy ki terjesz-  
ted, hogy a' te szent akaratom nélkül még  
csak egy hajszál sem eshetik-le fejemről;  
sőt szűkfeges hogy mindének, még a' ked-  
vetlő és szomorú dolgok-is ennékem jom-  
ra és idveffegemre szolgállyanak.

Oh melly csudálatos Uram kegyelmed-  
nek szélessége; s' hozzám való szerelmed-  
nek mélysege, hogy az én méltatlanfágo-  
mat s' utálatos bűneimet nem tekintetted,  
és engemet színed elől el nem vetettél, igaz-  
ságos haragodban még nem emészttetél;  
hanem az én anyámnak méhétől fogva,  
mint a' te szemeidnek fényét, minden ve-  
szedelmektől olyan hiven őriztél, min-  
den jokkal s' áldásfiddal mint egy dicső-  
séggel környűl vettél. Nem tudok Uram  
ki-befélhetetlen nagy szerelmedért s' elől  
számlálhatatlan sok jó teteményidért egye-  
bet mit adni, imé az én szívemet néked a-



dom, s' lelkemet reggeli áldozatul Felfeged előtt ki-töltöm, és a' te méltóságos Sz. nevedet nagy alázatossággal magasztalom, hogy engemet édes füléimmal s' kedves atyámfiaival egygűt ez éts;akában-is szárnyaiddal takargattál, Sz. Angyaliddal környüllötttem tábort jártattál, mikor én alut-tam pás;tori szemeiddel reám vigyáztál, minden ves;edelmektől meg-tartottál, és a' csendes álom által meg-ujjítván a' fétet-fégből világosságra virraztottál.

Emeld - fel én Istenem az én f;ivemet, hogy sohate rolad és a' te fzerelmedről el ne felelkezzen: A' te Szent Lelkddet adgyad ennékem hogy lakozzék az én fzi-vemben, uralkodgyék bennem az indulatokon, tisztogassa kívánságimat, igazgassa gondolatimat, hajtogassa parancsolatid f;erint akaratomat, írja - bé f;ivemben szent törvényedet, világosítsa - meg elmémemet, nevellye hitemet, élelgeffe reménfégemet gerjezgeffe hozzád való f;erelmemet, a' könyörgésben, s' kegyességben igazgassa lelkemet, bánatimban vigaf;tallya f;omoru szivemet, minden dolgaimban vigyen jóra s' igazgasson az igasságra engemet.

Elteffed oh én kegyelmes Atyám édes füléimet, és ólcs én belém fzelid indulato-kat, hogy fiui (leányi) alázatossággal enge-delmes-

delmeskedh  
anyám fzen  
bestülettel  
é igazgass  
leffek engem  
niek.

Nevellye-  
medben, a'  
ben, lsten s'  
ben, tarts-m  
hírbn. Eng  
kegyessen, a'  
tellegessen,  
telhen élheff  
énnekem én  
minden gye  
hájában való  
vívén, a' m  
csokkkel mege  
zek. életem j  
ráfom alázat  
gondolatom  
legyen hogy  
nem a' földiek  
mennyeieket  
heffem: min  
tomrol meg-e  
teff indulatok  
Jesús Christus

delmeskedhefsem az Urban édes atyám s' anyám szent tetf;éseknek, és őket minden bestsülettel tisztelhefsem. Taníts-meg őket é igazgassad jó lelked által, miképpen kellék engemet a' te félelmedben nevelniük.

Nevelly-fel Uram engemet a' te félelmedben, a' Jésus Christus igaz isméréti-ben, Isten s' emberek elôt való kedvessé-gben, tarts-meg engem mind végig az igaz hitben. Engedgyed Uram hogy te előtted kegyessen, az emberek elôt igazán és tisztességgessen, magamban pedig mértékletesen élhefsek e' mulandó világban. Adgy énnékem én Istenem bölcs szívet, hogy minden gyermeki haszontalanfágokat s' héjában való bolondfágokat magamtul elvetvén, a' mellyek a' szép meg-ért erkölcsökkel megegyeznek azokra figyelme-zek, életem jőzon, erkölcsöm igyenes, járásom alázatos, magam viselése kegyes, gondolatom tiszta, s' szóllásom meg-főzva légyen hogy az én gyermeki életemben nem a' földieket és mulandókat, hanem a' mennyieket és örökké állandókat kereshefsem: minden nap az én halandó vól-tomról meg-emlekezhefsem, bennem a' testi indulatokat meg-öldökölhefsem, a' Jésus Christus köröfzít, melly e' világi

## 20 BUZGO IMADSAGOK.

nyomorúság, s;eliden viselhessem, utólso  
óramra lelkemet el-ké;ithessem, pályámat  
s' lelki vitésségeme: bódogul végezhes-  
sem, s'czélul tett jutalmán.at. mennyei fé-  
nyes coronámat áldot kezeidböl el-ve-  
hessem.

Kezeidben ajánlom én Istenem mind  
életemben mind halálomban az én lelke-  
met, testemet, e' mái napon-is viselly gon-  
dot Uram az éz életemről, tarcs-meg en-  
gem életben, egésségben, békefegben: ô-  
rizz-meg a' Sátántul, a' gonof; tévőknek  
véres kezeiktől, óltalmaz betegségtől  
minden tagaimban s' érzékenységimben  
való sérelemtől, ôrizz-meg bűnben való  
eséstől, s' mint hogy gyarló vagyok, ha el-  
esem, ne hadgy az én bűnömbe el-vesz-  
nem, kegyes atyai kezeddél végy-fel az én  
esetimből. Eôrizz-meg az én életemet  
mind halálom órájáig tisztaságban és tisz-  
tefegben, mencs-meg az én életemet s;é-  
gyen vallástul, fejemet gyalázattul, enged-  
gyed hogy bölcsen élhessek e' világban, e'  
világból lehessem nékem bódog ki-mulá-  
som, és s;ent orf;ágodban örökké való böl-  
dogulásom.

Tarcs-meg én Istenem édes s;üléimnek  
életeket, ujjics-meg erejeket s' egéssége-  
ket, halgassd-meg könyörgéseket, a' te ál-  
dásid-



dáfiddal gazdagíts-meg s' élet után meny-  
yei dicsőféggel coronázd-meg őket.

Kegyelmes Királyunk s' Fejedelmünk  
életét kôsd - b é a z életnek csomójában,  
minden ellenségi ellen a' te kebeledben  
ôrizd-meg, f;ékit erôfics-meg, birodalmát  
bóldog orf;áglással virágoztasd-meg. Kö-  
nyörgéfit kegyelmessen halgasd-meg, bé-  
keséggel és jó egésséggel áld-meg, hogy az  
ô f;árnnyok alatt a' te néped békével nyug-  
hassék.

Engemet penig oh én f;erelmes Atyám  
az én kicsinségemben ne utáll-meg, né-  
ked ajánlottam mostantul fogva én maga-  
mat. Imé Uram reggeli áldozatnl előd-  
ben bocsátom az én imádságomat, oh U-  
ram ne utáld-meg! Lám Samuelt még  
gyermekségében meg-f;olítád, Jeremiást  
még kicsinségében el-választád; a' Jerusá-  
lemi, hosánnával tégedet tisztelô gyerme-  
keket meg-hallád: a' kicsinyeket magad-  
hoz hívod, ôket ölödben vés;ed, a' meny-  
ország titkait nekik meg - jelented, ôket  
meg - áldod; tegyed fejemre Uram édes  
Atyai kezeidet s' mint Ifák Jákóbot áldgy-  
meg engemet, az Ur Jêsus nevében hal-  
gasd-meg könyörgésemet. Mi atyánk.

Oh

BUZGO IMADSAGOK.  
*Ház nép Reggeli közönséges  
 könyörgése.*

**O**H nagy kegyelmeslegű s' sok kö-  
 könyörületességű Felféges Isté, meny-  
 nek földnek hatalmas teremője, erős meg-  
 tartója s' bölcs igazgatója, minden testnek  
 s' léleknek hűséges Attya: nekünk pedig  
 egyetlen egy fjerelmesedben az Ur Jesus  
 Christusban fjerelmes édes Atyánk, a' mi  
 fjiweinket, a' mi közben járó Jesus Christu-  
 sunk kedves áldozattyának érdemében  
 reggeli áldozatul te elődben ki-töltyük, és  
 méltóságos szent nevedet nagy alázatof-  
 faggal dicsirjük, hogy mi rajtunk el-vesz-  
 ségény bűnösökön könyörültél: minket  
 nem rendeltél a' haragra, hanem az idves-  
 ségnek el-vételére az Ur Jesus Christu-  
 sban, és az ő vére által minket bűneinkből  
 meg-mosogattál, halálával meg-tartottál,  
 mert őtet mi érettünk áldozatra adtad, és  
 ő benne nekünk olyan fjerelmedet aján-  
 lntad, hogy lennénk néked örökö: fiaid,  
 a' Jesus Christusnak pedig el-jedzett örö-  
 köstársai; és e' te hozzánk való Atyai fje-  
 relmedet mi hozzánk, a' mi anyáink mé-  
 hektől fogván sokszor és sok képpen meg-  
 bizonyítottad: Oh édes kegyelmes Iste-  
 münk a' mi kicsinységünkől fogván te tar-  
 tottál.

tottál-meg bennünket, és mi velünk édes Atyai képpen dajkálkodtál, gondot viseltél ételünkre, italunkra, ruházatunkra, és azokat nekünk a' mi szűkölkünkben kifolgáltattad, életünket kebeledben tartottad s' fejeinket tisztességgel meg-coronáztad.

Aldott légy oh kegyelmes édes Atyánk hogy minket leg közeleb ez étfzakában-is minden veszedelmektől meg tartottál, fényaiddal takargattál: Szent Angyaliddal ágyaink környül, házaink és városunk körül táborjártattál: mi aluttunk, de te oh Izraélnek Pásztora a' te fáradhatatlan szentiddel reánk vigyáztál, békével nyugodtunk és békével költünk-fel a' mi ágyainkból mert te mi velünk vóltál. Oh melly szépen minket édes Istenünk a' csendes álom által meg-ujjítottál, és a' sötétségből világosságra virrasztottál. Oh mely szépen Uram minden reggelenként mi rajtunk a' te kegyelmedet meg-ujjítottad s' édes atyai szerelmednek édeségét velünk meg-köszöltöttad! Adgyad azért Uram nekünk a' te Szent Lelkedet, és illesd-meg mennyei kegyelmekkel a' mi szívünket, hogy mi-is te rollad soha el ne felelkezzünk; indíts mi bennünk könyörgésben forró buzgó-  
fágot, hogy néked mindenekben hálákat  
adhas-



24. BUZGO IMADSÁGOK.

adhassunk s' minden dicsőfféget csak a' te nevednek tulajdoníthassunk.

Imé Uram a' mi közben járó JésusChristusunk nevében Méltóságos tekinteted eleiben állottunk, de a' mi méltatlanfágunkat meg-ismérjûk, és a' te dicsőfféges tekinteted előtt nagy alázatoosan meg-vallyuk: minden te jó téteményidnél oh nagy Isten kissebbek vagyunk, nem méltók, kik a' te napodnak világát lássuk s' a' földet tapodgyuk, mert Uram mi a' te fenséges fêmeid előtt tisztátalanok és utalatoosak vagyunk, mi magunk magunkat a' mi fok büneinkért ugyan meg-untuk, és azoknak terhe alatt el-fáradtunk. Vajha Uram el-változhatnánk, és lehetnénk olyanok mint a' tisztá és szent Angyalok, bizony a' te törvényedet meg-csókolnók s nem ingerlenők haragra Atyai jó kedvedet; de imé a' mi büneink előtted vadnak, nem tagadhattyuk álnokfáginkat, vétkeztünk Uram a' te fêmeid előtt, kicsinsegemtől fogva vakmerők voltunk törvényed ellen; parancsolatid ellen jární kicsin'nek tartottuk, éltünk utalatooságban, a' mint a' testi indulatok minket viseltenek, és magunkat e' kényes világ törvéntelen szabadságához alkalmaztattuk: Te minket ki-terjesztett kezekkel magadhoz hittál hogy bolond-

bolondságunkban e' világgal el-nej veszfziünk,  
de mi a' te boszszuságodra a' Sátán pártjára  
futottuk; Keresztyen nevet viselvén egyenes-  
seb erköltsökkal sokszor a' pogányok meg-győ-  
ztek bennünket és nekik a' te neved karom-  
lására alkalmatosságotadtunk. Nem jutot  
eszfünkben Atyai kegyelmességed, hogy min-  
ket, minek előtte nem volnánk, magadnak  
választottál a' szent életre; mert mi a' te vá-  
lasztásodat szent életünkkel meg-nem ékesé-  
tettük, tégedet mint Atyánkat nem szeret-  
tünk s' mint Urunkat nem feltünk nem tiszteltünk.  
nem gondoltunk a' Jesus Christus  
hozzánk való szerelméről, ki-érettünk, hogy  
el ne vesznénk, keserves kinokat szenvedés'  
szegény lelkeinket tulajdon halálával váltá  
meg, hanem ötet bűneinkel kegyetlenül  
mindé nap meg-fesjítettük s' váltságúknak bé-  
rit érettünk ki-ontot ártatlan vérit el-tapod-  
tuk: A' mi velünk kegyessen dajkálkodó Szét  
Lelket meg-fzomorítottuk, és az ő igaz-  
gatafinak nem engedtünk, nálunk a' gonofz-  
nak helytadtunk, minden tagainkat az ha-  
mifsagnak fegyveréül alítottuk, szivünkben  
minden utalatosságot be - fogadtunk  
és ott nagy gyönyörűséggel tápláltuk, sze-  
meinkel inkább néztünk a' gonofzságra mint  
sem a' te kezeidnek csudálatos munkaira: fü-  
leinkel nem a' te parantsolatidra, hanem az  
hijában valóságokra figyelmeztünk: szajunk-  
nak izóllását a' mi nyelvünkkel nevednek nem  
dicfiretíre, ha nem meg-káromlására; teleba-  
ratunk.

rátunknak penig kislebségére igazgattuk ,  
 kezeinket nem a' jó teteményre , hanem ti-  
 lalmas dolgoknak végben vitelére nyújtottuk  
 ki ; lábainkal nem a' te szolgálatodra hanem  
 boszszufágodra s' felebarátunknak kárára siet-  
 tünk Attyai szízelmedbül származott jó té-  
 ményidról-is, oh, melly rutul el-feletkezttünk,  
 mert azokkal mértékleteffen nem éltünk sem  
 azokért tenéked háládatósággal nem, fizet-  
 tünk. Te minket szízeretlél volna, de mi téged  
 meg-utáltunk, életet és halált adtál előtt-  
 ben, de mi az halált választottuk : és az áldást  
 meg-vetettük ihon már az átokbā estünk. oh  
 Jaj ! már magunkat el-víselhetetlen bünök-  
 bē s' ki-fesélhetelen veszedelmekben ejtettük.  
 Fejünkön oh bünt gyűlölő s' erős boszu álló  
 Isten, a' te iteleted, alattunk a' pokol, környös  
 környül minden teremtet állatok kélszek mi  
 rajtunk igaz itéletedet végben vinni : kívül  
 belől minden felől a' félelem rettegtet benün-  
 ket, de vigasztalást te kívüled sohul nem ta-  
 lálunk: Lelkünek halálos sebeit keservef-  
 sen, érezzük de sohul gyógyulást a' Jesus  
 Christus sebein kívül se mennyen , se földön  
 nem találunk. Te nálad oh csak te nálad va-  
 gyon Uram az engedelem ! Oh Uram légy  
 kegyelmes hozzád térő ilyen szegény el-ve-  
 szett bünösöknek ! emlekezzél oh mi édes I-  
 tenünk kegyelmes ígértidről s' feletkezzél el  
 a' mi bűneinkről. oh könyörületességnek  
 Istene ki-meg-kegyelmezél Dávidnak, Péter-  
 nek. Mária Magdalénának a' kereszt fán füg-  
 gö tol-



gö tolvajnak s' több igen meg-eset nagy bü-  
 nösöknek. nekünk se gyönyörködgyel a' mi  
 veszedelmünkben, hanem a' te fok irgalmas-  
 ságidból bocsásd meg titkos és nyilván való-  
 alnokságinkat. Tekints a' Jesus Christus éret-  
 tünk való elégséges aldozattyára ártatlan sebé-  
 beire s' vére hullására: Tekintts az ő érettünk  
 való esedezésére és annak érdeméért szolly  
 békeséget a' mi lelkeinknek vidámits meg-  
 el-félemltet sziveinket: szabadíts le-rolunk i-  
 téletidet, és a' napnak meg-ujjulásával ujjíts  
 meg-mi rajtunk a' te jó kedvedet. Ald meg-  
 Uram nekünk e' mái napon ki-menetelün-  
 ket, bé-jövetelünket, valamire elménket for-  
 dittyuk és valamire kezünket ki-nyujtyuk a'  
 te áldásod kornázza-meg minden Istenes  
 szent cselekedetünket, szenteld meg-életün-  
 ket, és a' te Szent Lelked vezérellye minden  
 cselekedetünket, hogy se ellened, se a' mi fele-  
 barátink ellen ne vétsünk, írja be-szivünk-  
 ben szent törvényedet őrizze meg-szivünket  
 gonosz indulatoktól; gonosz kívánságoktól,  
 és hívságos gondolatoktól, szemeinket búja-  
 ságtól, füleinket hívságtól, nyelveinket ha-  
 zugságtól, karomlástól, és rágalmazástól, tor-  
 kunkat tobzódástól, kezeinket lopástól, vér-  
 ontástól s' egyéb gonosz munkáktól, lábain-  
 kat a' gonosznak utától, magunkat egy más  
 között való egyenetlenségtől, haborgatástól  
 minden gonosz társaságtól. a' Sátánnak min-  
 den munkáitól, őrizz meg-minket mi jó I-  
 tenünk ma és életünknek minden napjaiban,

28 BUZGO IMADSAGOK.

hittül szakadaftul, Sátán kifirtetitül, szivbéli rettegetül, kétségben eséftül. Oltalmaz vakságtul, fiketségtül, némaságtul, hoszszu ideig való finlódéftül, ellenséginknek véres kezeketül és tõmlõczõktül ments meg, gonof; hirtül, nevtül, gyalázattul s' minden bûneinkel érdemlett fíralmas változásoktul és élettektül.

Te Edes Istenünk vigasztally meg-minket, minden keferüséginkben, bátoríts meg-félelmünkben, gyógyíts meg-betegséginkben, gazdagíts - meg ízegénységinkben, légy velünk ízükségünkben, halgafs meg kõnyõrgésünkben szírelmes Fiadnak a' Jéíus Christusnak névében Amen. Mi. Atyan.k.

*Ház nép Estvéli kőzõnséges  
Kõnyõrgése.*

**O**h kezdet s' vég nélkül lévõ örök-ké valóságban egyedül uralkodo dicsõsés Szent JEHOVA, ki vóltál kezdet nélkül örökken meg-maracz változás nélkül: valamellyek vadnak mindenek egyedül csak te általad és te éretted vadnak, hogy a' te neved dicsõséses ôlégyen mind örökké. A' tengereket Uram te alkuttad, a' földet te fundáltad s' az egeket-is te formáltad: te formáltad a' mi testünket-is anyáinknak méhékben, s' testünkben a' lelket te fuvallottad, nem vólt erejek anyáinknak a' ízülésre, de te minket e' világra hoztál, meg-vilagositottad szemeinket hogy szemléllyük kezoidnek gyönyörüséges munkáit

munkáit : adtál értelemnek lelkét , hogy vi-  
gálnók teremtfidben Isteni csudálatos nagy  
erődet , mélységes böltseiségedet, s' ennyire  
ki-terjedhető jó vóltodnak el - fogyhatatlan  
gazdagságot, kinek gondod vagyon minden  
féregre, fü szálra, a' veréb fiakat le-eséstül, an-  
nyoknak félzkekben te óltalmazod : az hol-  
ló fiak annyoktul el-hagyattatnak és őket te  
táplálad, a' mezei liliumokat te ruhazod, né-  
künk pedig , kik a' te ízemeid előtt mind  
ezeknél dragábbak vagyunk, még-fejünkön  
levő hajunk ízálaít-is meg-fzamlálad , eled-  
lünket s' ruhazatunkat , mennyivel-is inkább,  
oh nagy gond viselő Isten ki-fzogáltatod, éle-  
tünket, mint ízemeidné fényét, olly hiven ól-  
talmazod. Te vagy Uram a' mi Istenünk, té-  
ged illet a' mi dicfretünk, téged magasztal  
a' mi ízivünk , nyelvünk és lelkünk, Méltó  
vagy Uram, mert jó vagy, kegyelmes, irgal-  
mas, hoízu tüdő engedelmes és az haragra ké-  
delmes.

Aldott légy oh mi rajtunk könyrűlő ke-  
gyelmes édes Atyánk az Ur Jéfus Chrístusban,  
hogy minket fok büncinkert és méltatlansá-  
ginkert orczád elöl el-nem vetettél, nekünk  
álnokságunk fzerint nem fizettél, s' nem ban-  
tál érdemünk fzerint velünk ; hanem mint e-  
des Atya, Attyai ízerelmedrűl s' illyen por-  
bul lévőknek töredékeny erőtlenségerűl  
meg-emlekezyén kegyelmessen rajtunk kö-  
nyötűltél jó teteményeddeles ízerelmeddel,  
mint a' napot világossággal környűl vettél.



Szívünket szent Lelkessel, lelkünket szent Igével tápláld, világosítsd, és vigasztalod.

Légyen tiéd a' dicsőség! oh mi velünk joltévô edes Istenünk, hogy életünknek minden napjaiban s' leg kôzelebb e' mái napon-is alá-zatos és méltatlan könyörgésünkbe, Felséged az Ur Jêsus Christus nevében meg-halgata, életünket, szerelmefinket és javainkat minden (el-viselhetetlen) veszedelmektül-meg-tartottad a' Sâtánt meg-zaboláztad, a' gonosz tévök kezeket s' nyelveket tölünk meg-tartóztatad, testünket betegségtül, szívünket keserûségtül, lelkünket kétségben való eséstül, s' becsületünket gonosz hirtül névtül meg-ôltalmaztad. (Hálákat adunk Uram Felségednek, hog' most is nekünk elléségünk bôfíz; uságokra asztalt terítél: szép áldomáfiddal, melyeket eledelünkre teremtetél és csudálatos-keppen asztalunkra fel-fizolgáltattál minnyájunkat meg-eligettél.) Kissebbek vagyunk Uram minden te jó téteményidnél, és méltatlanok ennyi kegyelmefelségednek még-csak a' morfálékara-is. A' te atyai kegyefelséged mi hozzánk fogyatkozás nélkül vagy; de a' mi fiúi hozzád való kegyefelségünk oh mely vékonnyan vagy! Atyai szerelmednek édes-ségét minden nap jollehet meg-kôftoltatod, sôt minden órában kegyelmedet rajtunk-meg-ujjítod: de mi te róllad háládatlanul el-felelkezünk: téged mint kegyelmes Urunkat nem félünk, mint szerelmes Atyánkat nem szeretünk, sem nem tisztelünk, törvényedben  
nem

nem gyönyörködünk, hanem a' testi bátorsagban-be-merülvén, te ellened vakmerőkeppen élünk. Oh Uram csak e' mái napon-is melly fokokban meg-estünk! szent szolgálatodban és a' mi idveffégünknek munkajában, oh melly igen restek vóltunk: tégedet gondolatinkal, izollafinkal és életünkkel igen - meg bántottuk, felebarátink ellen vétettünk, és öket meg-botrántkoztattuk. Büneinket Uram érezzük, mellyek terhe alatt ugyan el-faradtunk, s' magunkat-is meg-untuk s' el-utáltuk

Mit cselekedgyünk hat oh mi ízgény büniösök, mert ha meg-nem térünk e' gonosz uton el-kell nekünk vesznünk. Oh kegyelemnec Istenem melly jó minékünk te hozzád közelitenünk, mert te nálad engedelem és bün bocsánat vagyon, edgy-is a' te hozzád meg-térő bünösök közül ízéggyent nem vallott: Meg esküttél hogy a' bünösöknek veszedelmében nem gyönyörködől, gyönyörködől inkább életében, ha meg-tér; A' te fogadásod Uram, hogy valamelly órában a' bünös ember te hozzád fohászkodik, soha többé annak bűneiről meg-nem emlekezel. Sőt kiterjesztett kezeiddel hivod magadhoz az ő bünökön kesérgő lelkeket s' azt mondog: Jövetek én hozzam meg-terhelődőt és el-faradott bünösök, és találotok nyugodalmat a' ti lelkeiteknek én nálam: (Oh édes Istenünk a' Christus keserves sebeiért legy kegyelmes a' mi ízgény lelkeinknek, és az ő ártatlan vére hullásaért, s' méltatlan haláláért bocsásd-meg nekünk

nékünk minden álnokságinkat: fordíts-el  
rólunk büneinkkel érdemlett nagy ítéletidet,  
fzolly békefséget el-félemlet lelkünk ismére-  
tinek. / Sent Lelked által tis; tits meg- f; ivein-  
ket, f; enteld meg-ételünket, italunkat, mel-  
lyeket f; zolgáltas jó egészségünkre, hogy  
azokból erőt véven f; ent f; olgalatodra f; olgal-  
haslunk. Felségednek lélekben s' iga f; sagban  
életünknek minden napjaiban, s' lehefsünk id-  
vefségünk munkálkodására alkalmasfáb-  
bak. Ald meg Uram azokat-is kikminékünk  
te éretted jóval vóltanak, valakik benünket  
ér etted f; eretnek és bôcsülnek, valakik éret-  
tünk könnyörögnek halgasd-meg, más f; egény  
f; ükölködökrül-is emlekezzél-meg mi róluk  
-is ne feletkezzél-el. Ennek utánna-is viél-  
lyed kegyelmessen gondunkat, táplály ben-  
nünket hozzánk illendő étellel, itallal, ru-  
házattal egyéb f; ükséges jókkal, életünket  
tarts-meg békefségünket ujíts meg, egéise-  
günket erőssíts meg, betsületünket jó hírrel  
nével koronázd-meg, a' te kegyelmed mi ná-  
lunk maradgyon-meg: a' te f; erelmed, a' te  
áldasod rajtunc nyugodgék-meg.

Imé penig Uram már a' te fenyés napod fe-  
jünk felül el-enyis; et ezennel az étf; aka fétét-  
séggel, a' fététség félelemmel el- borit ben-  
nünket, mar 'a fétetfégnek fiai és azoknak fe-  
jedelme mi elléünk fel- kelnek mi penig azoc  
ellen elégtelenek vagyunk, el-is f; aradtunk és  
minek utánna el-alul; unk magunk óltalmára  
alkalmatlanok vagyunk. Oh Igasfagnak fé-  
nyes nap-

enyés napja. Ur  
egyetlen egy pa-  
nek első kö-  
meg a' mi f; al-  
megre ma f; al-  
abot mi köny-  
veged köny-  
lunkat és édes ne-  
nelneq f; agyadha-  
eretünk, a' Sat-  
nos; tétet ne bo-  
minket nehe-  
betegesgél, meg-  
hálaul, hirtelen  
lett minden f; al-  
Engedgy nekünk  
f; er nyugodalm-  
való-meg uj-  
mel s' bekérel való-  
E végre oh kegy-  
ilyen panilyuk le-  
s' arol levo f; erel-  
zetnek, kiralyunk  
tíniből álló mel-  
f; alában és élet-  
ny; minket kegy-  
bücs; meg köny-  
mi és Meg- való-  
vén, ki mi éret-  
mi nekünk az ó  
got f; eret, hogy  
lammal kiál-  
Mi h; yánk ki vag-



fényes napja, Ur Jésus Christus, életünknek  
eggyetlen egy paisa, lelkünknek testünk-  
nek erős kö-vára s' magas köf;iklája, maragy  
meg a' mi f;állásunkon, és ne távozzal  
mei;ire mi tölünk, f;ent Angyaliddal jártas  
tábort mi környüllöttünk, az ő táborokkal  
vegged környül ágyainkat s' házainkat, vára-  
funkat és édes nemzetünket. Te vagy az Iz-  
raelnek f;unnyadhatatlan Páf;tora, te vigyázz  
érettünk, a' Sátánt verd vi;f;ia tölunc, a' go-  
nos; tévôket ne bocsásd ellenünk. örizz-meg  
minket nehéz álomtul, tüztöl, kifirtettül,  
betegsegtül, meg térés nélkül való hirtelen  
haláltul, hirtelen riadástul, bûneinkel érdem-  
lett minden fíralmass' keferves változástul.  
Engedgy nekünk jó ét;akát, csendes álmod,  
f;zep nyugalmat, elménkben s' erônkben  
való-meg újjúlást és az hólnapi napra örôm-  
mel s' békével való fel-virradást.

E' végre oh kegyelmes édes Atyánc, keze-  
idben ajánllyuk lelkünket, testünket, közel  
s' távol lévő f;jerelmünket, várafunkat, nem-  
zetünket, királyunkat fejedelmünkets' nemze-  
tünkbel álló méltóságos fő rendeket. Ez ét-  
szakában és életünknek minden idejében,  
végy minket kegyelmes gondviféléfédben,  
halgás meg könyörgésünkben, Fiadnak a'  
mi édes Meg-váltó Jésus Christusunknak ne-  
vében, ki mi értetünk te előtted esedezik és  
mi nekünk az ő lelke által ilyen buzgosá-  
gott, f;erez, hogy fiui s-leányi nagy bizoda-  
lommal kiáltsuk: Abba, és ezt mondgyuk,  
Mi Atyánk ki vagy. s. t. Kegyes.

*Kegyes lelek Estvéli magános Könyörgése.*

**O**h én meg tartó reám fáradhatalanul vigyázó s' fogyatkozás nélkül rólam jó gondot viselő édes Istenem, fjerelmes Atyam az Ur Jésus Christusban, te teremttettel mindeneket s' mindeneket a' te bölcseségednek ujjai igazgatnak; te vagy egyedül az örök kén valóság; a' mi életünk penig merő csak mulandóság: mert miképpen hogy az ő szép fugarival tündöklő fényes nap kijöve jó reggel a' piros hajnalbúl, által mene fejünk felett, de már fjeimeinc elöl le-ényé-fzet; akképpen léizen edgy utólsó nap, melyen a' nap le-megy en edgy fjer, de többé nem jö-fel. Minden nap tanitaiz Uram engemet, és a' napnak járásabul változando életemnek rövid vóltát előmben adod. Mitsoda az én életem? csak olyan, mint most nyiló s' majd hinvadó virág fjal, el-fiet a' posta, folyo ez patak s' lengedező meleg fjel, mostani tetcző s, már el enyéifő fűst, köd és csak pára, olyan mint alhatatlan fásnak, nyilnak és hajónak a' nyoma. Merő arnyék s' hamar fordul mint takats karikája. Latom imé nintfen e' világban állandoság. A' te fjep napod, im Istenem mind világoiságával edgyütt engemet el hagy a' az étizaka imé léteséggel el-borita, melly az én utólió napomnac példázó árnyéka, mert az én halálomnak Oráján le-megy en edgszer s' el enyifjik tûlem, e' gyönörű-  
féges

## BUZGO IMADSAGOK.

35

féges nap, és többé ennékem soha fel-nem jő;  
ha nem amaz Igaságnak napja az Ur J ésus  
Christus fel-derül ennékem a' fel-támadásnak  
örvendetes napján.

Már ennékem az én ágyamban kell men-  
nem, hogy az én el-fáradott termé;eteé nyu-  
godalmat vegyen; így lészen az én kopor-  
sóm, el-fárat testemnek nyugodalmas ágya,  
halálom lészen meg-ujjító csendes álмам.  
De vajha Uram az én ágyamban olyan tíf;tán  
mehetnek a' melly tíf;tán nékem halálom  
óráján kell találtatnom s' bűn nélkül kopor-  
somban le-fekünném! oh vajha az én öltö-  
zetemmel bűneimetis ug'a most le-vetkezhet-  
nem, hogy azoknak terhétől meg-meneked-  
hetném, vajha ez étczakai álom által ugy  
meg - ujjulhatnék, hogy az holnap napra,  
mint edgy ugyan uj testel s' meg-ujjult lélek-  
kel támadhatnék fel, hogy az én romlot ter-  
mészetem, ne vinne engem többbe a' bozúsá-  
godra valo gonosz életre, s' illy fokakban ne  
tértetgetném ilyen jól tévő édes Atyámnak  
szerelmet! Ime penig az én bűneim előtttem  
vadnak, mellyeket a' te s;emeid én nála-mnál-  
is jobban látnak, mint nagy halom lelkemre  
rakodtak. Ollyan vagyok mint a' mód nél-  
kül meg terheltetet gallya; melly minden  
s;empillantásban süllyedést s' ves;ését várja.  
Mit tegyec? mert valamennyi s;er elődben  
megyek, tántorgok mint ré;seg, előtted alvan  
penig mint nyár levél ré;ketek. De tudom  
hogy ama,nagy napon el - kerülhetetlenkép-  
pen el-



pen eleiben kell mennem ama nagy Birónak,  
és eltitkolhatatlanképpen s;ámot kell adnom,  
egé; életemben s' e' mái napon - is ellened  
cselekedet nyilván való és titkos bűneimről.  
Mivel pedig már egy nappal (el - mulván tü-  
lem e' mái nap-is) kôzeleb életém ahoz a'  
szam adáshoz, s' ki tudgya ha csak ez étf;aka-  
is meg-kérík lelkemet, ha egy éjféلكor vé-  
letlen kiáltás eshetik a' füleimben: Imé a' vö-  
legény, im mennyetek ki - eleiben.) Hogy  
azért s;ám adatlanságban és ké;ületlenségben  
ne találtaffam, mikor e' világnak Birája, az  
én völegényem a' Jêsus Christus el-jövend.  
Imé az én bűneimet én Istenem meg-vallom,  
mert az én bűnös Atyámtul bűnben s;ármaz-  
tam, anyámnak méhiben bűnben fogantat-  
tam: e' bűnös világra, bűnben s;ülettettem,  
a' bűnösök között bűnben éltem, és a' mint  
testemben úgy a' bűnben nevelkedtem, az én  
kicsínységemtül-fogván törvényednek-meg-  
rontója, s' Isteni Felségednek bosz;öntója  
vóltam, lelkemet testemet meg fertéztettem,  
életemet el-ve;tettem, s;ívemet s' lelkem is-  
méretit meg-terheltem, magamat mindenef-  
tül fogván atkodra méltóva tettem. Csak e'  
mái napon-is oh melly fokakban meg-estem,  
mert ellened tudva és tudatlanul, és nem csak  
gyarlóságbul, hanem vakmerőségbul-is igen  
fokat vétettem, nyilván valók Uram előtted  
az én bűneim, mellyeket e' mái napon-is cse-  
lekedtem, úgy mint az én s;ívemnek zabolát-  
lan indulati, el-fordult gonof; gondolati s'  
undok

an dok rut kívánsági ; mert a' fívbül mint utálatos állatok barlangjából s' tífítálan megbűfzhót forrásbül fíármaznak az életnek minden utálatossági , és az embernek fíive csak ugyan gonof; az ô gyermekfégétül fogva: (Nyelvemet Uram a' te dicséretedre teremtetted ; de az én nyelvemmel tégedet e' mainapon megcsufoltalak , nevedet bosfíuságra említettem , fele-baratomat meg-rágalmaztam, és ôtet fíómmal meg-bántottam : fíemeimmel híjában valóságra néztem , s' fíüleimmel hívságra figyelmeztem , lábaimmal gonof; uton jártam, s' kezemet a' tilalmas dolgokra ki-nyujtottam.) Az én romlott termésíetem fíerént oh melly igen fíerény voltam minden gonof;ra , de melly tunya minden jóra ! Az én nyelvemmel nem tudnám fok fogyatkozáfímat, elôdben fíamlálni. Mi-képpen lehetfíen hát oh nagy ígáfíágu s' erôs ítéletü Isten egéf; életemnek minden bűneirül elôtted fíámot adnom. Ki-csak e' mai vétkeimrül fíem tudok fíámot adni ! Oh kegyelemnek Istene, ne fíálly perben hát fíegény bűnôs fíolgáddal (fíolgaloddal) mert ha fíorofíán ítéli; , kicsoda alhat-meg te elôtted ? Ne ird-be fíám-tartó könyvedben életemnek fok gonof;ságít ; vesséd inkább azokat a' te írgalmas feledékenyfíegednek feneketlen tengerében. Ne ítély-meg Uram azokért engemet , mert csak a' magam ítéleti fíerént-is méltó vagyok halálra, gyalázatra , fíegyen valláfra, minden atkodra és a' kárhozatra. Ne néz Uram engemet az én utálatos álnokságimban ; hanem az én meg-

váltó Jéhus Christufomnak hit által magam  
 öltözöt gyönyörűleges igaságában. Légyen e  
 lötted az ő engedelmesége én engedelmesse  
 gem, az ő ártatlansága én ártatlanságom, az  
 ő becsületes áldozattya én áldozatom, az ő  
 elég tétele én elég tétel, s' drága szép érdeme  
 én tökéletes érdemem; mert ő az én bűneimet  
 vállaira vette, s' a' mit tőled érdemlettem, éret  
 tem meg-fjenvedte: az én vereségem vala ő raj  
 ta, és az ő sebeivel immár meg-gyógyultam.  
 Az igaságnak fékirül annak-okaért a' kegye  
 lemnek fékire apellalok, és midőn engemet  
 bűneimért itélni akar; kezezem a' Jéhus  
 Christust állítom elődben, mert érettem a' te  
 igaságodnak, mind egy fillérig meg-fizetett.  
 Minekokaért esedezik-is én érettem ulvén a' te  
 jobb kezed felől. Ennek azért az én édes Idve  
 zítőmnek érdemeért, vére hullafaért, és halala  
 ért bocsásd meg én Istenem az én bűneimet, é  
 reztesd meg velem jobban jobban bűn bocsátó  
 kegyelmedet: kóstoltasd Atyai férelmedet, for  
 dits-el rolam meg-érdemlet itéletidet, vegyed  
 környül kegyelmeddel életemet, őrizd-meg ez  
 északában-is lelkemet, testemet, javaimat és fé  
 relmesimet, meg-vidult lélekkel, meg-ujult e  
 rővel a' következendő hajnalra virraiz-fel en  
 gemet, halgasd-meg kegyelmes Atyam férel  
 mes fiadért a' Jéhus Christufért könyörgésemet.  
 Mi Atyánk.

*Gyermekek Estvéli Könyörgése.*

Uram



**U** Ram Jésus Christus Istennek Szent Fia,  
 én szegény lelkemnek édes meg-váltója,  
 légy kegyélmés énnékem szegény bű-  
 nös szolgádnak, (szolgálódnak,) bocsásd-meg  
 bűneimet, szenteld meg-életemet, piros véred-  
 del mosogasd-meg lelkemet. Sz: Lelkeddél  
 tisztíts-meg szívemet; ird-bé szívemben Sz:  
 törvényedet, világosítsd elmémet, a' te ismé-  
 retedre taníts-meg s' a' te felelelmedben ne-  
 velly-fel engemet, erősíts-meg hitemet, ele-  
 veníts-meg reménységemet, melegíts-meg  
 hozzád való szerelmemet; mennyei kegyel-  
 mekkel ruház-fel engemet. Edes Jésum a'  
 te szerelmednek zárlója vezérellyen engemet,  
 hogy bölcs szívvel élhessek e' világban té elöt-  
 ted; világból lehessen bődög ki-mulásom,  
 és ez élet után Sz: országodban örökké való  
 bódogulásom.

Oh én szerelmes Jésum te vágy néké, egy-  
 gyetlen egy közben járom, egyiseri aldozá-  
 todnak erejével engeszteld hozzám Sz: Atyá-  
 dat, te vagy nékem egyetlen egy szőlőm,  
 esedezzel érettem s' talaly kedvet énnékem; és  
 az én könyörgésemnek az én mennyei Szent  
 Atyám elöt. Te vagy édes Jésum az én szí-  
 vemnek kívánsága, kívánságomnak öröme,  
 örömemnek gyönyörűsége s' minden gyö-  
 nyörűségemnek közepe, vége s' minden  
 tellyessége; a' te szerelmed viragozzék az én  
 szívemben: Té vagy nékem drága Jésum  
 életemben, halálomban egyetlen egy nyerefé-  
 gem, felelmenbem bátorságom, keferűse-

40 BUZGO IMADSÁGOK.

gimben vigasztalom, izomoruságomban ví-  
dámságom, létettségben világoiságom, ki-  
firtetimbem erős paitom, halalomban életem  
és fenyves napom, az én életemet azért édes Jé-  
susom a' te kezeidben ajánlom, fogad-lé lel-  
kemet a' te kebeledben, had nyugodgyék  
szívem a' te szeretelmedben, le feki;em Uram  
Jésus a' te nevedben.

Oh Izraelnek Pásztora, te vagy Pásztora az  
én lelkemnek, a' te szemeid vigyazzanak én-  
reám és az én szívleimre, fő-keppen telieges  
Királyunk és kegyelmes Fejedelmünk életé-  
re, a' te szent Angyalid járjanak táborat agya-  
ink környül, városunk és nemzetünk kör-  
nyül, őriz-meg a' Sátán kénfirtetitül, gonos-  
emberek kezétül, tüztül, betegségtül, óltal-  
maz nehéz álomtül, rettegéstül, hirtelen ha-  
láltól, árvaságtül s' minden sítálmás változás-  
tül. Engedgy nekem, Uram Jésus jó étzakát,  
szendes nyugodalmat meg-ujult egészleget s' bé-  
keséget való-fel viradaft, szívébé vidulatt, erőm-  
ben s' elmembé meg-ujjulatt. Jövel hozzam,  
tegedet várlak édes Jესusom, el-nyugozom  
már a' te öledben, te-is nyugodgyal az én szí-  
vembem. Légy velem most és mind örökké  
Amen.

*Árvák Könjörgése.*

Ellyenek az árvák a' gyermekek reggeli s' est-  
veli könjörgésével-is, melyek Ide fellyebb  
vannak, annak el-hagyásával vagy kicsiny  
változtatásával, a' hol a' gyermekek szü-  
lejekért könjörögnek: a' mi pedig magokra  
váz könjöröghetnek ilyen módon: Oh

BÜZGŐ IMADSAGOK. 41

**O**H reád maradt szegény árváknak hü-  
seges Istenem és igen kegyes Attya Jeho-  
va; Seregeknek Ura; nekem-is az Úr  
Jésus Christusban szerelmes édes Atyám, te  
formáltál az én anyámnak méhében engemet,  
te hoztál e' világra; és az én anyámnak méhé-  
től fogva, én vélelem; mint édes Atyám kegyel-  
messen dajkálkodtál. Még az irgalmas anya-is  
el-felelkezik ideig az ő méhének magzattya-  
ról; de te én rólam soha el-nem felelkezel:  
mind atyám; anyám el-hagy engemet; de te  
én Istenem kegyelmessen hozzád vész, el. Imé  
Uram az én édes szüléimnek-is, kik által enge-  
met e' világra hoztál, halhatatlanságot nem  
engedtél, hanem mint színten a' mi régi A-  
tyáink el-mulának, s' menének a' minden  
testnek utára: olyan lön életek mint az hit-  
telen muló pára, s' mezőnek kevesse tündöklő  
virága.

Oh én reám fáradhatatlanul vigyázó ke-  
gyelmes Istenem; adtál vala nekem-is vélelem  
édesden dajkálkodó kegyes szüléket, kik en-  
gem kebelemben, nem különben mint kedves  
virág szálát nevelgetnek vala, karjokon a-  
polgatnak s' még a' fuvó szél-tül-is óltalmaz-  
nak vala: a' te felelmedben oktatnak s' né-  
ked szentelnek vala. Imé pedig ők-is emberek  
valának s' el-mulának: el-íjólítád őket a' fo-  
moru halál által én mellőlem, úgy járok mint  
a' pásztor nélkül maradt juh és a' bárányka, ki  
az ő annyát el-tévesztvén nagy sirással keresi.

Oh Istenem tekincs-még, melly nagy árva-  
ság-



fágra maradék! kiléjzen már az én nagy árvaságomban táplálóm? kinek léjzen Uram gondgya az én öltözetemre? kicsoda vigyáz már nekem böcsületemre, s' jövendő-beli bődög elő-menetelemre? és az engem háborgatók ellen vallyon s' kicsoda támad-fel én mellettem? Oh Istenem! akar ki-mennyek, s' akar bé-jöjjenek nincse kire vetnem: s'emeimet, el-aluttak az én s'emeimnek gyönyörűségi: nincs már kinek az én s'ükfegimet emlitenem, nincs kinek panaszimat jelentenem. Elfogyot Uram a' jól tévő e' földről, nincsen a' ki a' nyomorúlton könyörüllyön: minnyájan az emberek el-irgalmatlanodtanak, még az atyafiú-is idegen. Oh Istenem! az én árvaságomon nem esik-meg senkinek a' s'ive! firok Uram az én nagy keserűségemben, de nincsen a' ki meg-vigaj;allyon: az én árvaságomnak kenyerét könyhullatásommal ástatom s' eszem keserves foházkodások között. Oh árváknak Istene, bizony csak te reád marattam, ne hagy-el Istenem az én keserűség árvaságomban. Kinek gondod vagyon még az árva holló fiakra-is, az én s'ükfegem s'erént s'egj kenyeret kezemben, adgy italt s'omjúságomban, vífel gondot ruhazatomra, és parancsolly még az idegenekbül-is olyan irgalmas dajkákat, kik vigyázzanak kegyessen az én tisztaságomra. Kelly-ki mellettem én Istenem az engem háborgatók ellen, vigaj;ally-meg mélyféges bánatomban, töröld-le orozamrú könyhullatásomat, mert imé nincsen:

ésen ki az én fíemeimet meg-törüllye. Te vagy az én Atyám én Istenem, te fogadtad édes Jéfusom, hogy, nem hagyfz minket árvájul: ha mind e' világ el-hagy-is csak te ne hadgy-el: ha mind e' világ ellenem támad-is, csak te légy mellettem; elég énnékem. Azoknak-is fíveket, kik énnékem valami módó gyámolím, hajcsad hozzam való fíeretetre. Ne felekezze-el a' fíegény árvákrúl csak egy fíempillantafig-is. Oh Istenem! nem vala Jófephnek Égyptumban fém Apja fém anyja, de te mint édes Attya az idegen nemzetek között magad neveléd s' mint kegyes Dajkája oly bölcsen oktatód ötet, hogy a' fő rendek előtt is nagy kedvesfegben vólna, és ő érette a' Putipharnak-is (kinek keze alatt vala) minden jófágot nagy fíapora sággal meg-áldád: végre a' tömlöczbül ki-hívád s' rogságabül Fejedelmi méltóságra magafítalád: Estheris egy fíegény Sidó árva leány vala, de mivel oh árváknak kegyes Attya te valál neki-is kegyes Attya, nem vala árva, mert ő véle mint irgalmas Anya oly kegyeffen dajkálkodtal, és amaz árvákon könyörölő Mardocheus Istenfélő fíerfú gondvífelélé által fíép gyengédeden nevelgetted, fíép abrázattal, maga fíép vífelélével fíel-ékesítetted. Aíverus udvarában vezérletted, s' végre Kírálynéi méltóságban helyheztetvén, mint Jófeph a' Jákób házanak; ugy Eíthert is a' Sidóságnak meg-tartójavá tette. Oh édes Atyám! bizony te vagy az árváknak Attya, a' te régi karjaid ma fém rövidültenek-

meg: Atyai szeretelmes indulatid ma sem szüntened meg az árvákön könyörölni, őket elhagyatott állapottyokból fel-fogni, fel-nevelni, fel-ékesíteni; kedvesekké tenni s' becsületes tisztelességre őket fel-emelni.

Visszefordul gondot oh kegyelmes Atyám az én árva életemről-is; nevelj fel engemet a' te fellemmedben, a' Jézus Christusnak igaz ismertetiben; az hitnek és élő reménységnek egyességében; tiszta szent életben; kegyes erkölcsökben; Isten s' emberek előtt való kedvességben; visszefordul gondot jövődö-béli becsületes állapotomról-is.

En Istenem áld-meg mind azokat kik a' szegény árvákön könyörölnék! áld meg Uram ha valaki szomorúságomban vigasztalásomra csak jó szóval vágyon-is! Halgass-meg mind azokat kik a' szegény árvákért könyörögnek, és mikor a' szegény árvák te néked elődben állanak; haragos orczádnak tekintivel őket ne keferics-meg! sőt könyörölő szemekkel őket tekines-meg; kegyes tekintettel vidamíts-meg. Szent Lelkoddal őket vigasztald-meg; szűköseket érts-meg; atyai szívvel rajtok essék-meg; könyörgéseket halgass-meg; s' minden jókkal mennyei tárházadból szegényeket áld-meg. Ez-is az árvák supplicatioi közé való; ne tedd félre Uram! ne hallogás! felelj meg kegyelmes válaszával aláza-  
tos imádságomra; az én Megváltó és Megtartó Jézus Christusomnak érdemeért Amen!  
Mi Atyánk.

Szűz



## Szűz Leányok Imádsága.

**A**rtatlanságban öltözöt, s' dicsőségben örvendő, lelkek feregében uralkodó dicsőséges Jehova Seregeknek Ura, kinek királyi széked merő dicsőség, Isteni koronád azon dicsőség, öltözeted mind csak dicsőség, palotád, melyben lakol, az hozzá járulhatatlan Isteni dicsőség, orlóagod a' meny' orlóag csupán csak dicsőség, udvarod, a' téged környűl álló angyali dicsőség, és a' meg-dicsőült fűzek szép első fűlőttek s' minden izentek fényes ferege. Es jóllehet te benned, te nálad és te környűletted semmi egyéb nincsen dicsőségnél; mind-azonáltal az alázatosokat meg-nem uállod: a' fjeledeknek te vagy coronája; a' fje-gényeknek fel-magafiatója és a' kik erős reménfeggel read támaszkodnak paissok, fényes napjok: és dicsőségek vagy azoknak.

Magafiatallya az én lelkem az én Uramat, és örvendez az én fíivem az én Meg-tartó Istenemben, ki meg-tekinté az ő fogaló leányának alázatos állapottyat, és én velem az hatalmas Isten nagyságos dolgokat cselekvék. Bóldognak mondatik minden afíjonyi állatok közöt a' Bóldogságos Szűz Mária; mert egy alázatos leánzó lévén, az én édes Meg-váltó Jéfus Christusomat méhében fogadá s keserves fok fájdalmok közöt izűlvén nekem e' világra, lett az Istennek fűlő annya, és ő neki mint teremő és idvezitő Istenének (mennyre emberi gyarlóságát a' Szent Lélek fegéllette) engedelmes Szolgalója: Ez nekem-is az én

bóls

bóldogságom, az én Istenemnek csudálatos jó téteménye, hogy az ő Szent Lelke és annak ujjá;ülő kegyelme által, a' Jéhus Christust formálá én bennem, hogy formáltatnám az ő ábrázattyára, terebén élet az én szívem, és viselém nagy örömmel szívemnek a ma' titkos emberét, a' velé csudálatossá egyesült Jéhus Christust, ugyan repes a' lelkem örömeben, mert meg-érzettem hogy a' Jéhus Christus él en bennem; én-is élek a' Jéhus Christusban, és az ő Szent Lelke által reá segít kegy elmessen, hogy a' naponként való poenitentia tartásban, bűneimen való fájdalmas bánatom é síralmim között süllyem, még ez ideig titokban lévő, kiremnem csecsemőjét, hogy ki nyilatkozzék és lehessen bizonyos jobban jobban az én Istenemnek idvezítő kegyelmérül. De oh csudálatos sülletés! én viselém a' Jéhus Christust az én szívemben, még-is nem ő én tőlem, hanem én sülletetté ő tőle, és e' sülletés által, az én bennem élő Meg-tartó Jéhus Christusomnak nem annya, hanem leánya, sőt ő neki aláztos szolgálója lévén, imé! lesjek ő neki választot jegyese, s' lettem neki minden örökfegére nézve örökös tásza, be viszen engemet a Király Christus, mint szerelmes mátkáját az arany koronában, aranyas öltözetekkel mint ő Királynéját fel-ékesítvén mennyei dicsőséges palotájában.

Csak tiéd vagyok én szerelmes Jéhusom, ényim vagy te-is oh ki a' liliumok közöt legelgetsz! a' te szerelmeid jobbak a' bornál, edes-  
sebbek

sebbek a' méznél, kicsoda fjakas;thatna el-engemet a' te fjerelmedtül? fók vizek sem ölt-hatnák azt el, a' te erőd, oh erős Király eile-ne álhatatlan, és a' te dolgaid csudálatosfók, mert a' hatalmasokat le-vonád az ő f;ékekből, és az alázatosfokat fél-magas;talád: az éhezö-  
ket be-töltöd minden jókkal, de a' gazdago-  
kat üresfön bocsátád, hozzád fogadád Izraelt  
a' te szolgádat s' engemet-is te f;olgádat örökös  
jegyesfül magadnak el-gyűrűzél, hogy meg-  
emlekeznél a' te irgalmaságidról, mert a' te  
irgalmaságod nemzetsegrül nemzetsegre va-  
gyon azokon, kik tégedet felnek.

En Istenem, ki már engemet Szent Lelked  
által magadnak foglaltál és hit által a' Jéhus  
Christussal egyesítettél, a' te fók irgalmasá-  
gidból cselekedgyél kegyelmessfén én vélem  
alázatos f;egény f;olgálóddal: fjakas; el enge-  
met e' világnak f;erelmétül: a' te f;erelmed-  
nek karjaival apolgas, és szorics magadhoz en-  
gemet meg-tághithatatlan f;etetettel, hogy  
semmi engemet a' te f;erelmedtül el ne f;a-  
kas;thassfön: a' te f;erelmednek világa, mint  
a' piros hajnal s' hajnali fenyves csillag tündö-  
kölyék az én f;emeim elöt, s' legyen a' te  
f;erelmed zárló helyet én elöttem, valahová  
a' te f;erelmed visfön és vonfön, hadd fussak  
örömmel; valami penig a' te f;erelmedtül fel-  
fe vonfön, nagy bölcsfén hadd kerülhesfém-el:  
csak a' te f;erelmed maradjon az én f;ivem-  
ben, hogy az én f;ivem-is csak a' te f;erelmed-  
ben gerjedezen: a' te f;erelmednek örömet  
és gyö-



és gyönyörűséget öncsed Lelked által az én szívemben, hogy annak lelkemre csepegő színméze legyen világi kegyelűségimnek és a Christus kerek; t-viseletének meg-édesítője: hadd legyen a' te igád édes Jéuiom gyönyörűsége az én lélkemnek!

Oh én kegyelmes Istenem a' te Szent Lelkedet adgyad énnékem, hogy az én lelkem elegendyek meg a' Jéius Christussal, kit nékem én hozzám örökös férjül szerkesztettél: irózzam a' bálványoktól, hamis Christusoktól, fajtalan gonosz; társaságtól, és minden tit; talanságtól; Nekem minden kívánságom, örömem, gyönyörűségem, szüzességi ékeségem s' egyetlen egy nyereségem csak a' Jéius Christus legyen.

Ha pedig Felegetnek tertzik engemet addig eltetni, hogy dicsőítségnek killyeb terjedéseért, valamely férfinak házas társul parancsolly, mivel minden dolgoknak jó kezdeti s' jó vege, úgy az házasságnak-is igazgatása a' te kezeden vagy, csak te koronázhatod meg azt boldog étellel, mert a' te áldatod nélkül Uram az házasság kifirteteknek tengere, életnek örvenve, békeleg ízelve; és a' lelkemnek nagy gyötrelme; vigyázz kegyelmessen egész életemre, de kiválkeppen az én házassági szerencsémre. A' íziveket Uram te tudod, az indulatokat és erkölcsöket te eméred az emberekben, magad válaiz énnékem oly kegyes és tökéletes férfiat, kiből előf; ör a' te lelked, oíztán az én lelkem nyugodgyék-meg. Ne  
adgy

adgy Uram nékem azok közzül kik kárho-  
zatra menendők, hogy azokkal semmi eggye-  
sülesem ne lehessen; hanem a' te válatzott  
fiaid közzül mutas kegyelmes Istenem énné-  
kem, hogy mind a' kegyelemnek s' mind a'  
dicsőségnek országában felsegednek edgyüt  
szolgálhattunk. Ird-be Uram annak szivében  
a' te törvényedet, a' te félelmeddel és minden  
mennyei kegyelmekkel ruházd-fel ötet,  
indulatit szenteld-meg, erkölcsit egyenesíts-  
meg, és szálljon az egből minden áldásod ö  
reája.

A' te szemeid könyörülő édes Atyám vi-  
gyázzanak én reám, reám terjesztett kezeid-  
del őrizd-meg életemet, virágoztassad szép  
békességemet, és kívánatos jó egészségemet'  
tarts meg személyemet betsületben, Isten  
s' emberek előtt való kedvességben, tiszta és  
macula nélkül való szent szüzességben, tarts  
meg a' te félelmedben, erősíts meg az igaz  
hitben, világosíts meg a' te ismértedben, à  
te Szent Leiked lakozzék az én szivemben,  
had uralkodgyék az indulatokon, egyengesse  
kívánságimat, igazgassa gondolatimat, isen-  
tellye meg ajakimat, szemeimet, füleimet,  
külső, belső érzékeny égimet, hogy az én  
szóllásom Istenes, hallásom kegyes, látásom  
szemérmes, életem mértékletes, magam  
viselelése egyenes, ékességem tiszteletes, tá r-  
falkodásom becsületes legyen a' te szemeid e-  
lőt. A' te kegyelmed én szerelmes Atyám: à  
te szerelmed én kegyelmes Jésum: a' te

E

vigasz-

vigasztalásod és meg-világosításod, oh meg-fzentelő Szent Lélek én Istenem, légyen én velem most és mind örökké Amen.

*Házafulandó Iffiak Imádsága.*

**O**H meg-változhatatlan természetű, meg-foghatatlan nagy bölcseségű, s' el-fogyhatatlan nagy kegyelmességű dicsőfseges Szent J E H O V A, kinek minden cselekedetid csudálatosflok, egyiket az emberek köz-zúl meg-alázod, másikat fel-magasztalod; az ember életét, mint a' ízep virágot, meg-ékesíted; de melly hamar íjmét a' hervaíztó betegség, fonyalító vénség, és szárazító halál által éktelenné teheted! valakik Uram íffjúságokat s' tellyes életeket te néked fzentelik oh melly íjépen meg-áldod azokat, s' minden íjép áldásíddal mint egy Királyt meg-koronázod; de valakik tőled el-pártolnak, meg-vered azokat, s' rekesíted haragodnak súlyos ítéleti alá: Nem felelkezzel-el azokrúl kik tégedet íjűntelen meg-emlitenek: ímé a' kik te benned gyönyörködnek, gyönyörködöl azokban: íjereted valakik tégedet íjeretnek: meg-tííted valakik téged meg-tíítelnek: Jó íjivel vagy azokhoz, valakik gyermekfégeket kegyességel, íffjúságokat íjelídséggel, s' venfégeket íjent élettél ékesítik.

Ímé Uram az embernek e' világban állandó életet és halhatatlanságot nem engedtel, à mi elítendeink mint az árnyék óra el-múl-nak, és nincsen módunk benne hogy jóra való íjent igyekezetinket gyermekfégűnküröl íffjúságunk-



ságunkra, iffjuságunkról vénységünkre ha-  
logassuk; mert te a' mi gyermekiségünknek  
és iffjuságunknak adólságát; s;intén úgy meg-  
kívánod, mint s;intén vénységünknek kegyel-  
ségét, hogy a' folyó víz mellett plántáltatod fa,  
hozza meg-gyümölcsét az ö idejében: Azon-  
ban, egy;empilantáig tartó gyermekiségün-  
ket, madár módgyára hirtelen el-repülő iffju-  
ságunk, nyomában követi: iffjuságunkat, a'  
minket, mint lopo, véletlen és igen titkón el-  
borító véniség, e;ünkben iém ves;ük melly  
hirtelen ott éri: és mivel nem minden gyer-  
mek éri az iffjuságot, nem is minden iffjaki ac-  
engedtetik a' véniséget érni; oh melly fok;or  
a' kegyességnek halogatóit a' reménység meg-  
csallja s' meg-is csufollya: Mert jóllehet sem-  
mi bizonyosabb nincsen annál, hogy nekünk  
meg-kell halnunk; mert az as;í;onyi állattúl  
s;ületet ember rövid életű, és el-végeztetett  
dolog te nálad; hogy minden embernek egy-  
szer meg-kelleyen halni, s' kinek kinek életé-  
ről számot kell adni; mind-azonáltal, bizony-  
talanb is semmi nincsen annál: kinek, mikor,  
holot és miképpen esik halála, mert a' te Iste-  
ni titkos tanácsodban el-rejtetted: életünket,  
mint az esztendőt, napot, és a' hóldnak változ-  
tatva való járást részekre osztottad, és a' végét  
meg-mozdulhatatlan terminussal meg-hatá-  
roztad: Imé gyermekiségünk mint szép tavas;  
fok s;ép reménységekkel ki-nyilik; iffjusá-  
gunk jó erővel virágzik, s' mint világos nyár  
fok szép virtusokkal melegs;ik, emberiségünk

ôfíjére ôfíjűlünk, s' a' fíent erkölcsökben mint kíváncsú gyümölcsök meg-érünk; de jaj életűnk tele melly hirtelen el-érkezik, minden szépségűnk vénség havatúl, s' halál fagyatúl el-borittatik, s' csak el-mulik: életűnk piros hajnala, mint szép csillag, s' hajnali harmattal a' reggeli virág tündöklik; de oh melly hirtelen már dellyeltre, már estvére hanyatlik, s' szép ifjúságűnk kedvetlen vénségre változik: Eletűnk-is mint hold újság-is, most telik s' majd fogyatkozik.

Oh nyavalyás emberi romlot élet! micso-da életűnk? nem egyéb, hanem egy nagy vilíjás el-fordultság: mert imé ifjúságűnk bujasággal, vénségűnk bozíjúsággal terheltetik: ifjúságűnk kényességgel, vénségűnk kedvetlenséggel fáraztatik: ifjúságűnk kevélységgel, vénségűnk keménységgel vádoltatik: ifjúságűnk tékozlassal, vénségűnk fősvénységgel kárhoztatik, egész életűnk bűnnel, mint töröt hajó s' romlot gallya nagy terehvel, addig s' addig rakodik, egyízer el-fordúl, habokban be borúl, a' tenger örvényében merítettetik. Es ha szintén valakinek a' vénség engettetetik-is, ember élete oh melly fok nyomoruságokkal nehezedik! hová tovább erőnk fogyatkozik, majd orczánk ránczosodik, lábűnk botlik, inűnk reszket, kezűk el-esik, fűlűnk nehezedik, szeműnk homályosodik, elménk lassodik, és alig tudunk a' jó és gonosz közt külömbfőget tenni, el-vészíjűnk izi, és az ételnek külömbfőgit nem tudgyuc

tudgyuk meg-választani, a' musikak, ének-  
lések s' egyéb gyönyörűségek felől azt mond-  
gyuk: nem gyönyörködünk ezekben: Első  
gyermekfégünkben mindenek előtt kedvesek,  
ízépek és gyönyörűségesek vagyunk; de má-  
sodik gyermekfégünkben mindenektől meg-  
utáltatunk, még a' mi kedvesink-is meg-un-  
nak bennünket, és még a' magunk háza né-  
pének-is terhére léizünk-

Illyen álhatatlan s' illy bódogtalan az em-  
ber nyomoruságokkal tellyes élete! meg-mő-  
dottad Uram te: hogy az embernek nem jó  
egyedül lenni, azért teremtetted ő néki segítő  
társot, és rendelted az emberek közzé: a' fűt  
házasságot. Oh Istenem! Ki engemet az én  
anyámnak méhéből kegyelmessen kihozván,  
mindenkor az én kicsinyfégemtől fogva éle-  
temnek kegyes Attya vóltál, gyermekfégem-  
ből szépen fel-neveltél, és már e' szép erővel  
virágzó ifjuságomra juttattál; eszemben ve-  
fűsem hogy az én ifjuságom mint az árnyék e-  
zennel el-mulik, és ifjuságomnak gyönyör-  
űsége, mint egy virágnak dicsőffége, eszem-  
ben fűsem vűfűsem, melly hirtelen el-enyűfűjik,  
mivel minden test ollyan mint fű, és annak  
minden dicsőffége a' mint a' mezei virágnak  
ekeffége csak egy fűpillantáfig tetzik. Im  
Urā életē ezennel ezer-tefe nyomoruságokkal  
el-borittatik; nē vagyok elégfűges, hogy e' vilá-  
gi nyavalyás életnek egyben fűzött fűlyos ter-  
hét egyedűl vűfűllyem: vűfűly gondot én Iste-  
nem az én életemnek könnyebbitése felől, és



## BUZGO IMADSAGOK.

Égre jövendő-béli házasságomról - is.

Oh Istenem! válassz nekem, a' te fíved fíjé-  
rént, magad mennyei boldogságra válasszott  
leányid közzül, egy Isten-felő, bölcs elméjű,  
tökélletes fíjvű, fíjemérmes fíjemélyű, fíjeléd  
termélfetű, tífíjtelseges becsületű, a' te felel-  
medben nevelt, jól tanult és egyenes erkölcsű  
fíjemélyt, jövendő-béli házasságomról, kin a' te  
jó lelked nyugodgyék meg. Es a' kit Felféged  
énnekem rendelt, a' mikor Felfégednek tétzic  
csudálatos képpen a' jó efsíközök által mutatd-  
meg. Vegyed környül ötöt mennyei kegyel-  
mekkel. a' te Szent Lelked foglallya el fíjvét;  
fíjmentelye meg indulatit, igazgassa a' kegyes-  
ségben életét, hogy gyönyörködgyék a' te tör-  
vényedben, s' lehetlen olyan mint a' folyó víz  
mellet plántáltatot termő fa, nevelkedgyék a'  
te házadban a' mint a' fíjép plánta, zöldellyen  
mint az ékes zöldellő olaj-fa, virágozzék  
mint a' lilium, és a' szent életnek meg-ért  
gyümölcsei ő benne édeskedgyenek: életét ól-  
talmazd-meg, szép egésséggel virágoztasd-  
meg, becsületit emberek előtt való nagy szép  
tífíjtelsséggel koronazd-meg

Az én életemet-is én Istenem minden gon-  
nosz tévőknek kezeztül és fegyverektül, feje-  
met szégyen-vallástul, becsületemet gyalazat-  
tül, óltalmazd-meg; őrizz meg Uram min-  
den gonosz; tárfaságtul, hívságtul és minden  
tífíjtatalanságtul. Az én ifjúságomat én Iste-  
nem néked ajánlom, adgyad nekem a' te Sz:  
Lelkedet, írd-be fíjívemben szent törvénye-  
det,

de szenteld meg indulatimat, gondolatimat,  
és minden érzékenységet: szenteld meg  
főllásomat, látásomat, hallásomat, és minden  
cselekedetimet; hogy az én ifjuságomnak  
napjaiban emlékezhessem meg az én terem-  
tőmről és amaz utólló nagy Iam-adafról; ne  
mennyekelek az én simeimnek látásában, ne  
járjak az én siveimnek utáiban; örvendezzek  
nem az én ifjuságomban, hanem az én meg-  
tartó Jéhus Christusomban és a' Szent Lélek-  
ben. Adgy Uram nékem olyan kegyes sivet,  
hogy Istenemet féltsem, Királyomat (Feje-  
delememet) becsüljem, Pástorimat kövef-  
sem, a' véneket tiszteljem, süléimet (azokat  
kik süléim helyet vannak) szeressem, s' egéj-  
len én magamat szolgálathozra szenteljem. A'  
te áldásod én Istenem légyen az én életemen,  
életemnek rendit és hivatalljat mutasd meg  
nékem, és a' melyben állítottal engedgy nékem  
abban boldog elölmenetelt. Valamire Uram  
az én életemet fordítom, valamire kezeimet  
kinyujtom, valamely-felé fordulok és indu-  
lok, légyen oh én Istenem, a' te nevedben sje-  
rencsés az én fáradságom. Az én simeim  
csak te réád nézzenek, csak tőled várok min-  
den jókat s' áldásokat mint Világosságnak At-  
tyátul. Benned vagyon oh én kegyelmes A-  
tyám az én reményem, kérlek ne sjevényül-  
lyek-meg. Ne nézzed ifjuságomnak iók fo-  
gyatkozasit; sőt a' Jéhus Christus vére hullá-  
sáért bocsásd meg minden büueimet, kegyel-  
meddel vegyed kőrnýűl életemet, s' szeresmed-

dél; orics hozzád lelkemet, az én Idvezítő Jéhus  
Christusomért halgasd meg-könyörgésemet.  
Mi Atyánk

### *Eözvegyek Imádsága.*

*Árvájúl maradt szegény Eözvegy, hogy a-  
maz Isten-felő Anna Prophéta Asz/zony-  
nak szent özvegységét követhessed: ne tá-  
vozzál-el a' templomtól, hanem a' tem-  
plom ajtajának meg-nyitását ugyan ott les-  
sed: ne szünnél meg Istenednek böjtölé-  
sekkel és sűrű könyörgésekkel szolgálni; s'  
míg a' templomban egyebek be-gyűlnek, ha-  
csak egyszer-is, minden nap el-mondgyad  
ez özvegyek Imádságát:*

**O** H el-hagyattatott árvák édes Attya, s'  
igen meg-keferedett özvegyek kegyes  
gyámola, igen felfügés s' igen dicsőfő-  
ges szent Jehova, Jehova Seregeknek Ura, ki  
meg-öls; és meg-elevenites; a' nyomorúsá-  
goknak alsó fenekére le-vetz, és ísmét fel-  
veszel, meg-alász és fel-magas; tals; meg-  
keferites; és meg-is vigas; tals;. Te tudod mi-  
képpen kell a' te szjerelmefiddel dajkálkodni,  
kiket magadnak választottál, hogy e' világgal  
el-ne ves; senek. Oh melly fok; or kezünkben  
adod a' keferűségeknek könyvhullatásokkal  
töltött teli pohárát: el-kell vennünk édes A-  
tyai kezeidből, mert nekünk, kik tégedet  
szjeretünk mindenek javunkra szolgálnak;  
és tudgyuk, hogy nem kérés; fellyeb annál  
a' mint el-sjenvedhettyük. Had légyen Uram!

csak



BUZGO IMADSAGOK. 57

csak a' mennyei boldogságnak dicsôleges koronáját add-meg nekünk.

Az én szivemnek keferûségébül jelentem én Istenem az én nagy arvaságomat, látod mely keferûleges özvegyiségre s' özvegyi keferû kenyerre juték; be igen az özvegyek közze fiamlálal engem-is a' te csudálatos bölcs tettzedbül. Mint az ékes házat erôs of;lopokkal; úgy az én életemet az én Isten-felô fejemmel olly szépen meg-támasztád és meg-ékeztéd vala, az ô fíemei én reám vigyáznak vala, s' az én fíemeimmel-is ô reá, mint e' világon nagy gyönyörûségemre gyönyörûséggel nézek vala: az ô kezének gyümölcse után élek vala, és vala, ki az én kenyeremet bé-hozza vala; kinek tiizteféles ôltözetemre gondgya vala; az én terhemet ô hordozza vala, és az én fájdalmimat ô fíenvedi vala, ô vala meg-hívefitô fíel-lôm, s' árnyékom nyomorúságimnak hévségében: mint a' fenyés csillag előttem megyen vala, és az én házamnak minden ékesége csak ô vala: ô vala életének óltaló paiffa, becsületemnek erôs tornya; és az én fejemnek fenyés koronaja csak ô vala. Oh vajha Matusálem élteig élhet vala, hogy engemet ily el-hagy attatot arvaságra s' gyámoltalan özvegyiségre ne hagyot volna! Be igen el-dôle ékes hazamnak gyönyörûféles of;lopa! oh melly igen el-hérvada fíemeimnek kívánatos virága, mind ô örömmönnék fíép világa fíetét homállyal egy-fzerfímind be-borúla: ki e'fék kezembül az én kenyerem; italom könyhullatafra, ôltöze-tem

tem ; be-igen gyászra fordula : világi nyomoruságos életemnek minden terhe ( oh Istenem hogy visellyem ! ) erőtlen vállaimra nyomula : meg-szünek keferűségbe el-hevült szívemnek meg-hivesit ő fjellője, s' oh halálnak rut ferge miért rágod, s' miért hívafjtod-meg fejének árnyék tartó ékes borostyánnját ! hogy esék el becsületemnek ilyen erős bajnokja ? hová hulla életemnek ragyogo ilyen fényes csillaga, jaj le-esék fejemnek dicsőfége s' koronája ! Ne hijanak bár engemet már Naominak, az az, gyönyörűségfnek ; mert oda van én tölem az én néhai gyönyörűségem, oda az én dicőfégem ; hanem az én nevem leszen Mára: mert keferűséggel illetet engemet a' Jehova: jaj hogy levék keferűségnek léánya ! az én könnyhullatásimnak keferű mára vizével kell már énnékem élnem az én életemnek napjaiban !

Mit cselekedgyem oh Istenem az én özvegyi nagy árvaságomban, e' viszés el-fordult rut világban, melyben az igazság az hatalmasoké: mert el-eset az igazság, lábra állot az hamisság a' jól tévők és irgalmasflak el-fogytanak, nem tud e' világ az árvakon könyörülni. Es mivel sem az Istent nem felik, sem az embereket nem bõcsüllik ; özvegyet, árvát meg-ölnek, fiegény jövevént el-vel;tnek. Arvának, özvegynék, és a' jövevének igazságát a' törvényben el-fordittyák és ezt mondgyák fjemtelenül: Az Isten e' dolgot nem láttya, nem tudgya a' Jákóbnak Istene. Oh melly fokban támattanak, kik javainkat hamis uton modo n

# BUZGO IMADSAGOK. 59

módon tölünk el-idegenitik, s;femeinket sü-  
rü könyhullatással, s; s;iveinket nagy keferűség-  
gel be-töltik. Te penig Uram a' te törve-  
nyedben meg-parancsoltad, hogy egy özve-  
gyet, egy árvát meg-ne nyomoritsou senki.  
Sőt az árvának ügyét fel-vegyék, és az öz-  
vegynék igaz törvént tegyenek, és azokat a'  
kik valóban özvegynék, becsületben tartsák.  
Az én ügyemet Uram te read támasztom, mert  
te vagy az én gyámolom, és te mind az árvá-  
nak, s' mind az özvegynék igaz ítéletetet s;ol-  
gáltatz, az hatalmaloktól ments meg enge-  
met.

Istenem! viselley gondot én rolam az én ár-  
va özvegységekben, miképpen gondot viselél  
amaz özveggy Ruth Af; s;onyrúl, ki a' Boaz  
tarlóján árpa fejeket s;edeget-vala, és a' Boaz-  
nac s;ivét hozzaja való emberféges jó akaratra  
inditád: Ama' keferűség látott Noaminak  
vagy inkább Márának te vóltál kegyelmes  
meg-vigasztalója; Ama' Sarapta-beli özveggy-  
nác, táplálója; mert a' nagy drágaságban-is  
nem fogya-el marokni lis;tecskéje s' korló o-  
lajkája, meg-áldád néki olly bővűgeesen,  
hogy nind gyermekével s' mind a' Prophétá-  
val, Illyéffel meg-érék nagy sokáig: Ama'  
Prophétának-is özveggy felelégének (kinek  
gyermekit akarják vala az adoíságért el-vinni)  
egy korló olajkáját ugy meg-s;aporitád Eliseus  
által, hogy sok üres edényeket meg-töltvén  
abbúl, mind adósinac meg-fizethete annak  
árrából, s' mind maga-is fiaival edgyút annak  
mára-



maradékából el vala. Meg-fánád Uram te a' Naomi özvegy Af;fionynac nagy keserűséget, s' őtet egyetlen egy fiamac fel-támasztásával meg-vigat;talád.

Tekiáts meg Istenem az en nagy keserűségemet-is, mert bizon' valóban árva maradék, lettem keserűséges Mára s' mint Ruth olly árva, az embereknek Uram s' még a' Prophétáknak-is szívemet hajtsad hozzám való f;jeretetre, emberiségre és jó akaratra: Mert fők özvegye valának jóllehet Illyés idejében Izrael or;zagában, mikor az ég bé-zároltatot volna három esztendeig és hat hólnapig, annyira hogy mind az égél; tartományban nagy éhség volna: de azok közzül egyikhez sem küldetett az Illyés, hanem csak Sidonnac Sarepta városában az özvegy af;fionyhoz. Adgyad Uram hogy az én szívem mindenkor jó f;jivel lehessem a' te f;jolgaidhoz, mint lelkemnek hűséges dajkáihoz, lehessek ollyan mint amaz Isten-féld Lydia af;fiony, ki az Apostoloknak, (minc utánna Izivét, a' Szent Lélek meg-nyitotta volna) ezt mondá: Jó Uraim, ha engemet íteltetek Ur hivei közzül valónak lenni, jertek be az én házamban. Es maraggyatok nálam: be-menének ő hozzá (mint Illyés a' Sarepta-béli özvegyhez) és őket jó f;jivel lara.

Nyisd-meg Uram az en f;jivemet-is, és indulatimat f;jenteld-meg, hogy az én özvegyiségetem tisztaságban és tisztetsebben tenéked f;jentelhessem, törvényedben gyönyörködhessem, és ama' kegyes özvegyc az Anna Prophéta

Af;fionyt

# BUZGO IMADSAGOK. 61

Af, sionyt özvegyységben követhessem ; ki mi-  
dön volna úgy-mint nyolczvan négy esztén-  
dös özvegy , minek utanna férjével , s;üzessé-  
gétül fogva két esztendeig élt volna , nem tá-  
vozik vala el a' templomtúl , hanem éjjel, nap-  
pal s;olgál vala Istennek, b;jtölésekkel es kő-  
nyörgésekkel. Adgyad nekem-is a' te Szent  
Lelkedet , hogy ettül a' világtúl el s;akadván,  
a' te s;olgálatod légyen nekem-is mindenek  
előt fő gondom , Mariával a' jobbik részt vá-  
laíztván , csak a' mennyieket kereshessem , és  
az én Uram Christus lábainál le-ülvén, az ő ne-  
vében s;olló Lelki Páiztorimat , figyelmetef-  
séggel halgathassam, törvényedben gyönyör-  
ködhessem, a' könyörgésekben s' jó tétémé-  
nyekben ferenkedhessem : s;emeimet buja-  
ságtúl , fűleimet hívságtúl , s' szájamat ha-  
zugságtúl őrizhessem : s;ivemet gonosz kivan-  
ságoktól , elmémet gonosz gondolatoktól , s'  
tehetségimet gonosz indulatoktól meg-ohaf-  
sam : Ellenben pedig s;emeimet a' könyörüle-  
tességre , s;ivemet az irgalmaságra , s' kezei-  
met a' jó tétéményre el-készíthessem ; fűlei-  
met s;ent igéd halgatasára, s' nyelvemet dicsé-  
retednek magas;talására s;entelhessem, életem-  
ben, halálombam csak tiéd lehessék, világi ár-  
nyék életem el-mulván, az én szerelmes jegye-  
semhez s' örökös férjemhöz az Ur Jélus Chri-  
stushoz mehessék , királynéi aranyas öltöze-  
timben , s' fényes koronámban előtte meg-je-  
lenhessék, véle eggyüt élhessék , örülhessék, és  
néki örökké való áldást , hosánnát, alléluiját é-  
nekelhessék Amen! F Vénec

*Vének Imádsága.*

**O**H véghetetlen s' végére mehetetlen örökké valóság! kezdet nélkül való kezdet s' végnélkül való vége minden állatnak ( *á* ) Alpha ( *o* ) Omega, régi idejű dicsőséges Szent J E H O V A! kinek királyi ízéked tüzes lángal égő dicsőség, és előled tűznek folyása foly-ki lebecsüléssel, mellyel az hitetleneket ilzonyu-képpen megeméizted: te előtted ezerszer való czeren udvarlanák, és tíz ezerszer való száz ezer angyalok állanak, kéizek minden órában, hogy őket ki-bocsássad a' te örökösödnek oltalmokra és soha még-nem szűnnek tégedet dicsérni: Isténi öltözettel mint a' fejez hō dicsőséges, és jóllehet tenéked tested nincsen, mint az embernek; mind-azonáltal ama' te hűséges szolgádnak Danielnek, mint a' tisztá fejez gyapju haja meg-őszült, régi idejű, tiszteletes vénnek ábrázattyában mutadtad meg magadat, jelentvén ezzel a' te tiszteletedre méltó régiségedet, mellyel-is a' vénnek személyét tiszteltesé titted. Ugyan-is bizonyára, minde nélkül nagyra becsülendő ékes korona az özség, ha az igazságnak utában találtatik. Minnyajan kívánnjuk Uram ezt a' koronát; mert becsületes; de minnyajan, kik el-érjük, megunnyuk, mert nehezséges.

Be nagy Uram a' te kegyelmességed; hogy a' bűnös embert elni engeded a' földön! micso-da vagyok Uram én, hogy az én életemet ennyire terjesztetted az élőknek földében!

min-



## BUZGO IMADSAGOK. 63

mindgyárt az én születésemben meg-ölhettél volna engemet az én véremlenben, még az én gyermekségemben el-meczheted vala életem fonalát. De áldot légy én Istenem, hogy az én életemet meg-hozsízabbítád, s' íffjuságotat jó erővel meg-virágoztatád, s' íffjuságotat végre meg-őszült szép vénféggel meg-koronázád. Legyen tiéd Uram a' dicsőiség! hogy életemnek minden napjaiban velem vóltál, bé-kötötted az élőknec csomójában életemet, minden bujdosásimban őriző Páfstorom, s' minden háboruságimban, s' nyomoruságimban s'abadítóm vóltál, s'ükségemben táplaltál, s' mint a' mezőnek liliomit olly ékeffen ruháztál. Istenem vóltál az én anyámnak mehetül fogva, te benned vólt az én reménységem, édes Atyám, még az én kicsénségemtől fogván, és soha te benned meg-nem fogyatkoztam. Az én nyelvem én Istenem a' te dicséretedet magafaltallya, hogy s'ferelmes fiadnak érdemeért s'egény lelkemnek meg-kegyelmeztél, a' te Szent Lelkessel ujja-s'ültél, igaz hittel, élő reménységgel meg-ékesítettél, az Antichristusnak, s' minden eretnekeknek févelgésétől meg-őriztél, és az igaz vallásban mind ez ideig meg-erősítettél.

Az én pályámnak már én nagyobb részet meg-jutottam, és már szintén életemnek végére jutottam, fejemben nyomád nekem-is a' vénfégnak koronáját. Jaj melly hirtelen elmulának íffjuságotnak gyönyörűséges napjai! gyorsabbak valának a' sebes paráknak folyása-

lyásánál, a' fásnak sebes szárnyainál, és a' tá-  
kátsnak hirtelen forduló karikájánál: be igen  
el-hervada életem erejének szép virága, el-fo-  
gya jó kedvemnek vidámsága, be-töltenek  
meg-hanyatlot életemnek napjai, el-borita-  
nak vénségemnek el;tendei: ez az idő, melly-  
ben azt mondom: nem ismerem ezeket jaj  
Istenem! az én napom már lassan lassan meg-  
fététedik: az hóldnak, s' csillagnak világo'sa-  
ga meg-homalyosodik; mert tejemből mint-  
egy ablakokon ki-nézô és két;emeimet a'  
könny hullatafoknak fellegje el-borította. Tes-  
temnek, mint lelkem hazának ôrizôi, s' ôslo-  
pi meg-mozdultak, kezeim res;ketnek, lába-  
im tántorganak, inaim meg-s;akadoztak, a-  
karmi kicsén hantocskában-is meg-botlom, és  
csak a' göröngyöt-is mint az halmot el-  
kell kerülnöm: fogaim az ételnek ôrlése-  
ben el-fáradnak, s' fájnak, nyelvem a' f;óllaf-  
ban, s' fülem a' hallásban oh melly igen meg-  
nehezédének, olly igen fázékonná lettem,  
mint a' f;egény David véniségében, nem gyö-  
zők elegend;e takaródní: kívannám a' nyugo-  
dalmat, de csak egy madár f;óra-is az én ál-  
momból fel-férkenek, az ételt nem kívánom,  
és a' mit eízem, a' gyomrom nem emé;theti:  
a' nagy fuladozás el-nyomot, mingyart el-fá-  
radok, s' alig vészlek lélegzetet, tagaim kötélí  
ugy meg-tagultak, hogy csak-nem izenként  
hullanak el egy mástól: el vajuttak ágyékim;  
bélím fájnak, orczáim meg-fonnyattak, s' mint  
a' f;éna meg-s;áradtak: Mint a' mondola-fa,  
meg-ôl;ült tejemnek fejrőlô hájf;áli meg-vi-  
ragoz-

zoztak: meg-gör-  
alat, és az en agy-  
nehez lette, az  
l-fel-nem kélek  
ar elvét sem érem  
imi? hanem hog  
gyon immár hat  
gyon, és mar f;un  
gyok. Gyertek  
gomba vénlegem  
; és mar az en v  
at, sem gyer  
f;á; mar az en  
-hervat orczáim  
neg-romlot eg  
neg-nem virag  
jában jobban  
az, egy;er az  
nak.

Egy f;óval: m  
anem a' mit am  
et jámbor Barz  
nem uvarban v  
nagy rendeknek  
nalan vagyok, m  
gyakozom, a' j  
telet tenni, a  
f;á;f;ást tenni  
múlkában és az  
nyekôdóm én  
hogy mindenk  
haza négenek-is  
untam magamat.

BUZGO IMADSAGOK. 65

rágóztak : meg-görbültem a' vénfégnek ter-  
he alatt , és az én agyamban úgy fekszem mint  
a' nehez beteg, azt gondolom estve , már reg-  
gel fel-nem kelek , reggel azt tudom , hogy  
már estvét sem érem, mit tudok egyebet gon-  
dolni ? hanem hogy el-múlt életemben keves  
vagyon immár hátra; fel lábom a' koporsóban  
vagyon , és már színtén csak a' firomnak szélén  
vagyok. Gyermekefégembé ifjúságomat; ifju-  
ságombá vénfégemet reménlem és várom va-  
la ; de már az en vénfégemben sem ifjúságo-  
mat , sem gyermekefégemet nem várhatom  
viszsa; már az én napjaim meg-nem ujjulnak,  
el-hervat orczáim loha meg-nem ifjudnak ,  
meg-romlot egészégem , s' fonnyat tagaim  
meg-nem viragoznak ; hanem hová tovább  
jobban jobban el-sorvadnak , s' mint rothat  
ház , egy szer az halál által csak egyben rom-  
lanak.

Egy szóval : mit mondhatok én is egyebet ,  
hanem a' mit ama' szép vénfégbémeg-éleme-  
det Jám bor Barzillai mond vala Dávidnak :  
Nem udvarban való vagyok már én, hogy a'  
nagy rendeknek szögályak , már én alkal-  
matlan vagyok, majd tanácsomban-is meg-fo-  
gyatkozom , a' jó és gonos; közöt alig tudok  
ítéletet tenni , az ételben italban én tudnék-é  
választást tenni , én gyöttyörködném-é a  
musikákban és az énekelekben ? nem gyö-  
nyörködöm én ezekben. Annyira vagyok,  
hogy mindenek előtt unalmas ; sőt a' magam  
háza népének-is terhére vagyok, magá is meg-  
untam magamat.



Teljesfleggel el-szomorodtam Uram, mivel  
 é fénekkel fel-fordult világban, igen el-kele a'  
 tiszteleres Vének böcsületi : meg-vetették  
 már az emberek a' vénnek tanácsát, mindenütt  
 csak az ifjú tanács kedves; úgy járnak mint  
 Roboám, régen az idős emberek szólnak va-  
 la, és elébb a' vénnek jelentik vala ki a' bölcsé-  
 seget, és az ifjak meg-várják vala a' véneket  
 az ő beszédekben. Mostan pedig, oh melly  
 kevesen vadnak, kik Elihuval a' vénnek közöt  
 így szollának : leg-kisb vagyok idővel kö-  
 zöttetek, ti pedig életemes emberek vadtok,  
 annakokáért ártalló és felek az én értelmemet  
 ti elöttetek meg-mondanom, imé én meg-vá-  
 rom a' ti beszédeket, és valamig beszélgettek  
 figyelmes füllekkel meg-halgotom a' ti értel-  
 meteket. De oh Vram! bizonyára a' mint  
 Elihu mondgya vala, nem a' nagyok bölcsel-  
 kednek s' nem is a' vénké az ítelet; hanem a'  
 Mindéható Isté lelkének ihlése teszi az halado  
 embereket bölcsékké, melly ihlésnek általa  
 meg értik a' Vének az íteletet, s' még a' ki-  
 csinyéki bölcselkednek. Adgyad Vram nekem  
 a' bölcseségnek lelkét, az értelmnek és jozan  
 tanácsnak lelkét, hogy a' vénnek közöt érte-  
 lemvel szoljak, és midőn engemet az ifjak  
 figyelmetesen halgatnak, csudálkozzanak az  
 én bölcseségemen, és az én tanácsom mint az  
 ékes arany oszlop álljon-meg erőssen, hogy  
 valaki ahoz támaszkodik ne csúlatkozzék  
 meg dolgában. Az én gyermekségetül fog-  
 van hívé tanítottál engemet, s' mind ez ideig a'

te csu-

csudálatról érte-  
 ost-is már mik  
 szültem, az nagy  
 Meg-igértél  
 ünket mind va-  
 ottad a' te Prophe-  
 tának méltoságát  
 íteletekről fog-  
 lálek titeket, a'  
 déig meg-meg-  
 zának bennetek  
 leg-tartalak teg-  
 aradéka/ Isten  
 remekességem  
 ik méltosága-  
 a' vendégembere-  
 adgy-el engem  
 Az én gyermek-  
 ságomnak b-  
 a' kegyelmes Iste-  
 ortad elöl, és a'  
 én tölem. A' C-  
 emért bocsásd m-  
 a' bűvételről  
 adgyad nekem a'  
 imádo Szent Lelk-  
 ün bocsátó kegy-  
 agy orvát az én  
 egyletemben, epi-  
 ti meg az élő rem-  
 yalmoz vénnek álta-  
 pályón a' bocsá-

te csudáidról értelemmel tudtam befelgetni;  
most-is már mikor meg vénhettem és meg  
őfűltem, ne hagy el én Istenem

Meg-ígérted Uram, hogy nem hadsz el ben-  
nünket mind vénlegünkig, mert azt mon-  
dottad a' te Prophétád Elías által: A' ti anyá-  
toknak méhétől fogva én hordoztalak, és a' ti  
fűletéstektől fogva (mint egy ölemben) én vi-  
feltelek titeket; Mind vénlegtekig és mind-  
addig míg meg-őfűltök ugyan csak én hor-  
dozlak benneteket. En teremtettelek, és  
meg-tartalak tégedet oh Izraelnek minden  
maradéka. Istenem volt il énnékem az én  
gyermeksegemtől fogva, s' meg az én anyám-  
nak méhében-is vélem voltál; most pedig az  
én vénlegemben, midőn erőm el-fogyot, ne  
hadgy-el engemet

Az én gyermeksegemnek bőlonságirúl, és  
iffjuságomnak bűneiről ne emlekezzél meg  
én kegyelmes Istenem, ne vess el engemet a'  
te ortzad elől, és a' te Szent Lelkedet ne vedd-  
el én tölem. A' Christus ártatlan íebeinek ér-  
de meéért bocsásd meg minden én bűneimet, és  
az ő vérevel töröld el minden álnokságimat.  
Adgyad nekem a' te meg-vigasztaló és meg vi-  
démítő Szent Lelkedet; éreztess meg velem  
bűn bocsátó kegyelmednek edességét, indics  
nagy örömet az én szívemben, ujts meg a'  
kegyelemben, építs meg az igaz hitben, erő-  
síts meg az élő reménységben; hogy ha é fon-  
nyasztó vénleg által a' külső ember romol-is,  
épüllyön a' belső ember a' te kegyelmedben.





lyosodtak vala-meg. Ugy vagyon Uram, mert te szabados Ur vagy, és a' mint neked tecczik úgy dajkalkodol mi velünk. Ha keferüvel tölöd-is it poharunkat, hadd legyen Uram, csak a' mennyei bődogságot add meg nekünk. Ké-  
t;its-el én Istenem engemet az én bődög ki-  
mulásomra, hogy mikoron az én Uram Jé-  
sus Christusó el-jő, bocsas el engemet békével  
à Vén Simeonnal, láthassam az en Idvezitő Jé-  
sus Christusomat, kit most hitemnek s;emei-  
vel nézek, mehessek-be dicsősféges országod-  
ban, az hojott nem léízen többé vénség, jaj  
f;ó s' keferüség, mert a' Bárány Jésus Christus  
el-törül a' mi s;emeinkrül minden könyhulla-  
tatt. Akkoron tutunk és nem faradunk el,  
mint a' Sas, magassán repülünk és nem lan-  
kadunk-el, mert olyanok les;ünk mint az I-  
stennek Angyali, Jövel Uram Jésus, Amen!

*Ez ideig világ folytában élő s' világ veszedel-  
mes utain egyéb emberekkel tévelygő; de  
már maga meg-eszméletl Büñőfnek meg té-  
rése: büneirül való V A L L A S  
T E T E L E. s' Isten kegyelméhez való  
ragazkodása.*

*Mondasz.*

Nem engemet illet ez a' könyörgés;  
nem vagyok én penitencia tartó ember.

Ugy de: büñös vagy? Ha büñös vagy,  
s' penitencia tartó nem vagy; egygyütt té-  
velygefz hát még-is, a' büñöknek vesze-  
del-

delmes utain tévelygő világgal, és így igen veszedelmes a' te dolgod.

Ha pedig Dáviddal, a' Péter Apostollal, bűnös Mária Magdalénával, és a' keresztfán függő Tolvajjal, magadat megcsizmélleted; mennyivel-is inkább hogy elfolyt bűnös életedet meg-síráthassad, s' világod maradékát meg-jobbithassad, bizonyos időket rendelly a' könyörgésre, azon kívül-is, hogy a' felül meg-irt reggelis' estveli könyörgésekkel élsz rendszeren: minek utánna Reggeli rendes imádságodat magánossan-is, s' háznépestül-is, el-végezted, minden nap szived töredelmességéből könyörögj ekkeppen:

**O**H örökké való erős és hatalmas Isten, ki természetedben merő joság, ítéltedben merő igazság, cselekedetidben merő bölcsesség, és a' izégény meg-térő bűnőfőkhöz merő azon kegyelmesség vagy, te teremtetted mindeneket, minket pedig embereket a' végre formáltál, hogy e' földön mennyei ábrázatodat viselnők, s' élhetnénk te véled örökké való örömben és dicsőségben. Az én szívemnek keferüségéből kiáltok Uram té hozzád, s' jajgatom az én meg síráthatatlan nyavalyásságomat, a' szívem fáj sok esetimen, mellyekbő én magamat ejtettem. Oh mely boldogul cselekedtem! ez ideig e' világ bűnös és veszedelmes utain tévelygő emberek közönse-

ges életére vigyázván, s' azoknak nyomdo-  
kokat követven, te ellened, oh melly nehe-  
zen vétettem! Szent nevedet meg-bántot-  
tam, s' dicsőfféges orczadnak rajtam fenlő vi-  
lágosságot, utalatos bűneimnek tetét homál-  
lyával be-borítottam, kegyelmedre magamat  
méltatlanná töttem, sőt örökké való s' el-vi-  
felhetetlen haragodnak nehéz ítéletibé estem,  
bűneimnek hatalma alá ugyā el-adattattā, sive-  
met ellened való idegenieggel, sőt ellenséges-  
kedéssel be-töltöttem, minden tehetőségimet  
a' jó cselekedetre ugy el vesztettem, hogy ma-  
gamat te hozzád semmi képpen meg-nem té-  
rithetem magamtúl, lelkemet ugy el-rontot-  
tam; és a' Sátannak hatalma alatt, melly a' bűn-  
nek ereje és a' törvénnel átka, magamat ugy  
be-köteleztem, hogy már én magamtúl meg  
sem mozdulhatok nem indulhatok a' te  
bűn bocsátó kegyelmednek még csak keresé-  
sére-is, s;emeimet e' világnak s;abad életével  
ugy be-kötötte, hogy még a' te kegyelmed-  
nek világossága-is csak alig csillamlík előttem,  
s;ivemet ugy meg-keményítette, hogy csak el-  
néha jut el;emben, el-folyt életemnek utála-  
tossága, jövendő-béli rettenetes s;ám-ada-om,  
és az igaz penitencia tartásnak felette igen  
s;űkfüges vólta; mostan penig az én bűneim-  
nek sokaságát annyira előmben halmozza,  
hogy énnékem ne leheszen te hozzád men-  
nem. Oh melly igen későre vevém el;zemben  
magamat; be-igen későre hala;ztottam bűn-  
nek tapló;ában akadt, haragod tűzében be-  
löl



lól égő lelkem házanak meg-óltását! főt va-  
la hányszor az én bűneimbé gyönyörködtem,  
mind annyifor olyan bolondságot cseleked-  
tem, mint a' ki meg-gyulat házanak lángal-  
égő tüzenél örömmel melekljik, s' a' világá-  
ban gyönyörködik.

De oh bűnösökön könyörülő kegyelemnek  
Istene, latván, hogy mely-egyes nyavalyáságim-  
búl ki-nem szabadulhatok, meg-elek a' te-  
szived én rajtam, színtén haragodnak köze-  
pette-is, szerelmednek nagy indulattyabúl,  
meg-emlekeztél kegyelmednek gazdagsága-  
rúl, bűneimet nem néztél, és az örök kar-  
hozatra nem vetettél, főt inkább, oh nagy  
kegyelmesség! Egy szűlöt Fiadat énnékem  
közben járójúl, s' Meg-váltójúl rendéltél, ki  
az ő alázatos, de előtéd méltóságos emberfége  
szerént, az én bűneim ellen való méltó hara-  
godat magára vállalván és el-viselvén, éret-  
tem ellenfelegedért meg-hólt, és a' törvént,  
mellyet nekem attál vala, tókélletes engedel-  
mességével érettem be-töltvén, hogy a' te sze-  
relmedbúl, mellyre tőlem méltó válál, sem-  
mi el-ne maradna, igazságodnak tókélletel-  
ten eleget tótt én érettem.

Mind ezeket-is, még-is felül mullya, hoz-  
zám való ebbéli nagy szerelmed, s' véghetet-  
len irgalmaságod, hogy midőn énis más bű-  
nösöknel jobb nem vólnék, főt Atyai kegyel-  
segednek színté olly vakmerő-képyen ellene  
állok vala, mint egyebek, engemet a' vakme-  
rő reménység alatt lévő bűnösök közzül ki-vá-  
lasz

BUZGO IMADSAGOK.  
főtől, s' magam  
al-fogul, s' fogadál m  
fogam jertem én m  
tők közzül ki-nem  
eg kemmi cseleked  
tóm könyörülő kegy  
ertem, s' magamra  
gyadál csak a' te er  
színtén a' te b  
eltek, s' jó akaratod  
mert a' karhatalm  
s' szeretetben ninc  
es után tévedve nek  
tőgyöl az én meg-t  
nak elmérem, s' hang  
caltató s' tümben  
váltál: Sokatál el-  
e kegyelmének tük  
retnek csudálatos jó  
tust: Egyebek Ur  
minőségéből, s' sja  
minőségéből ki-jelen  
nikál szodgyak, d  
hat meg-váltak, és a  
színtén s' mel min  
ten valók; én er  
s' kegyelméből, te  
pól meg-fiadatod  
mő keményfeget  
meg-eggyitottad  
bűnek ujjával a' s  
dőt hit által az én

lasztottál, s' magadnak saját öröksegeddél  
fel-fogtál, s' fogadtál magadnak örökösödéd.  
Magam s'jérent én magamat az el-vesztet bü-  
nölök közzül ki nem i;akaf;thattam, sem pe-  
nig semmi cselekedetemnek méltóságával.  
rajtam könyörülő kegyelmedet nem érdemel-  
hettém, s' magameva nem tehettem; hanem  
egyedül csak a' te erős kegyelmednek hatal-  
mas munkája által, hozzám ingyen való jó  
kedved, s' jó akaratod s'jérent ragadtál-ki en-  
gemet a' kárhozatból. Más bünölök még ma-  
is a' fetétségben ülnek, és a' halálnak veszedel-  
mes után tévelyegnek; engemet pedig a' fe-  
tétségből az én meg-tartó Jésus Christusom-  
nak esméretire, Evangéliomodnak s'jivemben  
kiáltozó s' fűlemben zengedező s'javaáltal ki-  
hívtál: Sokaktól el-titkoltad; de nekem a'  
te kegyelmednek titkos s'jérelmet, s' s'jérel-  
mednek csudálatos jó téteményt meg-jelen-  
tetted: Egyebek Uram az ő természeteknek  
romlottságából, s' s'jivek meg-átalkodot ke-  
ményiségéből ki-jelentet s'jent igazságodat lá-  
bokkal tapodgyák, drága s'jép Evangéliomo-  
dat meg-utállyák, és az ő bünöknec után, meg-  
térhetetlen s'jivel mind addig mennek, míg el-  
nem ves;nek; en emet pedig, a' te ingyen való  
jó kegyelmedből, természetemnek romlottsá-  
gából meg-s'jabadítottál, mert s'jivemnek vak-  
merő keményfegyert ujjá s'jülő kegyelmeddel  
meg-gyógyítottad. Szent Igédet Szent Lel-  
kednek ujjával a' s'jivemben be-irtad. Igaz és  
elevé hit által az én Urā Jésus Christusommal

egyefítettél, és az ő vele való közösülésém által, minden ő jó téteményiben részesítettél.

Oh melly íók meg-tért kegyes kerefsztyéneknek szükölködő nagy szegénységgel, tettek nagy töredelmével s' szívek nagy keferűségével kell életeket a' te igaz és bölcs ítéletedbül el tölteniek, íók ehféget, szomjuságot kel fel-venniek, ételeket banattal, s' italokat könny-hullatásokkal elegyiteniek; engemet penig te a' te áldásfiddal olly gazdagon környül vőtél, hogy az én elmém hamarab el-fáradna, s' elfogyna, hogy nem mint ennyi jó téteményidnek előizamlalására érkezhetnék.

Meg-fanyargattal ugyan engemet néhánykor atyai dorgalásodnak vesztéjével; azt is mind-azonáltal jómrá szolgáltattad: haragodon buiulását meg-kóstoltattad ugyan velem; de még akkor-is ítéletedet annyira reám nem csesztetted, a' mennyire az én bűneimmel érdemlettem volna, vagy a' mennyit nálamnál jobbaknak-is meg-kell szíjnedniek. Es mitsoda a' miket én szíjnedek, a' te én hozzám való lelki jó téteményidhez képest? ha szíjnedek-is valami kevelét, ismét meg-gödelom, hogy a' mellet az én bűneimet meg-bocsatod, és a' Jésus Christus igazságát én reám ruházod, bűneimnek utálatosságibül szegény lelkemet a' Bárány Jésus véreben meg-mosogatod, s' Sz: Lelked kegyelme által meg-szentelsz és segílel; a' kegyelmségben, kifirtetimben meg erősitel; és meg-vigasztal; az én nagy keferűségimben, mint ödes Atya én velem ugy dajkál-



## BUZGO IMADSAGOK. 75

kálkodol az én szívfelegimben: mennyivel-is inkább a mennyei dicsőféleghez képest, melyet nékem készítettél, semmiképpen nem egybő hasonlítandók, a' miket most szívemvedek.

Nincsen-é hát énnékem nagy okom arra, hogy a te kegyelmes meg-tartatodban vigadgyak? vagyon bizonyára, jóllehet, nagy okom, hogy a te csudalatos szabadításodban örven-dezzek; Csak hogy oh én kegyes Istenem s' hűséges édes Atyám, olly igen nagy az én gyarlóságom, s' az én siralmom, hogy jóllehet a te Atyai szeretettel engemet ennyire körül vöttél, s' minden, nap én rajtam jó kedvedet meg-ujjitod: meg-is mind-azonáltal az én bűneimet el-nem hattam, sőt a mennyire én tölem lehet, még ma-is a te kegyel-mednek sokképpen ellene állok, es tölem vis-sza verem, az átokban penig és kárhozatban hanyat homlok rohanok: Jóllehet az én szívemből meg-tértem ugyan te hozzád, és az én fogadásim ki-mentenek az én ajakimból, hogy én már az én bűneimnek ellene módok és néked új engedelmeffeggel foglak, még-is én az én fogadásimat minden nap meg-ron-tom: Egy-képpen szent engedel-meffegedre minden nap ígérkezem. s' magam meg-job-bulása felől való fogadásimat ottan ottan meg-ujjitom; az én szívem mindazonáltal még-is meg-marad az ő jóról való tunyaságában, s' minden gonoszra való hajlandóságában, min-den én természetű tehetfelegim, jaj Istenem, mely szerények a' te szent akaratod ellen túsakodni!

Meg-nyitom gyakorlatossággal az én szá-  
mat a könyörgésre, s' egyéb izolgalatodra-is  
magamat rea adom! mind-azonáltal minden  
én Isteni tiszteletem sem egyéb, hanem a te  
szent nevednek hijjában való fel-vétele és meg-  
csufolása, melly az én szívemet nem tisztította,  
hanem inkább rutúl meg-motskollya: az én  
szájambúl ki-folyó könyörgésem-is, olyan  
mint tisztátalan rut viz, nincsen abban a' buz-  
góságnak tisztsága, hanem világi haszonta-  
lan izorgalmatossággal egyben zavarodot,  
mert hijjában való gondolatokal tajtékzó, s'  
hihetetlen kételkedésekkel habzó szívemnek  
kutfejébül származik: szájammal jóllehet az  
én Istenem eliben fíjetek, de szívem el-marad  
a földön, s' ugyan oda ragad, mert meg-köt-  
tetett gonof, indulatoknak kötelevel, irigység-  
gel, gyűlölésséggel, maga hit fel-fuvalkodó ke-  
vélységgel.

Erről vagyon, hogy fokfior az én lelkem es-  
méreti valóban meg-rettent engemet, hara-  
godtúl való félelem mindenüt utánnam va-  
gyon, ref;ketek a te busulásodnak idején, el-  
vel; az én szívemnek minden öröme, s' mint  
a fetétlég ugyan el-borította lelkemet a' f;omo-  
ruság, kivalképpen mikor az én testemet faj-  
dalmokkal, házamat kárvallásokkal, szerel-  
mesimet sulyos kezeiddel, s' a több szenteket-  
is fanyaru ves;f;óddal kezded illetni, valahán'  
f;or egyebeken gyakorlott rettenetes ítéletedet  
elöttem f;emlélem, vagy ha az halál eszembem  
jut, és amaz utolsó kemény ítéletet elmén-  
ben

en fogott, fel-eb-  
n az elevenesség-  
n f;ivemnek csu-  
a ha igaz-e az én  
ly igen könnyen eng-  
nek oly könnyen ne-  
ammi könnyű kár-  
na, a tegecsnek k-  
gy könnyen el-von-  
f;elölöslegemmel ir-  
ek ilyen kemény-  
szalkodam minden  
emnyidnek, melly  
met azaz vala mind  
f;alalya a lelkem.

Ime Oa Uram Isten  
gonnák bennem le-  
mag úrvérségemnek  
hoz engemet, hogy  
f;eszeg, és a te L-  
nek, és tegédet, a  
gelenne és jó tetem  
nák magambor é-  
zonál az én f;ivem-  
nem tudgya, sem a  
mélkül f;enki engem  
benem egyedül csak  
es;erelmes Atyám  
rel az én nyavalyás-  
nyad meg én benn  
te meg-rontottad  
hogy te engemet a

BUZGO IMADSAGOK. 77

ben forgatom, fel-ébred a lelkem esméreti  
majd az elevenesség-is el-hal bennem: látván az  
én szívemnek csalardságot, kételkedem és fé-  
lek, ha igaz-e az én meg-térésem: a testnek  
oly igen könnyen engedtem, és e világ kén-  
tinek oly könnyen neki bocsátkoztam, hogy  
akarmi könnyű kénrteti is a' testnek és e világ-  
nak, a kegyelenségnek követése mellől engemet  
igen könnyen el-vonhat: az én fők rend-béti  
háladatlanságimon irtózom, és az én szívem-  
nek ilyen keménységet, mellyel ugyan elle-  
ne atalkodtam minden te ítéletidnek és jó té-  
teményidnek, mellyekkel az én meg-térése-  
met akarod vala minden nap elő mozdítani,  
fájlallya a lelkem.

Imé Oh Uram Isten! az én nyavalyásá-  
gomnak bennem lévő maradványa gyakorta  
még üdvétségemnek érzésétül-is anyira meg-  
fojzt engemet, hogy alig talalok lelkemnek  
békeséget, és a' te Lelkednek örömevel n él-  
hetek, és tégedet, az én hozzám való kegye-  
gyeilemre és jó teteményre semmi okkal nem  
tudlak magamhoz édesítenie: Mivel mind-  
azonáltal az én szívemnek keferüségét senki  
nem tudgya, sem az én nyavalyáságomnak  
terhétül senki engemet meg-nem szabadithat,  
hanem egyedül csak te oh örökké való Isten,  
én szerelmes Atyám a Jézus Christusban, mi-  
vel az én nyavalyáságomnak g'ökerét-is te foj-  
tottad meg én bennem, és annak nagyob ere-  
jét meg-rontottad; előtttem vagyon az is,  
hogy te engemet a' te igédnek kegyelmes szá-



va által mindenkor magadhoz hívtál, s' hozzád menni kényszergetté; Imé az én fíjvemnek terdeit kegyelmednek fíjéki előtt meg-hajtom, az én nagy fíjűkfégimnek mélységéből, és az én fíjomorúságban el badgyat lelkemnek keferűségéből kiáltok te hozzád a' Jéhus Christus nevében. Bátorics meg engemet, hogy az én fíjemelyemnek méltatláságon, s' életé utálatosságon ne indullyak-meg fíjintén annyira, hogy a' miat való hihetetlenségem és félelmes kételkedésem hozzád való meg-terésem-től el-ne rettencsen: hanem tanics meg engemet a' biin ellen tufakodni, hogy meheslek te hozzád, és életemnek fottaig igyekezzem tenéked kéf; fíjivel fíjolgálni, engedelmeskedni. Biztaf meg Uram engemet; hogy ha el-esem-is; pallya futásom-tól: ha alól fordulok-is az én harczom-tól: ha semmit nem talállok-is; a' kérésektől: ha semmit nem nyerek-is; a' munkától: s' ha semmit nem érdemlek-is, fíjzolgálatodtól el-ne ijedgyek és ne fíjűnnyem-meg. Tanits meg engemet vóltaképpé arrúl gó-dolkodni: hogy te, én tólem, a' te fíjent igéd-ben nē kívánod: hogy tórvényedet az én magam erejéből tölcsem-be, és az én üdvéfségemet magam tókélletes fíjentségével, s' érdemével kéresem magamnak; mert a' Jéhus Christus az ő véres érdemével fíjerezte nekem az üdvéfséget, és az ő halálig való engedelmes-sége által tölthetem-be a' te tórvényedet: Tanits meg engemet a' kegyelemnek Testamen-tomárúl, olly tellyes bizodalommal gondol-kodni, hogy én abból, ne csak büncim bocsá-

na-

matyát, hanem a'  
sége kegyelm  
engemet, hogy  
mes ingalm  
Christus drága  
en fíjvembé  
fém és meg  
fokasága, s' a'  
koziom, fíjve  
fíjmeretinek  
inkább az en  
lansigomnak  
zodalommal  
nagy ingalm  
getetelhet, és  
tamazkodván,  
közéit nagyra  
Erdős-meg  
én üdvéfségem  
lyek ríjja, s'  
elylek a' testi  
kednek ereje  
nem, hogy en  
táro hypokrita  
végemre kéf;ülh  
konásban tóké  
igy az igaz m  
az en lelkem  
mas jó bekefés  
bátoriságot mag  
fíjemet fíjui (le  
fíjki-mukálko

matyát, hanem a Szent Léleknek minden gyű-  
ségese kegyelméit-is varhassam. Taníts-meg  
engemet, hogy a' te meg-foghatatlan kegyel-  
mes irgalmaságodnak melységét, és a' Jéhus  
Christus drága érdemének véghetetlen erejét az  
én szívembé úgy meg-foghassam, meg-érthet-  
sem és meg-érezhessem, hogy az én büncimnek  
fokasága, s' a' kegyeltségben való nagy fogyat-  
kozádom, szívemnek lelki örömet, s' lelkem  
ismeretinek vidámságát meg-ne fojthassa, sőt  
inkább az én nagy gyarlóságomnak, s' méltat-  
lanságomnak közepetté-is fúni (leányi) bi-  
zodalommal élel-meg engemet, hogy a' te  
nagy irgalmaságodhoz, tiszteletben való i-  
géretedhez, és a' Jéhus Christus érdeméhez  
tamazkodván, üdvösségemnek ilyen lépés-  
közzeit nagyra bőcsülhessem.

Erősíts-meg engemet én Istenem, hogy az  
én üdvösségemnek bizonyos voltával, ne él-  
lyek visfajta, s' nálam lévő kegyelmeddel ne  
éllyek a' testi bátorságra; sőt inkább a' te lel-  
kednek ereje által cselekedgyed azt én ben-  
nem, hogy én minden hamiságtól, s' színmu-  
tató hypokritaságtól meg-tisztulván, utolsó  
végemre kéjszülhessek-el, a' kegyeltségnek gya-  
korlásában tökéletes és buzgó lehessék, hogy  
igy az igaz meg-térésnek csatlakozó jelein,  
az én lelkem ismeretinek csendes, s' nyugodal-  
mas jó békeisége fundáltassék, minden testi  
bátorságot magamtól el-vetvén, az én üdvös-  
ségemet fúni (leányi) félelemmel és rettegé-  
ssel ki-mukálkodhassam.

Ennek okáért az igaz penitétia tartásnak, és a lelki életnek erejét én bennem naponként ujjícs-meg, és é végre engemet lelkemben, testemben iszentelly meg, lelkem ismérétit és elmemet világosíts-meg, hogy én ne csak az üdvösségnek titkait és azoknak fundamentomit érthessék-meg világossan; hanem azt is, forgalmatosán-meg-tanulhassam: micsoda a' te jó és kedves akaratom; életemnek minden napjaiban; minden alkalmatossággal tudhassák a' jó és gonf; közöt külémbélet tenni, nem hogy a' bünök közöt válogatást tégyek: a' nagyokat kerüllyem, és a' mellyek előttem kicsé nyeknek láczanak, azokat kebelemben nevellyem; hanem hogy a' te szent törvényednek minden részeiben gyönyörködgyem, és anák jó és tell'es fíivel engedelmeskedgyem. Az én büneimnek érzése, és az én rölotsagimról való fíomorú gödolatí had leg'enec bár míd addig az én fízivem, valamig fíükkfégefsek az én fízivemnek töredelmességére, s' lelkem meg alázására, hogy valami-képpen a' te szent igédnek predikállása ellen meg-ne átalkodgyá, hanē ahoz való égedelmességre hajlādó leg'ek.

Ne engedgyed hogy én ez után a' gonoszt  
kedvellyem, vagy az én szívemnek csalárd i-  
gyekezeti már tovább álnokni magabá lappá-  
gatsam; sőt inkább engedgyed hogy a jó lelki es-  
méretnek fízôvetségét minden nap te veled  
meg ujjiithassam, magamat testestül, lelkestül  
tulajdon örökségûl te néked ajánlhasam, hogy  
a Jézus Christus jóra vívelô lelke által, birjon  
enge-



engemet, nem én magamnak, hanem annak élni, a' ki én érettem meg-hólt. Eöldököld meg én bennem a' testi gyönyörűségeket, melyek az én lelkem ellen tufakodnak, és a' te Lelked bennem lévő munkáinak mindenkor ellen e harczolnak, kivalképpen azokat a' gonof; indulatokat és kívánságokat, melyek én bennem meg most-is erősién állanak és engemet gyakorta meg-téntorítanak, s' el-is ejtenek.

Az én telebarátomnak ízeretetiben engedgyed hogy nevelkedhessem és erősödhessem-meg, annyira hogy az én szívemet, valaki ellen való hirtelen haragtól, annal inkább hofszu ideig tartó bof;szuságtól, ne engedgyem olyan könnyen el-foglaltatni; sőt inkább e gonof; és nehéz időkben, a' sükkôlködökhöz való keref;tenyi ízeretetünek gyakorlásával, az én lelkem címeretit meg-menthessem, és ha valaki ellenem gonof;t cselekef;ik szívemből meg-engedhessem. Mind-azonaltal attúl-is örrizz meg engemet, hogy az emberektől, kik kôzôt én lakom, ne taresak annyira, hogy a' tölök való félelemtől avagy íseméremtől vífel-tetvén ( mint fokf;or meg-esik ) a' jót és igazságot el-árúllyam, a' gonof;nak és hamiságnak part-tartója legyek. Oh Uram engedgyed, örizhessem meg-magamat attúl; hogy íem a' gyengéket lelki nevelkedéiékben ne kesleltessem-meg botránkozató életemmel; íem az erősebbeknek, ellenem való foházkodásokat ne gerjes;íem fel, ellenek való vétségemmel.

A' te

A' te kegyelmed cselekedgye azt-is én ve-  
lem és én bennem, hogy à könyörgésekben  
fjént Igéd halgatásában a' közönséges helyen  
is, magamat szorgalmatosán gyakorolhassam  
arra rendeltetett időkre és jelenségekre nagy  
szorgalmatosán vigyázhasflak, és én-is a' Szent-  
tek gyülekezetiben el-multhatatlan-képpen  
magamat bé mutathassam: Szent tisztelated-  
nek minden részeiben olly buzgó lehessék,  
hogy abbéli magam külső gyakorlásával meg-  
nem elégedvén, nyelvemmel zengedezzen a'  
lelkem-is, és az én külső tagaimnak alázatos  
viselésével, meg-hajoljon te előtted az szí-  
vem-is: hogy tégedet mind külső, s' mind bel-  
ső-képpen, mind szájjal, s' mind szível: szó-  
val és buzgósággal szolgállyanak: az én szol-  
gálatom pedig légyen előtted kedves Isteni  
tisztel, s' hatalmas eszköz a' belső embernek  
meg-erősítésére. Eőrizd-meg az én szívemet  
hogy e' világ javaihoz és bősüetihez feletté-  
ne ragaszkodgyék: szírelmesimhez való indu-  
latimat-is a' te szírelmeddel mérlekellyed, hog-  
ha, midőn vagy énékem ő tőlök, vagy pedig ő  
nékik én tőlem meg-kelet valniok; az én szí-  
vem felettébe való és pogányi bánattal ne fojtódgyék  
meg; hanem keres; tenyi békeséges türelemmel a' te  
igaz és szent tetzésedben nyugodgyék-meg.

Mínek utánna engemet à kegyelemnek or-  
szágában be-hoztál, és én előttem à Christus  
győzedelmének Zászlóját fel emelted, à Sá-  
tánnak minden kéfertetét fordics-el én rólam,  
kegyelmeddel erőfics meg engemet, az én ma-  
gam

# BUZGO IMADSAGOK. 83

m nagy vigyázatlansága és mértékletlenség-  
ellen. Az én életemnek minden folyását,  
zérlelyed olyan kegyelmessen, hogy semmi  
héz kesértettül soha a' gonoszra meg-ne  
özettefsem, s' meg-csalattatván, lelkemet  
onyu vezedelemben ne ejcsem. Tanics-  
eg Urā engemet, had értsem-meg a' keresz-  
telélek és a' te At'ai látogatásid honā s; arma;  
k mi reánk, es è vilagi kegyerteteknek  
inémü drága s; ép g'ümölcsei leg'enek végre.  
mennyei dicsôlségnek örömét még ebben  
életben kôstoltasd meg én velem, hogy è  
lági keserûségimet azzal elegyítvén, meg-  
ôzhesflem, s' még az halálnak mérgét-is meg  
csithesflem,

Végezetre mikor az én orám el-jô, csele-  
dgyed velem ezt à kegyelmességet, hogy  
e Lelkednek biztató kegyelme által, az ha-  
túl való nagy irtózás és nag' rettegés nélkül;  
a' te szerelmedben való tellyes es bator bi-  
dalommal, mehesflek eliben az en meg tar-  
Jésus Christusomnak, es ô véle léphesflek-bé  
na' tellyes örömben, melly a' te job kezed-  
l vagyon mindenkor es mind örökké.

Mind ezeket a' te kegyelmességedet közöl-  
ed az én szerelmesimmel és a' te szerelmesid-  
l, mind azokkal, valakikhez az én szivem  
váltképpen való indulattal és szeretettel vi-  
tetik. Vigyáz az egész keresztyénységnek  
inden szükfégire, à te Anyaszentegyházadat  
gafstallyad, es s;abadits-meg az ô üldözôitül;  
d es szenteld-meg az egész földet, roncs meg  
à mi



á mi ellenféginknek erejeket, zabolázd-meg dühöségeket: Ald-meg à te Evangeliomodnak szolgait, à te Anyaszentegyházadnak igazgatását, és az Egyházi szolgálatnak minden eszközeit: a' Polgári társaságot virágoztasd, vidáms-meg a' meg-kelelletteket; à tevelygőket terics-meg: az ördögnek hatalmát rons-meg, Fiadat a' Jésus Christust ez egész; földön magasztald-fel, és magadat mi bennünk dűcsöics-meg. És hogy én mind ezeket meg-nyerhessem, az hitben engemet jobban jobban erőfics-meg, hitnek általa amà kegyelemnek kuftejevel a' Jésus Christussal való egyesülésemben inkább inkább söríts-meg; az ő vérevel s'jegen' lelkeimet öntőzd-meg, az ő igaságot nekem tulajdonítván, büneimnek tellyes bocsánattáival engemet vigasztal'-meg. Halgass-meg engemet oh én hűséges Istenem, és az én könyörgésemnek meg-halgattatását éreztesd-meg én velem volta-keppen, az én Meg-váltó és Meg-tartó Jésus Christusomnak kegyves kinnyáért, s' haláláért. Amen.

*B. nein siránczó leleknek Isten elót való*

*Vallás-tétele és esedezése.*

**E**llene álhatatlan nagy erejű, ellene mondhatatlan nagy igaságu, s' el-álhatatlan nagy iteletű erős bölzű álló nagy Isten, ki tiszta vagy természetedben, és csak a' tiszaságban gyönyörködöl: Szent vagy te és azt kívánod hogy valakik tehozzád járulnak magokat meg-ízenteltyék; mert à bűnre a' te sje-

meid

# BUZGO IMADSAGOK. 85

meid nem nézhetnek és a bűnösök előtted meg nem állhatnak. Mint a tűz sebes lángal gerjedez haragod busulálódiban a bűnösök ellen, és a' vakmerőség ellen meg-ölthetetlen tüzet készítettél pokolban, hogy valakik meg nem térnek, a' Gehennának kénkövel égő tavában örökké kínlódgyanak: nem hal-meg soha örökké az ő fergek, sem az ő tűzök meg nem alufzik, sem az ő gyötrelmek soha örökké meg nem szűnik. Világosságot, oh jaj! soha örökké nem láthatnak, a' külső fetétlenségben, és az ördögök kezében sem szabaditora nem appellálhatnak, sem szabadulást soha örökké nem várhatnak; hanem lélezen örökké való fivás rivás, s' fogaknak kegyetlén csikorgatása. Az első világot Urá a' bűnért víz özönél el-vel; téd: Core, Dáthánt, Abirámot a' földel el-nyele-téd: Sodomát, Gomorrát el-fillyesztéd. Ananiást, Saphirát hirtelen meg-öléd. Oh átkozot bűnnek keferü és mérges gyümölcse! még is melly nagy gyönyörűséggel mégyen ember a bűnre, és a' bűnnek után ugyan fiet maga örök veszedelmére!

Imé oh minket teremő, s' vélünk jól tévő kegyelmes Istenünk, a' hivedidnek menyorságot, a' hitetleneknek pedig poklot készítettél e világon magaddal kínálkodol; de az emberek tégedet élő viznek gazdag kut-fejét el-hadtanak; s' oh nagy bolondság! magoknak az ördö öt Istenül választották; mert öökaknak szemeket a' Sátán meg-vakitotta, és magát vélek a' bálvány imádás által szolgálattya,

H

ki-jól

ki jól-lehet e' világnak család dicsőfőlegével ki-  
nálkodik; de jaj végre kiínnal fizet: Az Anti-  
chistus magát az Isten házában Isten gyanánt  
fel-emelte, paráznaságának borával e' földnek  
Királlyit meg-réizegítette, s' e' Fenebestia  
nagyobb részét e' világnak az ő farkával maga  
után vonnya a' veszedelemre: Világozság jö-  
ve e' világra, az Istennek Fia, de a' világta-  
lan világ inkább szereté a' ítéltét, s' nagyob-  
réize e' világnak meg-utálván az Istennek Fiát,  
hanyat-homlok rohannak az hamis Próphéta  
után a' mélyléges kárhozatra.

Nem féllük Uram mi a' te nevedet meg-  
csufolni, és az emberek tégedet, oh nagy vak-  
merőleg! szemtől szemben meg-káromla-  
nak, mikor te hozzád mennek, te hozzád  
csak szájjal közelítenek, szívek pedig tőled  
távol vagy; csak hijjában mondgyák:  
Uram! Uram! mert nem mennek bé a' te or-  
szágodban, pokolból pedig akarmint kéréd-  
zenek, soha őket meg-nem halgatod.

Szent Szombatodnak, melyet nekünk nyu-  
godalmunkra adtál, nincsen becsületi e' vilá-  
gon, az emberek azt, e' világnak és az ördög-  
nek szentelik; de jaj nekik nem leszén részek  
az örökké való nyugalomban! hanem a po-  
kolnak bajos kínyaiban fáradtig gyötrődnek:  
A' te bűn bocsátó kegyelmedet ajánló, Atyai  
szerelmedet unzó, s' Jézus vére által szer-  
zet üdvességgel kínálkodó szép Evangelio-  
modat nem halgaták illendő becsülettel e' vi-  
lagon; mi a' kegyetlen ördögök rettenetes  
és ir-



és irtóztató orditást kel éjjel nappal hallaniok :  
 Oh melly igen el-kele becsületek a' tisztos öre-  
 geknek , nem kelnek már fel az ifjak a' vé-  
 nek orczája előtt , a' fiak az ő Attyokra , a' le-  
 ányok az ő annyokra támadnak , és a' köz né-  
 pek az elől járók ellen partot ütnek , nem ad-  
 gyák meg a' lelki Atyáknak kettős becsülete-  
 ket ; nem csuda ha a' pokolban sem a' kegyel-  
 mes Atya, sem a' könyörülő anya, az ő gyerme-  
 kén és ienki az ő fele baráttján nem tud kö-  
 nyörülni , sőt nagy dühösséggel kegyetlenke-  
 dik egyik a' másikkal ellen : Oh melly kegyet-  
 lenül meg-öli ember , szívével , nyelvével ,  
 kezével az ő fele baráttját ! szívében bőszo-  
 állást forralni , becsületit le-gyaláznai , bőszo-  
 táfokkal meg-ingerleni , hatalmaskodásokkal  
 öldöklenni , sőt meg vérét-is ki-ontani , s'  
 életét-is el-fogyatni nem irtózik ; de jaj néki-  
 is a' könyörülni nem tudó , irgalmatlan ördö-  
 gök kegyetlen haragját kell örökké szenvedni-  
 ek ; mennél gúllósegebbek voltak e' vilá-  
 gon , annál nagyobb dühösséggel kínozza ö-  
 ket a' pokolbéli hóhér . A' Szent Léleknek la-  
 kó templomul kell vala embereknek az ő tes-  
 tét szentelni , de a' paráznaságnak utálatos vét-  
 kével azt meg-fertőztetvén , tette a' pokolnak  
 edgyik darab üjsügévé : Nem elégzik meg-  
 ember Istentül vótt maga javaival , felebarát-  
 tya javait-is el-idegeníteni , és hamis uton e'  
 módon magájévé tenni mesterkedik ; azért veti  
 Isten őtet örökké való szegénységben s' juttat-  
 tya a' pokolnak lángja s' kinnya között olly

Ha

szonnyu

gyonyu sükségekre, holot örökké chezik, és  
 szomjuhozik, s' lelkének gyötrelmével jut e föld-  
 ben: melly jó les; vala, világi életében a' maga-  
 éval meg-elégedni, Istentől vett javaiból a'  
 Christuának meg-éhezet, s' szomju tagjait táp-  
 lálni, a' fázékony mezteleneket meg-ruház-  
 ni, a' foglyokkal, s' betegekkel, őket meg-  
 látogatván jól tenni, és így amaz örvendetes  
 sententiát: Jövetek-el Atyámnak áldottai,  
 birjátok az orf;agot, melly ti nektek meg-ké-  
 szítettett, meg-hallani! Oh melly jó les;zen  
 vala a' Prophérát s;állására bé-fogadni, de nem  
 ház bérért, és véle jól tenni, de nem fizetéért;  
 hanem, azért menyorf;agban gázdag jutal-  
 mat venni: Melly jó les;zen vala az Isten áldá-  
 sával nem torkofságra és rés;eglegre; hanem  
 s;ép józan mértékletességre élni; már penig  
 csak nyelvek enyhítéfére-is csak egy csep hi-  
 deg viz-is nem engedtetik nékik: Ki-ki az ő  
 fele baráttját ragalmazza è gonof;ságban el-  
 merült világban, le-ül az ember a' csufolókkal,  
 az ő atyafiát hamis tanu bizof;ságokkal vádol-  
 lya, s' meg-gyalazza; de jaj őtet-is pokolban a'  
 lelki ismérét s;üntelé vádolni, sőt halhatatlan,  
 s' telhetetlen fereg módgyára örökké mardof-  
 ni, s' kinzani, a' Sátán penig titkos bűneit  
 mindenek halottára s;emére hanni meg-nem  
 s;ünik: A' gonof; kívánság ingyen csak bűn-  
 nek sem tartatik; de örökké való telhetetlen-  
 séggel, s' kívánsággal büntettetik.

Oh jaj Uram én vagyok, én vagyok, ki  
 ez illyen bűnösökhöz hasonló, s' illyen bünte-  
 tések-

ekre méltó vagyok  
 az? nem elegendő  
 tetlen kegyelmessé-  
 s Atya kegyelmében  
 Jézus Christusban  
 és meg-válok  
 nem ki-fojt vérebe-  
 temben: bízom a'  
 kúrá s;ülő, s' meg-  
 én bűnömnek m-  
 nek melyiket k-  
 azád, oh bűnösökön-  
 en, bűnös Atya-  
 nekert meg a te  
 gy kegyelmednek  
 s;egény bűnös f-  
 rel-lel engemet m-  
 rimben mint a' juh-  
 rágra Pástorat fel-  
 kennek jó Pástor-  
 egrednek karjai  
 tud a' életből, am-  
 önyről, meg-far-  
 olat kegyes Ára-  
 lina Magdaléná-  
 olva halála órá-  
 en padra csorgon  
 ennyen a' Jézus Ch-  
 are-is, a' te bűn-  
 ar csak a' morálék-  
 e upa s;ülő, s' vig-  
 elam, oh kegyelme-

# BUZGO IMÁDSAGOK

89

részekre méltó vagyok ! mit cselekedgyem hát  
 Uram ? nem esem kétségben, bizon' a' te vég-  
 hetetlen kegyelmességedben, hozzám való é-  
 des Atyai szeretetmedben, mellyre engemet az  
 Ur Jézus Christushan méltóztattál, bizom az  
 ön édes meg-váltómnak ártatlan sebeiében, é-  
 rettem ki-tolyt véreben, s' keserves halálának  
 érdemében: bizom a' Szent Lélek Ur Isten-  
 nek ujjá szülő, s' meg-vigasztaló kegyelmében.  
 Az én bűneimnek mélységéből, és az én fii-  
 vemnek mélyseges kegyelmeiből kiáltok te  
 hozzád, oh bűnösökön könyörülő Felfőges Ur  
 Isten, szeretmes Atyam a' Jézus Christusban!  
 emlékezzél-meg a' te sok irgalmaságságról, s'  
 légy kegyelmes énnékem igen el-csét, s' el-ve-  
 fűt szegény bűnös szolgádnak, ( szolgáldnak )  
 keress-fel engemet im hol tévelygek az én bű-  
 neimben mint a' juh a' melly el-vél, és nem  
 tudgya a' Pásztorat fel-keresni, te vagy az én  
 lelkemnek jó Pásztor, vedd fel-engemet a' te  
 kegyelmednek karjaiba. Lám Dávidot fel-ve-  
 véd az ő esetiből, ama' szegény Publikánuson  
 könyörülél, meg-szánád a' szegény Péter Apo-  
 stolnak keserves siralmát, meg kegyelmezél  
 Mária Magdalénának, és a' keresztfán függő  
 tolvajnak halála óráján-is meg-bocsátád bű-  
 neit; hadd csorogjon Uram, vagy bár csak csep-  
 pennyen a' Jézus Christus véreből az én lel-  
 kemre-is, a' te bűn bocsátó kegyelmednek  
 bár csak a' morfálékjából jusson énnékem-is, a'  
 te ujjá szülő, s' vigasztaló Lelkednek, közöld  
 vélem, oh kegyelemnek Attya, ha csak a' fen-



gáját-is. Hiszem Uram a' te szerelmes Fiad  
nem az igazakért jött világra, nem-is azo-  
kért szenved kegyves kinokat; hanem ilyen  
súlyos bűnösökért felfitteték keresztfára, a'  
minémű én vagyok; én érettem ontá-ki ár-  
tatlan piros vért, s' véres halálával azért ál-  
dozok érettem, hogy tégedet, eleget tévén i-  
gasságodnak, én hozzam engesztelne. Ez ma-  
cula nélkül való Baránynak ártatlan sebeiért  
kegyelmezz-meg énnekem, oh könnyörület-  
fegyvernek Istene. Adgyad énnekem a' te vi-  
galító Szent Lelkedet, éreztess-meg velem  
bűn bocsátó kegyelmedet, hadd kóftollyam-  
meg szerelmednek édesiségét hogy az én lel-  
kem örvendezhesen te benned én meg-tartó  
Istenemben, az én dicsőkedésem tebenned lé-  
gyen, s' te légy egyedül az én dicsőségemnek  
koronája.

A' te jóra vezérlő Szent Lelked titítsa meg  
az én szívemet, és naponként ujítsa meg en  
beancm az igaz penitencia tartást; A' te Szent  
törvényedet ird-bé az én szívemben, hadd győ-  
nyörködgyem parancsolatidban, világosíts  
meg az én elmémet, szenteld-meg érzékeny-  
ségimet, vigalítsd bánatimban szívemet, a'  
kereszt viselésékben erősíts meg hitemet, éle-  
venics-meg reménységemet, utolsó végemre  
az én Uram Jézus Christum eleiben kérics-el  
engemet, kinek szerelmes nevében s' drága  
érdemében halgasd meg-könyörgésemet. Mi  
Atyánk.

Meg-

*Meg tirt Bűnösök Hálaadó Imádsága  
az Isten idvezítő kegyelméért.*

**A** Ngyaloknak fényes Fejedelme, Fejedelmeknek Felféges Királya, oh egyedül uralkodó dicsőféges Szent JEHOVA! te alázod meg a' maga-hit kevélyeket, és a' kik ellened támadnak, mind a' pokolig legyalázod: a' ségényeket, kik sélédén kegyelmedhez ragaszkodnak, hozzád fogadod, fel-magasztalod, s' dicsőféggel meg-koronázod. Uralkodol te Uram, a' Királyokon, Királ'oknak Királyi séékekbe, Királ'i sééveken és minden erejeken, és nincsen se mennyen se földön Isten ki hozzád hasonlító legyen. Micsoda vagyok én, hogy ilyen fergecske az hozzá járulhatatlan világosságbán lakó Istennel beszéllyek? mert Uram, a' semminél-is, hozzád képest kisebb vagyok: mimódón mérjek én a' te orcad eleibe állani? hol az én méltatlanságom előtttem mégyn énnékem? és az én imádságomat, minek előtte elődben jutna, az én háladatlanságom meg-előzi? valahányi;or velem köztöt séamlálhatatlan jó téteményidet meg-emplitem, ségénylenem hogy ilyen jól tévő Istenemről, ilyen rutul el-fel-letkeztem; ha magamat az én utalatos bűneimben meg-tekintem, irtózom: mennyivel-is inkább a' te bűn ellen gerjedező busulátodról ha gondolkodom, re;ketek Uram előtted állani; mert a' magam ítéleti séerént-is merő pozdorjája vagyok bor;su-állalódnak.

92 BUZGO IMADSAGOK.

Jaj lenne Uram énékem, ha à te örökké való irgalmafságidrúl meg nem emlékeznél, és à Bárány Jéhus ártatlá sebeire nem tekintenél! Jaj Uram engemet-is bizony mint Caïnt előled ki-űzhetnél, mint Corét, s' társait à földel el-nyelethetnél, mint sódomat kénköves csövel meg-eméltethetnél; sőt a' külső setétségre vethetnél, s' rekeszthetnél a' pokolnak fűnhetetlen kinnyára, holot, à meg-ölhetetlen férgek, s' meg-ölthatatlan tüzek gyötrelmi közöt lésjen örökre való fíras és fogaknak kegyetlen csikorgatása, a' ki penig onnan csak egyet-is, nagy későre-is valaha ki-bocsatana oh soha senki nem lésjen!

Oh meg-vísgálthatatlan kegyelmesség! Oh Istennek végére mehetetlen fjerelme, s' ki-belíphetetlen nagy könyörületessége! hogy engemet-is, illy el-veszjet bűnöst, à kénkövel égő tóban, a' kegyetlen ördögök közzé nem talájtottal; hanem à Jéhus Christus vere által meg-tartottal: fel-emelted nekem az üdvességnek fjarvát, és à kegyelemnek Zázlóját kezemben adád ennekem. Azért jól-lehet az én véremben én utálatos; de a' Christus véreben fíjép és csudálatos vagyok: à Sátán vádol vala engemet te előtted; de à Christus jobb kezed felől mentsegemre vagyon, és à mi a' tánk fíainak vádolóját le-vetette: à Mójses törvénye átokkal irtóztat jól-lehet; de a' Christus Evangelioma minden felől áldásokkal biztat: à te igazságodnak tekinteti előt resketek ugyan; de a' te édes Atyai fjerelmedben örven-



örvendek: örül az én lelkem az én meg-tartó Istenemben, és vigad a' szívem az ő üdvösségében; mert sokak az ő kegyelmességi, csudálatosok az ő jó teteményi, édesfiek és gyönyörűségesek az ő szerelmei a' bornál-is jobbak.

Végzetetlen hálákat adok én, oh én kegyelmes Atyám Felégednek s' végzetetlen dicsőséget tulajdonítok a' te szent nevednek; mert végzetetlenek a' te én hozzám való kegyelmességed: Örökké való Uram a' te én hozzám való szerelmed, melyet még a te örökké való decretomodban is én reám ki-terjesztetted; mert engem Fiadban az Ur Jéhus Christusban magadnak valasztván nem haragra, hanem az üdvösségnek el-vételére rendeltél, ő benne engemet fiaddá fogadván, magadnak örökösödde a' Christusnak pedig örökös tarsává töltél. Oh csudálaros szerelmnek meg-bocsúlhetetlen drága kéncsé! Kicsoda mehetne végére a te én hozzám való titkos szerelmednek? mellyből én hozzám olly nagy buzgósággal gerjedeztél, hogy még eggyetlé egy Fiadnak a' Christusnak sem kedvezel, hanem őtet én érettem halálra adád. Az ő engedelmesféget érettem való igaságul: vérét, valcságonnak árraúl, s' halálát bűneimért való kedves aldozatul el-véved kedvesen, és azokat énnékem tulajdonítván, ő benne én hozzám meg-békéllél, és adál olyan méltóságot: hogy te fiadnak (leányodnak) hivattaslam.

Oh én kegyelmes Istenem, ésmertel engemet

94 BUZGO IMADSAGOK.

met minek előtte nem volna: még hogy a-  
nyamnak méhében nem formáltál, meg-  
fajlaltad csontaimat: az én fogantatásom-  
nak idejét, miképpen születésemnek, s' halá-  
lomnak napját-is a' te támtartó könyvedben  
fel-jedzeted, és mikor néked teczet é világra  
hoztál.

De oh Uram légy áldot, hogy engemet, az  
én vélem születet romlottságimban nem hagy-  
tál; hanem a te Szent Lelkednek csudálatos  
kegyelmei által ujja szültél, és én bennem i-  
gaz eleven hitet nemzettel: mert Fiaddal a  
Jésus Christussal egyesítvén, mint tejemmel  
ő tagját, s' mint Férjemmel ő jegyejét csudá-  
latosképpen egyben ferkeztetted; vad-szőlő ve-  
sző lévén, ez igaz szőlő töben bé-plántáltál:  
vad olaj-fa ág lévén, ő szeléd olaj-fában a' Chri-  
stusban bé-öltöttél; és így engemet ő benne,  
mint örök-eletnek kut tejében, az örök életre  
meg-élevenítettél, é világi kétfertetek ellen  
élő reménységgel meg-erősítettél.

E' te jó lelkedet adtad Uram énnékém hog-  
lakozzék az én szívemben, mint ő lakó tem-  
plomában, és uralkodgyék én bennem az in-  
dulatokon, a gonos, kívánságokat zabolázza,  
gondolatimat igazgassa, szívemet tisztítsa, el-  
mémet világosítsa, akaratomat meg-hajtsa,  
a testet beé meg-fercsicse, a lelket elevenítsé,  
hitemet nevelje, reménységemet segillye, s'  
a' szeretetfűt szent törvényedhez egyengesse.

Oh én lélkemnek örvendetes és gyönyörű-  
seges Vendége, áldot Szent Lélek Ur Isten! te

vagy

# BUZGO IMADSAGOK. 35

vagy nekem felelmemben bátorságom, fi-  
 noruságomban vigaságom, kétfertetemben  
 vigasztalom, esetemben fel-fegillöm, fétet-  
 tégben világosságom. te vagy ki az én fivem-  
 ben ki-mondhatatlan örömt indítasz; te vag-  
 yz én örökfegemnek záloga, ki által el-pecsé-  
 eltetté és gyűrűztettem a tellyes váltságra: és  
 e bizonyosságot téfesz; az én lelkemmel edgyüt-  
 rrúl, hogy én, az én Istenemnek fia és örö-  
 kőse, a Christusnak penig örökös társa vagyok,  
 mert az én Istenemnek Atyai fjerelmét te ön-  
 rötöted az én fivemben: fegilled az én erőte-  
 lenfegimet, mert én bennem ki-mondhatat-  
 an tohá; kodásokat indítasz; mit kérjek s' mi-  
 képpen könyörögjek te tanítasz, es a midön  
 az én gyarlóságom miat nem tudnék, mel-  
 atlanságom miat penig nem mérnék, Szent  
 Atyám előtt fállani, te általad fállitom ötet  
 ésdes Atyámnak és azt mondom: Abba, az az,  
 Szerelmes Atyám!

Oh én kegyelmes Atyám, a te én hozzám  
 való kegyelmed olly igen ki-áradot én reám,  
 hogy a te hozzám való fjerelmed felöl semmit  
 nem kell kötelkednem: Hiszem Uram hogy  
 a te Isteni erődnek hatalmas örizeti által mind  
 az én Uram Jépus Christusomnak dicsőfeges el-  
 jöveteleig minden kétfertetemben meg-örisz  
 engemet az üdvességre, meg-tartasz; az igaz  
 hitben, meg-vigasztalsz; keserűfegimben, meg-  
 halgacz könyörgésemben, meg-fegitesz; fűk-  
 fegimben: Es jól-lehet sokak az igazaknak  
 nyomorúságok es életben, de mind azokból

min-



minket meg-fábadítasz: è világot meg-fé-  
gyenited, a Sátánt labunk alatt meg-rontod,  
az halált énnekem csendes álommá fordítod,  
es úgy el-változtatod, hogy nékem nem halál;  
hanem csak által menetel legyen az örök böl-  
dokságra: El-híszem edes Atyám bizonynal,  
hogy az én halálomnak óráján hozzád veszed  
szegény lélkemet, az utolsó napon a földből  
fél-támasztod testemet: az ítéletben job-  
b felől állítasz. Szent Angyalid közzé bocsátasz,  
a választott Szentekkel fényes országban ör-  
rökké meg-bóldogítasz, s' dicsőféges színed-  
nek látásival meg-elégítasz.

Oh én kegyelmes Istenem, csak te benned  
vagyon nékem minden gyönyörűségem, te  
vagy nékem életemben, halálomban egyet-  
len egy nyerefelegem; ne hagy-el engemet è  
világi kétértetemnek közepette, erőfics meg  
bennem jobban jobban az igaz hitet, éle-  
gesséd a reménységet, és az én hozzád való  
szeretetemnek halovány tüzet, hozzám való  
szerelmednek szellőjével gerjezgesse, hogy az  
én fíemeim csak te reád nézzenek, szüleim csak  
reád figyelmezzenek, nyelvem és ajakim csak  
téged dicsérjenek, szívemnek gondolati rolad  
elmélkedgyenek, hováonnát, alielűjját min-  
den Szentek, s' Angyalok-is te néked énekel-  
lyenek! Amen!

*Hamis*

*Hamis Vallásból az igaz Evangeliumi  
hitre tért ember bálá-adó Imádsága  
Az Isten meg-világosító kegyelméért.*

**O** H JEHOVA! fététségben ülő lelkek  
világossága, s' hamis hitben tévelygő  
bűnösök, világosságra vezérő tényes  
esillaga!

Be gyönyörűséges dolog a' te orczádnak vi-  
lágánál járni! Imé a' kik fététségben járnak  
csak tapogatnak és hová mennek nem tud-  
gyak, sem a' mélységes veszedelmet, melly  
tőlök egy lépélnire és csak labok előtt vagyon,  
nem láttyák: De oh könnyörülő kegyelmes  
Ur Isten, a' te Izraél házából el-tévelyedet ju-  
haidat még a' fététben-is fel-keresed, s' kézen  
fogva a' te népödet Babylonból, mint Lotot  
Sodómából ki hozod: könnyörül; az el-veszett  
bűnösökből, és őket Szent Lelkessel meg-vi-  
lágosítod: Evangeliumodnak fáklyáját neki-  
ek meg-gyujtod, és a' te törvényedet mint a'  
lámpáit labok előtt hordozod.

Oh melly igen el-borította, Nagy Isten! è  
világot, mint régen Egyptomot, a' Pogányi  
vakágnak, és vak Bályván imáadásnak fétét-  
sege! imé az Evangeliumi világosságon kívül  
vakoskodó Eretnekek, mint a' Sodoma-béliek  
csak tapogatnak, és a' Lótnak ajtaját meg-nem  
találtyák; mint a' Siria-béliek nem tudgyák  
hová mennek; mert è világnak nagyob rélje  
nem veszi eszében; hogy a' miképpen a' Siria-  
béliek Samariában mennek-bé az ellenség ke-  
zében

zében ; ekképpen f;ámtalan fok tévelygők f;ettséggel meg-verettétvén, egyenesen a pokolban mennek-bé , az ő lelki ellenségeknék az ördögöknek kezében , az holot nem lész;en soha semmi világozság , hanem örök ké való vakság. Imé egyedül csak a' te Evangeliomi valláson lévő Anya-Szentegyházadnak Gofén földében látok én világozságot. Bóldogok az Evangeliomi igaz vallásban lévő f;enteknek f;emei , hogy látták azokat, a' mellyeket látnak , mert őket Evangeliomoddal , s' Szent Lelkessel meg-világosítottad , nékiek magadat meg-mutattad , és a menyors;ág titkainak tudását ő nékiek adtad ; egyebeknek pedig ez a kegyelem nem adattatott,

Micsoda valék én-is oh Uram Isten minekelőtte a' te meg-világosító kegyelmedet én réám virrasztanád? merődön merő f;etétlég és csupa vakság : méltó „ ki ama' külső f;etétlégre ki wettettem volna : En-is ama' f;etét Babylonban Isten és Christus nélkül az ő igaz esméreri nélkül tévelygek vala , hit nélkül , s' idvesség kívül tapogatok vala : f;etétlégben járék és hová mégyek vala , nem tudom vala : az én bizodalmonomat teremtet állatokbá helyheztetem vala , és a' te dicsőf;egedet teremtet állatokra ruházom vala : az én magam igazságában és érdemében dicsekedem vala : idvességemet-is a' testnek erejéből , s' cselekedetimnek tehetségéből várom vala. Jaj Uram, melly vakjában mégyek vala utánnok a' hamis Prophétáknak, kik engemet sok f;emf;eny vesztő csábítások-

kal

meg-raktnak val  
legem, melly nagy  
a ama' fokaságot,  
ve mégren a rei  
Oh könyörületes  
oknak lltene, foka  
reimédert nem tud  
lákát adni, hogy  
ltnak f;etétlégbe k  
ikké én lltetem, az  
rökké magafallya  
ogy engemet Babyl  
ozatnak utatni mag  
én fogva az idvesség  
ad nekem, én lltet  
mert az én lelkemet a  
f;etében fel-ábrázotte  
onkém nyereglégek  
mat én karnak turbot  
zanak a' Christus  
nem el-rej;ni csak a  
magamnak éeg az é  
Christus életében  
nyereglégek : Éh le  
gem, igazságom, f;  
gyedül csak az ő érd  
ő f;etétbe nyugodni  
idvességemet csak a  
erejéből várom. Ne  
ságom, melly a' tö  
cselekedetéből való  
ltsban meg-igazu



kal meg-vakitnak vala, s' oh én nagy vakmerőségem, melly nagy ísem be-kötve követem vala ama' sokaságot, melly ama' f;éles uton, fietve mégyen à ves;edelemre. !

Oh könyörületességeknek és irgalmaságoknak Istene, soha a' te hozzám való Atyai f;erelmedért nem tudok Fels;egednek elégf;eges halálat adni, hogy engemet a' bálvány imádásnak fetétségeből ki-hívtál: áldot légy örökké én Istenem, az én nyelvem ma és mind örökké magas;tallya dicsőf;eges f;ent nevedet, hogy engemet Babylonból ki-ragadván, à kár-hozatnak utárúl meg-térítél, s' bé-hozál kézen fogva az idvesléségnek utában. Meg-mutattad nekem, én Istenem, à te idvezítésted; mert az én lelkeket az idvesléségnek tíf;ta kőntáf;ében fel-öltőztetted. Valamellyek az elötte énnékem nyereségek valának, mind azokat már én kárnak tartom, és alítok mindenekerganéjnak a' Christushoz képest: ha mindenem el-vés;-is csak a Christust nyerhessem meg magamnak elég az énnékem; mert nekem a Christus életemben, halalomban drága f;ép nyereségem: Eő lett már nekem bölcseségem, igazságom, f;entségem és váltságom, egyedül csak az ő érdeméhez ragas;kodom, az ő sebcibé nyugf;om, bűnöm bocsánattyát, s' idveslésemet csak az ő vérének, s' halálának erejéből várom. Nem lévén magamuak igazságom, melly a' törvényből és az én magam cselekedetiből volna, kívánok à J;esus Christusban meg-igazulni. Es hiszem bizonyyal,

hogy hitemnek általa, az ő igazságában, Isten  
s' az ő ítélő s'jéki előtt meg-álharok.

Tudom Uram én azt: valakik téged követ-  
nek, fel-kell azoknak a' Jésus Christus keresz-  
tit venniük, és è világban háboruságot kell à  
te nevedért szenvedniük: Mivel oh Istenem à  
te ingyen való kegyelmedségedbül engemet is  
be-hoztál à te vitezkedő Anya-szentegeházad-  
rak seregében, az én Jésus Christusomat, ki  
az ő Anya-szentege házának Zázlóját viseli, és  
énnékem életemben, halálomban, előttem  
még yen, hogy engemet nyomoruságos pál-  
lya-futásim, s' tulakodásim után dicsőféges  
országában be-vezethessen, jó s'jivel, s' nagy  
örömeft követem: az ő keresztit, melly é vi-  
lági háboruság, üldöztetés, s'jidalom, töm-  
lőcz, s'jám-kivetés, örömmel fel-véssem, s'  
nagy alázatosson meg-csókolom: Sőt Uram  
magamat im meg-tagadom, és midőn à te  
Evangeliumi igazságod, s' hozzád való hü-  
ségem kívánnya, s'jermefimtül, s' világi ja-  
vaimtúl is meg-válni; sőt meg-is kötözni, és  
még meg-halni is te éretted kés; vagyok.

De, oh Uram, erőfics-meg engemet jobban  
jobban az igaz hitben, a' te Szent Lelked tiün-  
dőköllyék az én s'jivemben, Evangeliumod-  
nak mennyei sugárja világosícsón - meg el-  
mémben, maras; meg mind végig à te tíf;ta  
esméretedben, az igaz Evangeliumi vallásban.  
Eörizz-meg az hamis Prophétáknak tévelygés-  
sektül, az Antichristusnak és à Sátánnak dü-  
hóségétül. Zabolázd-meg è világnak fel-fu-  
val-

BUZGOIMA  
kodot követeljeget,  
tegehezadnak bels  
hazadnak egyetle  
nokhoz képest, s  
lyellegét. A' vak  
hárványimádókak,  
e terics-meg, magad  
az Ur Jésus Chr  
ind öröke Amen?  
Vaccorája volt

Egyelmes libe  
stusban rajm k  
nag' alázatos  
adnak kegyetle  
z Ur vacorájul val  
mi Urunk Jéus C  
ek s'jöveteget meg  
jövötünk, te hiva  
elmeinek ereje és  
ettel és meg-is erő  
te s'jövetegetet n  
ed mi közenek, h  
etlegeb-beli igere  
mi hozsánk; hune  
s végben vinné a  
s'jant s'jöveteget m  
érez én s'jivemmel  
nyűgök te néked;  
Szent Lelked által  
hogy magamat é s'  
bellem, s'jertül el

valkodot kevélylégét, állics helyben Anya-  
f;entegyházadnak békefégét, és Anya-f;ent-  
egyházadnak eggyefségében, vála;f;ottidnak  
f;amokhoz képeit, hozd-bé à pogányoknak  
tellyefségét. A' vak Sidókat vilagofics-meg:  
à Bálvány imádókat, s' kemény f;ivü bûnösö-  
ket térics-meg, magadat mi bennünk, s' min-  
ket az Ur Jépus Christusban dicsöics-meg,  
mind öröкке Amen!

*Ur Vacsorája előtt mondandó 7mádság.*

**K**Egyelmes Istenem, és az Ur Jépus Chri-  
stusban rajtam könyörülő édes Atyám,  
nag' alázatosfággal kés;ülök irgalmas or-  
czádnak kegyes tekinteti eleiben járulni, hogy  
ez Ur vacsorájával való élésem által, Fiaddal  
à mi Urunk Jépus Christússal való kegyelem-  
nek f;övettségét meg-ujítsam, mellyet mi-  
közöttünk, te hived közöt és ő közöttte, f;e-  
relmednek ereje és az ő érdeme által f;e-  
zettél és meg-is erősítettél. Mint hogy penig  
è te f;övetsegedet nem csak azért helyheztet-  
ted mi közzénk, hogy Felséged réfizerül f;e-  
vetseged-beli igéretedet erőssen meg-tartanád  
mi hozzánk; hanem egyf;erűmind hogy azt-  
is végben vinned a' mi f;ivünkben, à mit è  
f;ent f;övetsege mi tőlünk kíván: annak-oká-  
ért az én f;ivemnek tellyes buzgóságából kö-  
nyörgök te néked; lakozzál én bennem à te  
Szent Lelked által, és f;entelley-meg engemet,  
hogy magamat è f;ent munkara f;entül kés;it-  
hessem, f;entül el-is végezhessem, és talált af-



sám méltó vendégnek, holot nem az ártatlan Szenteket, hanem s;egény kefergő bünösöket, ülteted asztalod mellé; azért vendégidnek-is méltó vóltokat nem abbúl ítéled, ha minden bün nélkül vadnak-é; hanem méltóknak íteltetnek, ha az ő bünöket le-akarják tenni, s' már ez után, mindenkori élő áldozatúl ő magokat te néked akarják szentelni.

Adgy Uram olyan értelmet az én elmém-ben, hogy e' s;ent Vacsora felől, minden babona nélkül józanon érthessek, igazságomat és idveségemet, nem a' külső éltető állatokban, a' kenyérben és borban keressem; hanem hogy az én s;ivemet, az én Uram Jēsus Christus keres;t-tára fel;ittetet testére, s' sebeiből ki-folyt véreire függel;thessem, és ezeknek érdeméből várhaslám-ki bün bocsátó, s' idvezítő kegyelmedet.

A' te ujjá-s;ülő S;ent Lelkednek meg-elevenítő kegyelmét adgyad énnékem, hogy è lelki eledel, ne elsék az ő büneiben meg-hólt lélekben, hogy ott el-rothadván, nékem átkúl fordullyon veszedelmemre, ' kárhozatomra s;olgállyon; hanem engedgyed hogy én azt vehessem eleven s;ível, és s;ogállyon az én lelki életemnek meg-ujjulására és meg-erősödésére.

Az én lelki elevenségemet ébrezd-fel, és minden én tehetőségimben serkencs valóságos és olly buzgó indulatokat, hogy ne csak s;órásból, hanem az én lelki éhlegemnek, s'  
s;om-

szomjúságomnak nagy szüktségéből ellyek é  
szent Vocsorával. Tanács meg engemet, hogy  
tudhassam meg-külömböztetni é lelki eledelt,  
és ne vétkezzem az Ur testének és vérének el-  
lene azzal való viszá elésemmel; hanem in-  
kább minden aláztatósággal, fiui nagy bizoda-  
lommal, úgy vehessük el a' te szolgádnak ke-  
zéből a' mi Urunk kegyelmének erős zálogát  
és Sácramentomi bizonyos jegyét: és é külső  
éltető állatokat olly szentül vehessük, hogy a-  
zok a' Christus testének, s' vérének velünk  
való hathatós közösülésére szolgáljanak.

Erősics meg é szent jelekkel és erős bizony-  
ságokkal mi bennünk a' Christus halálának  
emlekezetit, erősics-meg à mi hitünket az ő  
véreben, hozzád való szerelmünket à mi szí-  
vünkben, nyugosd-meg lelkeinket à Jéhus fe-  
beiben, erősics-meg engem az ő véle való eg-  
gyesülésémbé, hogy ő belé óltatván ő benne ör-  
ökké meg-maradhaslak. Légyen ez, az én vi-  
gasztalásomnak meg-mozdulhatatlan oszlopa:  
hogy én az ő testéből való teste, és az ő veré-  
ből való vére, tsontyából való tsontya lévén,  
az ő tulajdon testének tulajdon tagja vagyok,  
és ő már engemet soha nem hágy el-vegem,  
sem az ő testétől, sem az ő szerelmétől nem  
enged el-szakadnom. Engedgyed, hogy à Szent  
Léleknek tellyeségéből, mellyel à mi Fejünk  
meg-kenettetet mérték nélkül, vehessünk  
gazdag kegyelmet kegyelemből, à mi hi-  
tünknek, meg-térésünknek, és vigasztaltatá-  
sunknak nevedezésére. Erthesűk-meg: hogy

mi ő véle, mint tagok a fővel, azon egy Lélek által igazgattatunk.

A' Jézus Christus teste töredelmével, s' vére hullásával nekünk szerzet érdemében való közösülésünket jobban jobban éreztess meg mi velünk, és hitesd el mi velünk, hogy az ő érdemét nekünk ajándékozván, már az, olly elegendő keppen nekünk tulajdonított, hogy az által a' te tekinteted előtt minden mi bűnünk be-fedeztetet, és szent országodban való be-menetelünk szabadon meg engedtetett: Hogy pedig én mind ezeket te tőled meg-nyerjem, emlekezzél-meg oh szerelmes Atyám Szent Fiadnak haláláért, és az én hozzám ő benne való szerelmed ébredgyen fel az én könyörgésemnek meg-halgatására Amen! Amen!

*Ur Vacsorája után mondandó Hálaadás*

**H**Alákat adok oh én velem jól-tévő, s' rajtam könyörülő mennyei Szent Atyám Felfegyednek, hogy engemet illyen méltatlant nem csak kegyelmedben vétél; hanem hozzám való szerelmed és nagy hűséged felől-is engemet erős bizonyságokkal bizonyossá töttél. Már az én szívem te benned meg-nyugott, és kívánczik é világ szolgálatyának házából ki-szabadulni, és az én Uram Jézus Christust színről színtre látni, kit már é szent vacsorában énnékem adtál és ajándékoztál. Ha pedig Felfegyed szent akarattyának úgy teccik, hogy a' mi meg jobbulásunk-  
ra, és



## BUZGO IMADSAGOK. 105

ra, és nevednek már ez után nagyobb buzgósággal való szolgálattyára még valami ideig ellyek és bujdossam è földön; örízd meg én nálam idvességemnek è bizonyos érzését, tarts meg az én szívemnek örömét és békefegyét. Engedgyed, hogy è te hozzám való szívesszeretetednek és hűségednek nálam lévő bizonyos záloga, legyen nálam mindenkor emlékezetben és becsületben; sőt leheessen az én lelkemnek olly hathatós fegyvere, mellyel è gonosz világot meg-győzhessém, è legyen lelkemnek istápjá és támasza, mellyel az hálál völgyének árnyékában bujdosván meg támaszkodhassam, legyen ösztönöm az igaz háládatosságra, leg'én à kéfertettek idején, s' még az halálban-is szívemnek megerősítője, vigasztalása és meg-éleltető szellője. Halgass meg-engem à te nevedért, halgass meg az én érettem keresztfára felfittetett, de már jobbodon ülő, s' érettem esedező szerelmetes Fiadért, az én meg-tartó és idvezítő Jézus Christusomért, kinek te veled, és a' te Szent Lelkessel legyen örökké való dicsőfőség! Amen!





Kegyes lélek  
V E Z E R  
CSILLAGA,

Istennel  
UTON VALÓ JÁRASABAN.  
II. Rész.

*A kereskedők, s' bujdosók uton járásokban, miképpen járjanak buzgó imádások által Istennel, hogy Isten is mindenütt velek járjon.*

Leg először-is:

Kereskedésben foglalatós kegyes ember, hogy Isten jóra való igyekezetedben szándékosat böllogicsa, s' mindenütt veled edgg'üt járjon; indully együt s' egg'üt-is jár az Istennel: bocsásd szivedet jóra igazgató kezeiben, foházkodgyál ekképpen:

**O** H fényes egekben lakozó, mennyen, földön mindent meg-cselekedhető Felfegy Isten, én Istenem! ki gondollya em-

# BUZGOIMADSAGOK. 107

ember az ő gondolatját, de te à te tetzésed  
kerént igazgatod annak utát. Imé az én gon-  
dolatimat te tudod, tudod Urā, hog' az én g'er-  
mekfégemtúl fogva te benned biztam, mi-  
nek okáért most-is ilyen jóra való igyekeze-  
temben előttem lévő utamat a' te nevedben a-  
karom fel-venni. De mivel hogy csak te vagy  
a' mindent tudó, s' jövendőt eleve el-látó Sz:  
Isten, kérlek alázatosán, se elmémet, se lábai-  
mat ne bocsáítsd néked bocsí;uságodra, feleba-  
rátomnak penig kárára, s' magam veí;edelme-  
re s;olgáló dolgoknak keresé;ére: sőt ha az én  
akaratom Felégednek nem tetszik, fordicsad  
elmémet jobb dolgoknak követé;ére, hadd  
inkább mullyék tőlem e' mostani s;ándékom.

Hogy ha penig Feléged elöt az én igyeke-  
zetem kedves, indics-meg, s' vigy elő bódog-  
gúl utamban, végre fáradságomat bódog vég-  
gel koronázd-meg. A' te Szent Lelkedet ad-  
gyad énnékem, és igazgassd úgy az én gondo-  
latimat, hogy midőn e' világiakat s;orgalma-  
tosán keresem, keressem annal-is nagyobb s;or-  
galmatosfággal a' te kedvedet és a' mennyie-  
ket. Az én utamat azért, oh én Istenem, a' te ke-  
zeidben ajánlom, minden dolgaumban a' te  
kegyelmedet várom, légyen à te áldásod én  
rajtam ma és mind örökre. Amen!

U-



*Útra induló ember foházkodása, mikor az ajtón vagy kapuján ki-megyén.*

**O** H Izraélnek erős őrizője, J E H O V A Seregeknek Istene, ki a' mi Atyánknek Abrahámnak; à Jákóbnak s' több Szenteknek-is utazásokat meg-áldottad, bujdosásokban vezérek és őrizők voltak; à te nevedben megyek-ki házamból; engedgyed hogy békével-is vis;á jöhessenek: és à te nevedben vészem fel utamat, adgyad hogy bódogul el-is végezhessem. Reád bízom én Istenem az én szerelmesimet és javaimat, visély gondot az én házamnál, engedgyed őket, mikor meg-térek, örömmel latnom. Kezedben ajánlom az én testemet lelkemet, életemet, egészségemet, utazásomat, nálam lévő javaimat, bódog elő-menetelemet, és uti társaimat, bocsásd-el velünk à te szent Angyaliadat, s' kísértess bennünket mindenütt a te lelmés helyeken. Oh én Istenem te magad-is jöj el én velem, igazgassd lépésemet, bódogicsad szándékomat, és szerencsés elő-menettel koronázd-meg fáradságomat, járj edgyütt én velem, hogy én-is mindenütt te veled járhaslak. Amen!

*Meg-szálláskori Foházkodás.*

**A**ldot légy én Istenem, ki engemet az én utazásomban hiven igazgattal, gonosz emberek kezeztül, kartúl, s' minden elvissel hetetlen szomorú esettül meg-óltalmazál, mind eddig békével hordoztál: Itt-is U-

ram a' holott bennünket meg-szállítottál, légy velünk, à te szent Angyalid őrizzenek bennünket, tordics-el rolunk minden kárt es veszedelmet, viselly gondot minden szükséginkrül, nyugos-meg bennünket, s' innen elébb való indulásunkat is a' te dicsőségedért bődögies-meg. Uram Jésus jöjj be hozzánk, s' maradj-meg velünk most és mind örökké, Amen!

*Uti emberek közönséges Reggeli  
könyörgése,*

**Mellyel élhetnek**

*A' kereskedők, Bujdosok, s' egyéb  
uton járók-is.*

**O**H mi reménységünknek meg mozdulhatatlan erős kös;iklája JEHOVA! JEHOVA! Angyaloknak dicsőséges Királlya, ki à te benned bizó Szenteknek meg a' v;edelemnek közepette-is paifok, erős kővárok, s' magos kös;iklájok vagy, erős torony à te neved, ahhoz folyamodik az igaz és bátorságos léssen, le-hajtya fejét az ut-félen, senki őtett fel-nem költi, le-fekszik az ő ellenségek közepette, de nem árthat neki ellensége. Jákób bujdosik Mesopotámiában, el-alul;ik Chárám pusztájában, nyugszik békefégyben, mert àte sz. Ang'alid feje felet fel s'alá járnak az égből, le-ül Daniel az Oroslányok közöt, és az ő életet sz;intén úgy meg-mented mintha sz;eled bárán'ok közöt ülne; mert a' fene állatoknak

110 BUZGO IMADSÁGOK.

fogokat erős kezeiddel tartóztatod: Sidrak, Misák, Abednego a tűznek közepiben-is gyönyörűséggel sétálnak, mert az Istennek Fia vélek vagyom, s' meg-óltya a' tűznek erejét: Még a' tenger fenekén-is jár az Izraél: pálastryával Illyés a' Jordán vizet két-felé csapja; mert a' Jehova a' tengert meg gátoltya, a' Jordánt meg-fjárafitya, s' az ő népét még a' víznek közepette-is ten'erén tartya.

Magad s'járnnyával takargatod, s' a' magad s'járával biztatod a' te s'jerelmesidet, és azt monddod, mikor előttök vagyom a' ves'edelem: Ne fély semmit oh én nepem, mert én meg-váltottalak tégedet, a' te nevedről hivtalak én tégedet, én nepem vagy te, mikor a' vizen által menénde sz, véled léls'ek, és a' vizek el-nem borítanak tégedet: mikor a' tűznek közepiben jár's, meg-nem égettetel, és a' láng meg-nem per'sel tégedet: mikor járándat's, semmi nem s'orittya-meg a' te járáfodat, még ha s'jintén futnál-is nem ütközöl meg. Akkor el-járod bátorsággal a' te utadat és a' te lábodat meg-nem ütöd.

Mikoron alus'ol meg-nem retten's, hanem nyugt'ol, és tenéked gyönyörűséges lé'sjen a' te álmod. Ne fély az hirtelen való félelemtül, és a' gonos'oknak pusztításátul, hogy reád jöjjön, mert én vagyok a' te Urad Istened, Izraélnek meg-s'zentelője, te meg-tartod.

Oh mi Istenünk, reánk fárathatlanúl gondot viselő s'jerelmes Atyánk, a' Jé'sus Christusban! drága s'jép dolog te veled edgyüt jární!

oh



oh melly nagy gyönyörűség à te kebeledben aludni, s' nyugodni a' te fájnyaidnak árnyékában! A' te nevedben vöttük-fel Uram è mi utazásunkat, és te mind ez ideig kegyelmessen velünk jártál: a' hol el-tévedtünk, igazgattál, à hol téltünk, biztattál, ellenség ellen pártunk, s' minden gonosz ellen pártunk voltál, tűzön, vizen, tolvajok között békével hordoztál, akadályunkban fegiciségül vóltál: magunknak és à mi barmainknak à járásra erőt ismegtartottál.

Aldott légy édes kegyelmes jó Istenünk, hogy minket ez helyben meg-fállitván, itt-is kegyes fímeiddel reánk vigyáztál, fájnyaiddal takargattál, fíent Angyaliddal őriztettél, nekünk (es barmainknak) nyugodalmat engedté, à gonosz Sántától, artalmas emberek-től, magunk között való egyenetlenségtől, magunkat betegségtől, javainkat kárvallástól, s' egyéb véletlen es fírtalmas változásoktól megtartottál.

Minek-előtte Uram ez helybül ki-indulnánk, nagy alázatoissággal kegyelmes gondvifélése-drül meg-emlekezünk, s' minden te jó téteményidért méltóságos fízent nevedet dicsérjük.

Ísmét utúkat à te nevedbe fel-vefíjük, vezérelly Uram bódogúl bennünket à mi célunk-ra: à mikor è fíállásárul meg-indulunk, indully meg velünk edgyút. Jóvel oh mi édes Pártunk, ne maragdy-el tölünk, és à te fíent Angyalidat bocsád-el mellettünk, és előttünk.

## 112 BUZGOIMADSAGOK.

Te légy a' mi jó utra vezérő kalauzunk, fél-  
elmes helyeken bátorságunk, ellensegink el-  
len fegyverünk és erős kő-várunk, tolvajok  
ellen panczélunk, fíákunk és paifunk: Tü-  
zűn, vizen tarcs-meg minket, fíárazon és fíá-  
ron vigy által békével, adgy erőt nekünk, és a'  
mi barmainknak a' mi járátunkba. Adgy U-  
ram fíép eggycsége mi közinkben, hogy  
mindnyájan egymás erőtlenségit visélheffük,  
egymásnak segítségével leheffünk, mindnyájan  
egymást kártól őrizheffük, és egymás fíe-  
reneséjén őrlheffünk.

Adgyad oh édes Istenünk a' te Szent Lel-  
kedet a' mi fíiveinkben, hogy a' mi utazáfunk-  
bā nem valami el-muló híjjábāvalóságokról,  
hanem te rolad és a' te csudálatos dolgaidról el-  
mélkedheffünk, a' te hozzánk való kegyel-  
meidet emlegetheffük, Szent igédre és ab-  
ban ki-jelentet idvefégünkről befíjelgethef-  
sünk, s' mint amaz Emausba menő két Tanít-  
ványoknak, a' Jéfus Christusban gerjedezzen  
a' mi fíivünk. Azomban, miképpen hogy  
azokkal egygyüt jártál mind fíálásokig; Jövel  
oh mi kegyelmes jó Istenünk jár egygyüt mi ve-  
lünk-is, hogy mi-is mind othon, s' mind itt,  
utunkban te veled járhaflunk fíüntelenül.

Már Uram a' te nevedben meg-indulunk,  
vezérelly bennünket bódogúl czélunkra, a'  
hol ísmét meg-fíállunk. Ald-meg édes Iste-  
nünk utazáfunkat hafinos elöl-menetellel,  
hogy a' mi fíáadságunknak gyümölcséből ma-  
gunkról és a' mi házunk-neperül gondot visél-  
hef-

BUZGOIMA

ink, a' fíegyenek  
holákat, templom  
akak, a' mi fíel  
kkel a' yai-kepp  
ből jól tehes  
ekkel kedvesked  
mikor Uram ne  
logitván, el-hagy  
kegyelmelen ter  
vedet ujjas-meg  
aazd-meg, minde  
ik Uram bűnünk  
kat bódog vggel  
inket halgass-meg  
Ur Jéfusnak érdem

Lerekedés ember

In

Ennyek, fíal

Oh JÉHOVA

kie világot fíer

mas erőnek karja

k ujjával igazsá

kezének munká

elmes gondvisele

ek Uram a' mi fí

uralmoflak, meg

mat: a' fíegessék

tél, a' mezei lilio

im egy királyi kö

bód drága ékele

heffünk, à f;egényeknek segí csügöl leheffünk,  
à Scholákat, templomokat építheffük, és  
azokkal, kik à mi lelkeinknek Páf;tori, és lel-  
keinkkel atyai-keppen dajkálkodnak, a te ál-  
dáf;idbúl jól teheffünk, à lelkiekért nekik  
testiekkel kedveskedheffünk.

A' mikorra Uram neked teczik (dolgainkat  
bóldogítván,) el-hagyot f;erelmefinkhez min-  
ket kegyelmessen teríts-meg, ó rajtok-is jó  
kedvedet ujjics-meg, minden gonof;oktúl ál-  
talmazd-meg, minden jókkal áld-meg: ne-  
küink Uram büneinket bocsásd-meg, taradsá-  
gunkat bóldog veggel koronázd-meg, kôn' ör-  
gésünket halgasd-meg egyetlen egy Fiadnak  
az Ur Jéf;usnak érdemcért Amen!

*Kereskedő ember Reggeli magános uti  
Imádsága.*

**M**Ennyinek, földnek hatalmas teremője.  
Oh J E H O V A Seregeknek Ura Istene,  
ki è világot semmiből teremtetted, ha-  
talmas erődnek karjain tartod, s' bölcseséged-  
nek ujjaival igazgatod, s' mivel mind ezek à  
te kezeidnek munkái, à leg kissebbikére-is ke-  
gyelmes gondviselésedet ki terjeszted: à mel-  
lyek Uram à mi f;emeink elôt semmire valók  
és urálatosfak, még azok-is becsületesek te e-  
lötted: à f;ergeszkének helyet és eledelt ren-  
deltél, à mezei liliomokat, s' egyéb virágokat,  
mint egy királyi köntösben sok f;innel tün-  
döklő drága ékességekben, jól-lehet se nem



fjönek, se nem tonnak, igen szépen felöltöztetted: se nem fántanak, se nem vetnek, se csűrökben nem takarnak, még-is az égi madarakat oh melly kegyesen táplálsz! a' holló fiakat az ő fészkekben, midőn annyoktól elhagyattatnak, meg-halgatod, és nekik csudalato-képpen ételt adsz, meg-elégited őket. Az embernek-is adtál vala Paradicsomban fáradtság nélkül való gyönyörűséges életet, és a földet meg áldottad vala, hogy könnyű munkával, minden nehézség nélkül teremne minden jót, valami az embernek elégségére, és gyönyörűségére kívántatnék, és neki halakon, madarakon, minden vadakon, a földnek minden jövedelmén hatalmot és uraságot engedél vala, az egy jó és gonosz tudás fájának gyümölcstől kívül, mindeneket birtokában bocsátottál vala. De oh mi siralmas, sőt meg-sirathatatlan esetünk! első süléink esetekért, hogy a' megtiltot fának gyümölcseiből evének meg-átkozád a földet, hogy abünért tövifet és bojtort jánt teremjen. Jaj melly sok munkával és fáradtsággal vehettyük már a földnek valami jövedelmét! mert te meg-mondottad, hogy az ember az ő orczájának veritékével egye az ő kenyérét, s' még-igy is Uram, ha a' te áldásod nem léjzen az ember munkáján, nem adgya-meg a föld a magot.

Imé, oh Jo Isten, sok munkára-is nem minden föld terem mindenütt; hanem a mint te

sokkodik. Innen  
fáradtságban sok fele  
beri nemzetegne  
tel fántó verő,  
öldet mivelők es  
érel, s' egye ele  
meier emberek  
gan, kiak kiak  
lyanak: A' kere  
d, hogy a' nepek  
il egyik város, tu  
dik, mellye föld  
jlege vagy a  
ból fáradsgokm  
edheslenek; mer  
irásig, sem a' te  
em áthatna bold  
skedést meg-ur  
mely ország pen  
öldöl viragzik  
en jókkal, mert  
ldod.

En Istentem! az  
tenem földet enne  
ninden dolgoimat  
alására te mutat  
nelyben most-ia  
me Uram melly

: s' edes házun

melly sok fárad

st ábrándok

fülkölködik. Innen vagy on, hogy az emberi társaságban sok fele hivatalokat rendeltél az emberi nemzetségnek meg maradására. Rendeltél fiantó vető, mag vető embereket, hogy a földet mivellyek és az emberi nemzetet kenyérrel, s' egyéb elefeggel táplallyák; rendeltél mester embereket, hogy az emberi társaságban, kinek kinek az ő fűkfege fjerént haffnyallanak: A' kereskedést is Uram te rendelted, hogy a' népeknek fűkfege fjerént, a' miből egyik város, tartomány és Ország fűkölködik, megfűe töldrül-is, a' hol olyan jónak bővfege vagy on a kereskedők el-hozzák, és abból fáradsagoknak jutalmát vévén nyeredhesfienek; mert è nélkül sem az emberi társaság, sem a' te Anya-fjentegetyházad meg-nem állhatna bődögül. Valamelly ország a kereskedést meg-utállja, meg-fogyatkozik az; a' mely ország pedig abban fzorgalmatoskodik bődögül viragzik az, s' bővölködik minden jókkal, mert te az igaz kereskedést meg-áldod.

En Istenem! az én kicsénfegemtül fogva Istenem vóltál énnékem, te igazgattad nekem minden dolgaimat, és az én világi életem táplálására te mutattad ezt az én hivatalomat, a' mellyben most-is meg-indultam es faradok. Imé Uram melly fokfzor ki kell házamból (: s' édes házunk népe közzül: ) jönünk, melly fok fáradságot, s' nyughatatlanságot kell kel-vagnunk: az őban a' nagy hévfeget, fűkölködik, megfűe töldrül-is, a' hol olyan jónak bővfege vagy on a kereskedők el-hozzák, és abból fáradsagoknak jutalmát vévén nyeredhesfienek; mert è nélkül sem az emberi társaság, sem a' te Anya-fjentegetyházad meg-nem állhatna bődögül. Valamelly ország a kereskedést meg-utállja, meg-fogyatkozik az; a' mely ország pedig abban fzorgalmatoskodik bődögül viragzik az, s' bővölködik minden jókkal, mert te az igaz kereskedést meg-áldod.

haborukat: hol éhfeget, hol s;omjusagot, s' nehol meltatlan bot;úsagot kell s;envednünk: A' kegyetlenek igaz utunkban utanunk lefélékednek, oh melly fok;or erô;jakot té;nek rajtunk, életünket à markunkban hordozzuk, és ha a' te kegyelmes óltalmod nem vólna paifunk, tolvajok fegyvere miat kellene el-fogynunk, sem a' ki menőnek, sem à be-jővőnek ninesen békeisége, a' fok kár vala s miat, ha Uram meg-nem; s;áni;, majd ugyan à földhöz ragadunk

Csak hijjában való oh Uram a' meg-induláfunk, s' akar melly nagy fáradságunk, ha à te áldáfod dolgainkat nem bódogittya. Te vagy Uram a' Világosságnak Attya, te tőled s;armazik minden áldás, jó adomány, s' minden tőkelletes ajándékozások; nem a' nagy s;orgalmatoiság, sem a' nagy fáradság; hanem a' te áldáfod gazdagittya meg az embert. Ha te édes Atyám meg-áldod az én hivatalomat, s' mostani fáradságos utamat, tudom bizony áldot lé;en; de ha te, az én bűneimért, én reám hatalmas és gonos; tévő embe-  
rekét, avagy egyéb s;erencsétlenséget bocsá-  
ta; , el-borít a' kár vallás, à s;egényleg a' föld-  
höz s;egez, hijjában lé;en nékem minden fáradságom. De oh Jákóbnak lstené! ki Já-  
kóbbal bujdofásában véle vóltál, légy velem kegyelmessen ez en utazásomban, minden a-  
kadályokat fordics-el én tölem, minden jo  
alkalmatoiságit az én járásomnak s;olgáltasd-  
ki: Eöriz meg Uram engemet el eséftül, dő-  
léi-



léstül, barmaim és sjeckerem romlásátul, uti  
 tárfaimmel való egyenetlenfégtül, óltalmazza  
 betegfégtül, ellenfégt feg' verétül, tolvajok kezé-  
 tül, kár tételtül, veletlen és hirtelen haláltul.  
 A' te sjeent Angyalidat bocsásd-el előttem és  
 mellettem, hogy mindenüt az én utazásom-  
 ban örizzenek engemet, rejts-el kebeledben  
 én Istenem az én életemet, tarcs meg-javaimat:  
 az én utambúl vidd-el más utra a' gonos; tévő-  
 ket, kik én előttem ez én életem és javaim el-  
 len leleskednek, avagy őket csudálatossan vá-  
 kics-meg, hogy engemet ne lássanak, avagy  
 sjeledics-meg, hogy énnékem ne ártassanak:  
 minden veszedelmet, minden kár vallást az én  
 utazásomban én tőlem távoztass-el. S; olgál-  
 tassi énnékem mindenüt jó s; állásokat, visély  
 gondot ételemrül, italomrül, egyéb s; ükfé-  
 gimrül. Tarcs-meg nékem jó egészégemet, és  
 ki a Jákóbot Mesopotámiában meg-áldottad, a  
 Lábánnál kedvesse és s; erencsésse tőtted, egy  
 pálczával megyen vela által a' Jordánon; de  
 s; ép s; erencsevel, mert két s; eregekkel, s' nagy  
 s; ép gazdagsággal jöve vis; s; a; áld-meg én ke-  
 gyelmes Istenem az én kereskedésem-is, ide-  
 ge a helyeken való bujdosásomban tégyed ked-  
 vesse mindenek előt az én s; emélyemet, s' en-  
 gemet-is az én utazásomban s; erencsés elő-  
 menetellel az égből áldgy-meg: az én s; ándé-  
 komat én Istenem böllogics-meg, keves jó s; á-  
 gomat s; aporics-meg: mindeneknek előtte  
 penig a te Szent Lelkeddel az én s; ivemet u-  
 gyan erőssen illesd-meg, hogy magam sorsával  
 meg

118 BUZGO IMADSAGOK.

meg elégedvén, mindeneket igazságban cselekedgyem: az én gazdagságomat nem tilalmas dolgok által; hanem csak a' te kezeidbül várhasfiam, fenkit az én fele-barátim közzül vag' az utazásban, vagy az adásban és vévésben meg-ne csallyak, fenkit bőségséggel ne illesek, és meg-ne károsítsak; hanem az én egész fáradságom legyen az én életemnek (és házam népének) tiltséges táplálására, fele-barátomnak hasznára, fő-képpen pedig szent dicsőségednek terjedésére, s' e világon vitézkedő Anya-szentegyházadnak épületire.

Engedgyed en Istenem, hogy mikoron engemet házamhoz bődögül vezérlel; az én elhagyot és reád bizot kedves házam népét találjam örvendetes állapotban, és a' te Atyai kegyelmefégedrül, hogy engemet ez én utazásomban bődögül vezérlettél, minden gonfsóktúl védelmeztél, s' szerencsés elő-monetelt engedtél, meg emlekeztél, a' buzgó háládatolságra az én szívemet fordithassam te hozzád, fáradságomnak gyümölcsébül pedig házam népére gondot viselhessek, a' sükölködő szegényeknek adakozhasfiam, dicsőségednek fellyeb emelésére, s' killyeb terjedésére fáfarokodhasfiam, és azoknak a' kik lelkemmel dajkálkodnak, a' lekiekért testiekkal kedveskedhessem, és ekképpen míg élek magamat és az én kereskedesemet én Istenem! csak te néked szentelhessem.

Mostan pedig oh én Istenem! imé az én szívemet reggeli áldozatúl fel-emelem, s' be  
muta-

mutatom Feszednek, áldot legyen oh Uram  
à te Méltóságos Ijént neved, hogy engemet  
Ijegény Iolgádat ez éczakanak felelmes Ieter-  
ségében ilyen kegyelmessén meg-öriztél  
minden veszedelemtől, és è napnak örvende-  
tes világosságára virralítottál; légy velem én  
Istenem è mai napon-is. Imé Uram a' te keze-  
idben ajánlom lelkemet, testemet, életemet,  
javaimat, bóldog elő-menetelemet. Meg-in-  
dulok a' te nevedben, jövel velem én Iste-  
nem, mert csak te benned bizik az én lelkem  
Amen!

*Kereskedő emberek Estveli közönséges  
Imádsága.*

**O**H Jakóbnak Istene, s' minden benned  
bizó hivednek erős reménye, kinek  
kezeid minden kincsel, s' Ijemeid kö-  
n'örületességgel tell'csék, keg'elē vagyō à te or-  
czád elöt, és à te vidám tekinteted à; omorukat  
meg-vigal; tallya: à te Ijájadnak penig örven-  
detes Ijava az ô bünökben bágyadozó Ijiveket,  
s' halovány lelkeket meg-eleveniti, bekeséget  
találnak a' te Ijárnnyaidnak árnyéka alatt, vala-  
kik hozzád folyamodnak, és valakik te veled  
járnak minden jókat meg-találnak, mert ö-  
ket áldáfiddal meg-gazdagítod. Nem léIjen  
azoknak semmi fogyatkozások, valakiknek  
a' Jehova Páf;torok. Oh Jehova, Ijegény lel-  
künknek, s' mi életünknek-is hüféges Páf;tora!  
gyönyörűféges helyeken, meg-hivesítő Evan-  
geliomodnak kies páf;ittyán legelteted à Ijo-  
mo-



moru szívemet, à szomju lelkeket pedig szerel-  
 mednek folyamattyaiból enyhited-meg: Lel-  
 keddel térengeted tévelygő juhaidat, s' még  
 az halál völgyének árnyékában-is őket béke-  
 feggel hordozod, s' meg-bátoritod: Gondot-  
 viselsz; azokra, kiket à te lelked szeret, és ha  
 magokat te reád bizzák még a' veszedelem  
 közepette-is fejeket nagy bátorsággal kegyel-  
 med kebelében le hajtyák, né felnek à gonos-  
 túl, mert vélek vagy mindenkor, s' minde-  
 niút: Ugy vigyátsz; még csak à lépésekre is, s'  
 lábokat úgy igazgatod, hogy az ő járáfokban,  
 meg-ne ütközzenek à kőben, ne eszenek à ve-  
 remben, s' ne akadgyanak semmi törben: ha-  
 jok s'álát meg-s'ámlálsz, és csak egy-is azok  
 közzül le-nem esik fejekről szent akaratom  
 nélkül, életeket pedig szintén mint a' szemed  
 feketéjét úgy oltalmazod: A' Sátán ezek mel-  
 lől szégyen vállalással csak el-megyén, és ezek-  
 nek életek avagy jószágok után à gonos; té-  
 vők, csak hijában lefelkednek. Lefelkednek  
 ugyan de őket avagy meg vakítod, hogy ne  
 lássanak, avagy meg-bolondítod, hogy eggyet  
 ne értsenek, avagy meg-lágyítod, hogy ne  
 árthassanak, el-jönek ugyan nag' dühösséggel, de  
 az ő kezeket meg tartóztatod: még ellenfele-  
 ket-is jó akarójokká télsz, csudálatos-képpen:  
 Ha mennek à te kevesid az ő utokon, előttök à  
 tűzet meg-óltod, à vizet el-s'árasztod, à fene-  
 állatokat meg-s'elédited, minden akadályo-  
 kon és veszedelmeken őket békefeggel, nagy  
 szépen által viszed, sima és egyenes uton ve-  
 zér-

zerled: el-mennek az ő czélyokra fáradsígnélkül mint a' sjarvasók: mintha ugyan sjarnyokon járnának. El-mennek, s' meg-térnek békével, és a' te sjerelmedben gyönyörködven, à te nevednek örömmel énekelnek.

Oh mi lelkünknek gyönyörűséges öröme! életünknek egyetlen egy békesége! S;ívünknek édesége, Izraëlnak jó Istene! ihol vagyon à mi lelkünk, melyet a' Bárány Jésus vérén meg-váltottál; de az utánunk incselkedő Sátánnak e' mai napon-is prédára ki nem adtál: ihol vagyon a' mi testiünk, melyet a' vért s;omjuhozóknak feg'verektől meg-óltalmaztál: ihol à mi jós;águnk, melyet à tolvajok prédáló kezétől meg-tartottál: ihol a' mi életünk, melyet a' iók felelmek, s' veszedelmek közöt-is meg-marasztottál: ihol vagyon vegezetre a' mi s;ívünk, melyet magadnak kivántál, el-is választottál, s' foglaltál. Nincs-is egyebet mit adnunk, hanem Atyai s;erelmedért, hogy jó kedveddel meg-koronáztál, kegyelmes óltalmodért, hogy meg-tartottál, s' minden kegyes gond-viseledért, hogy illy s;épen meg-áldottál, ki-tőltyük előtted estveli áldozatul à mi s;ívünknek buzgóságát. Fogjad Uram a' mi s;ívünket, és a' mi imádságunk legyen olly gyönyörűséges előtted, mint az estveli áldozatnak kedves illatya.

Fel-emellyük, oh mi jó Istenünk! a' te nevedet, és à te dicséretedet mind az égis magasztaljuk, ki még anyáink méhekben-is Istenünk vóltál, s;ületeinktől fogva-is gondvise-

lesed alá fogadtál, mind ez ideig velünk édes Atyai-képpen dajkálkodtál. Aldot legy édes Atya! jó gond-viselő kegyes Atya! szerelmes Atyánk az Ur Jézus szerelmében! hogy minket-is è mai napon illy felelmes utazásunkban meg-tartottál: ördög ellen, tolvajok ellen, minden romlás, s' kárvallás ellen; árnyaiddal fedezgettrél, sz: Angyaliddal őriztettél: az hol feltűnk batorítottál, az hol tévelygettünk, igazgattál, minden akadályokon lépén által-hoztál, magunknak es barmainknak a járásra erőt szolgáltattál, s' mind ez helyig bennünket békével juttattál: minék-utáná penig è felelmes helyen (pusztában) meg szállítottál, meg-emplittyük hozzánk való kegyelmedet, s' kegyelmes gondviselésedet alázatossággal emlegettyük, elő befűljük a te szerelmedet, és a te jó vóltodrúl mig elünk el-nem feleltünk.

De, oh édes Atyánk! Felfegyednek alázatossággal könyörgünk, a' te jobboldon ülő, s' érettünk esedező Ur Jézus ízeiért, s' ártatlan vére folvasának csepegéseért, légy kegyelmes a mi bűneinknek, hogy életünk napjaiban, s' még közelebb ez utazásunkban-is neved méltósága ellen illy rútúl vétettünk: Jól-lehet fenyegettel-is, de tőled nem feltűnk, enyegettel-is magadhoz fok ígéréttel, s' jó tétémnyiddel, de tégedet nem szerettünk; mind szerelmed, s' mind felelmed ellen vakmerő-képpen cselekedtünk: magaddal kínálkodtál, s' è mi járásunkban velünk jártál volna, de  
mi

tégedet el-hagyunk  
kál, de magunk  
nitettünk: világ  
uton te veled  
ban gyönyörköd  
kkel csak neztünk  
nk volna, járunk  
legettek volna, n  
hozzánk való jó  
lma, félünk is ol  
járásban gyöny  
nagy romlás-gu  
unk Uram a te r  
túl! a' te felelm  
em volna csuda  
ol áldást varunk:  
vérértet kereltünk  
lma, mikor illy  
nk

Mind-azon-által  
i, s' discólegés k  
ily perben illy me  
urgallad feneid e  
anem a Barany J  
aló keferves halál  
lek, ennyi veszed  
nnji vér-ontálo  
nos-meg haragod  
tánk vesztelme  
lmodnak járva  
od, az ő szép világ  
agy, és az etrakaa



mi tégedet el-hagytunk; hivatunk ugyan sá-  
junktal, de magunk viselésével tőlünk el-ide-  
genítettünk, s' visííí küldöttünk, nem jártunk  
egy uton te veled. Mert te, oh mi Istenünk!  
abban gyönyörködöl vala, ha mi a mi s;eme-  
inkkel reád néztünk, s' törvényedre vigyáz  
tunk volna, s;ivünk gondolati csak tégedet  
emlegettek volna, nyelveink a te csudáidat,  
s' hozzánk való jó akaratodat beszélgették  
volna, füleink-is olyan kegyes beszédeknek  
halgatásában gyönyörködtek volna; De oh  
mi nagy romlottságunk! melly megf;ére va-  
gyunk Uram a' te törvényednek gyönyörűse-  
gétül! a' te szélméd, es a' te s;erelmedtül!  
Nem volna csuda ha átok íállana reánk, az  
hol áldást várunk: ha kár boritana-el, az hol  
nyereseget keresünk, és ha minden ves;ély ta-  
lálna, mikor illy nagy testi bátorságban é-  
lünk.

Mind-azon-által oh bünösökön könyörü-  
lő, s' dicsőféges kegyelmű Szent Isten! ne  
s;álly perben illy meg-romlott bünösökkel, ne  
forgasd s;emeid elöt a' mi álnokságinkat;  
hanem a Barány Jépus Christusnak érettünk  
való keserves halálát tekincsed: ennyi szélel-  
mek, ennyi ves;edelmek, ennyi prédálások,  
ennyi vér-ontások, s' ennyi halálok közöt, ne  
roncs-meg haragodbúl bennünket, ne hozz  
reánk ves;edelmet; söt inkább kegyelmes öl-  
talmodnak s;árnyaival fedezges. A' te s;ép na-  
pod, az ô s;ép világával, látod oh Istenünk! el-  
hagy, és az északáa ezenél s;etétséggel borít-el

bennünket. Tudod Uram hogy a' fetétségnek Fejedelme a' Sátán nagy ellenfégiünk, és a' fetétségnek fiait fél-támasztja ellenünk, minden felől fok és nehéz a' mi felelmünk, mi peng crótlanak, s' magunk óltalmára elégtelenek vagyunk: nincsen nekünk e' álláson, a' te örízeteden kívül, több erős várunk, sem a' magunk fegyverében nem bizhatunk. Nincsen bizony, oh Izraélnek Pájtora! te kívülötte semmi bátorságunk, semmi békességünk, semmi nyugodalomunk: nincsen nálad nélkül több óltalmunk, több gyámolunk, s' vigyázónk, a' mi s'jemeink csak te reád néznek; Erős torony a' te neved, ahhoz folyamodik az igaz, s' bátorságos léfjen. Légy segítségül Uram, s' légy óltalmunk mi nekünk, ilyen nagy felelmünkben: a' fetétségben te légy a' mi világosságunk, és a' te örízeteddel mint erős bátyákkal kerics be bennünket minden-felől: el-táratunk Uram, engedgy nyugodalmat bádogy tagainknak, a' mi s'jemeink el-hunnak, vigyázzanak mi reánk a' te s'jemeid, és a' te s'jent Angyalidat bocsásd-el a' mi óltalmunkra, hogy mi kbrnyúlottunk tábort járjanak. Tarcs meg minket édes lstenünk életben, egétségben, békességben, és a' fetétségből juttas által az hólnapi világosságra örömmel, mert Uram mi a' te gondviselédnek kezeiben ajánlyuk lelkiünket, testiünket, életünket, nálunk, s' othon lévő javainkat, el-hagyot s'jerelmefinket, minden s'jerencsénket és elő ménetelünket.

Illyen bátorsággal és benned való bizodalom-

IMADSAGOK.

BUZGO IMADSAGOK. 25

lommál s;állottunk-is meg è felelmes helyen,  
( pusztában ) meg-nyugstunk a' te s;árnyaid-  
nak árnyékában. Kérünk Uram maradj meg  
közöttünk è mi s;álásunkon, és a' mi estvelé  
imádságunkat Szerelmesednek, a' mi érettiünk  
csfedező édes Jéfusunknak nevében halgasd-  
meg. Mi Atyánk.

*Kereskedő ember Estveli, Magános uti  
Imádsága.*

**A** Tyai kegyefségnek fenyés tüköre, oh  
J E H O V A ! Isteni s;eretetnek ki-merit-  
hetetlen tengere, s' minden áldásoknak  
ki-folyó de el-fogyhatatlan kut-feje ! En Iste-  
nem ! én meg-tartóm ! én lelkemnek egyet-  
len egy öröme, csak te vagy az én s;ivemnek  
reménsége, s' gyönyörűsége; mert te vóltál  
gyermekfélgemnek hűfégszen nevelő dajkája  
ifjuságomnak igazgatója, s' egész életemnek  
óltalom bástyája: Te vóltál bujdosásomban  
kalauzom, felelmemben bátorságom, s;ük-  
félgemben fégitfélgem, kereskedésemben nye-  
relfélgem. Tégedet Uram, csak tégedet dicsér  
az én lelkem, à te nevedet magasztallya az én  
nyelvem: tiéd légyen a dicsőség mennyen, fől-  
dön én Istené! hog' engemet méltatláságombá  
meg-nem utáltál, bűncimért gyalázattal bé-  
nem borítottál, s' hozzád való haládatlanságó-  
ért, ez utazásomban-is, iszonyu romlást, s' kár-  
vallást reám nem bocsátottál. Aldot légy én  
Istenem, hogy è mai napon-is è veszedelmes, s'  
félelemmel telyes utamban velem jártál, Sz:



126 BUZGO-IMADSAGOK.

Angyaliddal kéfertetél, s' nem különbben mint a' te fíemeidnek fényét minden veszedelmek ellen kegyelmessen meg-öríztél: nem engeded meg a' Sátánnak, hogy lelkemnek árthasson; íem a' gonosj-tévöket nem bocsáttottad életem el-fogyatására; hogy testemet fegyverekkel mocskolják, véretem ki-oncsák, s' javaimat tel-predálják. El-hoztál békével én Istenem mindenütt a' felelmes helyeken, egésségemet, s' erömet a' járáfra ki-folgaltattad, elmémet, s' minden dolgaimat ez ideiglen fíent tanácsoddal jóra igazgattad.

Most-is, én Istenem! tanács-meg engemet arra ábólcsefégre, hogy az én életemet, s' előttem lévő gondaimat tudhassam fíent akaratom fíerént igazgatni, tudhassak magamra okófsan vigyázni, a' kártól örízke dni, s' minden veszedelmet nagy fíép es-fíességgel el-kerülni.

Mivel pedig, oh Izraélnek erös örízöje! magam óltalmára igen erötlen vagyok; fíemeim a' vigyázásban, tagaim az utazásban el-fáztak; magad vigyázz én érettem, te állíttasát én felettem, miképpen Jákóbbal Mesopotámiában vele valál az ő bujdosásában, és mikor alunnék a' Cháram pusztájában feje felett állás; vala, s' fíegény fíolgádra olly hiven vigyás; vala; maradgy-meg én velem-is e pusztában, oh Jákóbnak Istene! bocsásd le itt-is Isteni gond-vífeléfednek lajtorjáját az én fíjem telet, a' te örízö fíent Angyalid hadd járjanak fel s' alá én környúlöttem, a' te fíemeid vigyázzanak én reám-is, mikor alusom, hadd légyen

légyen Uram az én szállásom-is Bethel, es hadd mondhasám én is: bizony ez az hely, Isten háza, mert az Isten lakik itt. Ne bocsásd hát Uram ide az ördögöt, se a tolvajokat ne eresztjed közel én hozzám, mindē veszedelmet távoztass-el én tőlem, a' te óltalmadnak szárnyaival fedezz-bé, s' engedgy nekem ez ézaka csendes álmot, s' békeletes nyugodalmot. Es hogy az én itt való maradásom bátorságos lehessen, kegyelmes óltalmod élében hajtom fejemet, fogadd-be szerelmednek kebelében életemet. Tarcs-meg én Istenem testemet, lelke-met, el-hagyot kedvesimet, kevés érteke-met: áld-meg kereskedésemet, s' keves nyereséggel elégics meg szívemet: az igaz alázatosságra, s' benned való bizodalomra hajtogassad lelkemet. Halgasd-meg Istenem! Oh kegyelmes Atyám, a Jésus nevében, buzgó szívűl származot könyörgésemet. Amen!

*Nyereséggel haza érkezet kereskedő ember Hála-adó foházkodása.*

**O**H gazdag kegyelmű, nagy szerelmű, s' fok könyörületességű Dicsőféges Isten! kinek kegyelmed ki-mondhatatlan, szerelmed el-ólthatatlan, s' könyörületességed elfogyhatatlan: nincsen vége, se teneke, se teteje a te jó vóltodnak; mert a te jó akaratod nemzetfégrül nemzetfégre vagy azokon, kik tégedet félnek: szereted azokat, kik téged szeretnek; és a' te áldásod örökfégrül áll azoknak maradékira, kik a te paráncsolatidban

gyönyörködnek, meg-tartyák rendelésted, és a te erezed előtt engedelmes lélekkel, jó lelki esmerettel, s' bölcs íjívél járnak életeknek minden napjaiban.

Oh én Istenem! menynek, földnek Ura vágy te, menynek, földnek tiéd az ő tellyesége, és a' te mennyei tárházad rakva minden kénccsel, lelki, testi aldaíkokkal, mellyeket s;erelmesídnék s;ámokra kés;ítettél, és ol;tothatod azokat kedves fiaidnak, s' leányidnak az ő s;üksegek, s' hozzájok való s;erelmes indulatod s;erént: mert az éhezőket meg-elégited, a s;ómjukat meg-enyhited, a meziteleneket fel-öltöztetted: te gazdagítod meg a' s;egényeket, és a s;ükölködőket minden jókkal be-röltöd.

A' dicséret Uram tégedet illet, tiéd legyen a dicsőség! hogy könyörűl; a' s;ükölködön, és a s;egényeknek magvokat meg-nem utalod. A' földnek poráig aládom meg Uram az én lelke-met te előtted, hogy engemet az én testi s;ül-imnek házokban meg-nem utáltál. Micsoda vagyok én és az én Atyámnak háza, hogy en-rolam meg-emlekeztél, s' è világi élet s;erént-is ti;tefséges hivatalban helyheztettél? Iste-nem voltál az én anyámnak méhétül fogván, s' mint Atya fiára olly kegyelmesen vigyáztál, a te felelmedben és az emberek kedvelségében neveltél: valahol jártam-költem mindenűt gond-viseléstednek s;árnyaival takargattál, s;üklegemnek idején könyörgésemben meg-halgattál. Aldot légy én Istenem! hogy mos-tan-



tan-is ez utamban meg-áldottál. A' te nevedben indultam vala ez én utamra, segítségül hivatam a' te nevedet, és te engemet, oh jó gond-viselő édes Atyám! könyörgésemben meg halgattál: velem vóltál kereskedésemben, el-vittél czéломra, s' békével meg-is hoztál. Mit adgyak Felfegyednek, hogy illy kegyelmessen hordoztál, s' ilyen jó fíándékomban bóldogítottál: életemet fegyvertül, s' egyéb veszedelmektül, javaimat pedig a' prédálók kezétül meg tartottad: minden fíenvedhetetlen romlást, s' kár-vallást én tőlem el-távoztattál?

Az hálá-adásnak pohárát fel-veszem Uram Dáviddal, és a' te nevedet a' te csudálatos óltalomdért, ilyen fíép áldáfsidért, s' minden kegyelmes gond-vitelésedért nagy örömmel magasztalom. Aldot légy én Istenem, hogy fíaradságomat hasznossá tőrted, és házamhoz békével hozván, el-hagyot kedvesimnek kívánatos látásával meg-vidámitottál.

Az én fíivemet, én Istenem! emeld fel az igaz buzgoságra és háláadozásra, hogy főha terolad, s' ilyen nagy kegyelmességedrül el-nefeletkezzem, hanem nagy fíerelmedért, mig ezé a' világon élek, dicsérhesselek fíiveksen. En Istenem légy velem, s' maradgy nálam mindenkoron, az én kereskedésemben légy segítségül énnékem: valahányfíor én a' te nevedben meg-indulok, Atyai áldáfsiddal bóldogittad fíaradságomat; hogy a' te áldáfsodból házam népére fíifíeségsen gondot viselhessek,

fíer.

130. BUZGO IMADSÁGOK.

szegényeket táplálhassak, s' dicsőítségnek terjedésére vigyazhassak, s' lehessenek igaz sáfára Felfegyednek mindenkiben. Emlkezzél meg, Oh en kegyelmes Istenem! más keresztyény atyámfiairól-is, valakik tisztes, tefegyves hivatalban foglalatosok: az igaz kereskedőket, oh Uram! áld-meg, fáradságokat szerencsés elő-menettel koronázd-meg, kártól, s' minden siralmas romlástól őrizd-meg Engem pedig az én hálaadó és könyörgő imádságomban, oh kegyelmes Atyám! a Christus tekintetiért halgass-meg! Mi Atyánk.

*Kár vallással Kereskedésből meg-tért  
ember békefegyves türepe, s' alázatos  
föházkodája.*

**O**H tiszta igazságu, s' igaz ítéletű Felfegyves Ur Isten! ki mindeneket meg-cselekszel, és akaratszodnak ellene nem állhat senki: te vagy az Isten, ki-meg-alászl; és felmagasl; : meg-szegényitesl; és meg-gazdagit; : meg-szomorít; és meg-vigatl; : minden áldások a' te kezeidből jönnek, de a' szegénység és a' nyomoruság sem a' porból szarmazik. Nem köttetet a' te szerelmednek bizonyos volta è világi jóknak sokaságához, sem a' te jó kedvű kegyelmed a' szerencsének mindenkori bölög folyásához; mert te è világon, még az Istenteleneket-is, sokáig szépen folyó szerencsével virágoztatod, s' földi jóknak minden bővőségével meg-gazdagitod: ugyan meg-hizlalod a' gonoszokat az ő veszedelmekre; a'

# BUZGO IMADSAGOK. 131

te kedvesidet penig, kiket à szivedbül szerez,  
 meg-fem fogyatkoztatod ugyan, de igen za-  
 bolán itatod è világ gyönyörűségének folya-  
 matty ábúl; söt hogy è világ csalárd öröme ö-  
 ket töled el-ne szakaljsa. At'ai ves; szöddel g'ak-  
 ran meg-fanyargatod, s' sziveket ottan ottan  
 meg-kelegeted. Oh mi nagy gyarlóságunk!  
 melly hamar el-föletkeznénk ugyan-is a men-  
 nyiekrül! ha è világiakban mindenkor ked-  
 vünk telnék, de hogy elméinket à földi dol-  
 gokrül mennyiekre: mulandókrül állandók-  
 ra függeszük, gyakorta a' földi jókat ki-ve-  
 szed kezünk bül. Nem engedtel Szenteidnek  
 állandó örömet e' világi gyönyörűségben:  
 Ábrahámnak el-kelle hadni lakta földét, s' ör-  
 rökiségét, mert nagyobb örökiséget, a' Canaán  
 téjjel, mézzel folyó földét ígéréd nékie: ki  
 kell Lothnak Sodomábúl minden javai köz-  
 zül jöni, hogy Sodomával el-ne ves; sen: Já-  
 kóbnak Mesopotámiában kelle el-bujdosni,  
 hogy bátyátúl az Elautúl meg-ne ölettefsék.  
 à gyermek Joseph édes Attyának à Jakóbnak  
 ölében nem ülhet fokáig kedvesen, mert bát-  
 tyai az idegè Madiánitáknak el-adták penzen;  
 Isten ritka szerént, hogy a' következendö drá-  
 gaságban à Jakób háza Jóseph kezébül táplál-  
 tásék; fogságra vitetik, tölöczben tétetik,  
 hogy Fejedelmi méltóságra emeltésék, go-  
 nos; gondoltak va la ô ellene saját attyafiai; de  
 azt Isten jóra tudta fordítani: A' Szent Dávid  
 Absolonnyátúl, Királyi székbül ki-űzettetik,  
 fokaig számkivetésben bujdosik; hogy olyan  
 ke-



keserves bujdosásában írot, vigasztalásokkal  
tellyes Soltárival, tudhassa magát kü'ömb kü-  
lömb kéfertétiben az Istennek Anya-s;enregy-  
háza vigasztalni: Minden java a' Jobnak el-  
vél; egy-nap, még à gyermekeit-is à Sántantúl  
támal;tot forgó f;él egy-házban ós;ve rontya;  
hogy tudni-illik békesf;eges türesében, s' hiti-  
ben meg-probáltassék, és hogy annak-után-  
na Istentül még annál-is töb jókat végyen:  
Ama' Táriss fele menő Jónás Hajósi à tengeri  
f;él vél; haboruban jobban f;erették, hogy bár  
mindenek ves;f;en-el-csak életek maradgyon-  
meg, és hogy hajójokat könnyebbitsék min-  
deneket à tengerben hánnyák magok kezével:  
Szent Pál hajósinak még hajójok-is ós;ve tő-  
rik, mindenek oda vél;: elég nyeresf;egek hogy  
à romlot hajó darab d;éskain, életek meg-ma-  
radot.

Nincsen Uram nekünk-is, oh bizony nin-  
csen itt maradandó várasunk! miképpen Ab-  
rahamnak Ur városbúl, Lótnak Sodomábúl,  
s' több f;ent Atyáknak is e' világbúl, mindnyá-  
junknak ki kell mennünk ideig való földi  
hajlékunkbúl, hogy e' világgal el-ne ves;f;ünk,  
de ezek helyében nekünk mennyeieket igér-  
tél, s' his;f;ük hogy be-vi;f;el a' menyei Cána-  
hánban, téjjel, mézzel, minden lelki gyönyö-  
rűf;eggel folyó bódoságban: miképpen Já-  
kóbnak, nekünk-is ez Esau termé;f;etű Cain  
világ miat, nem lehet mindenkör békesf;eges  
lakasunk a' mi örökf;egünkben: sokf;or à mi  
atyáukf;iai minket mint Jósephet el-árulnak:  
à ma-

BUZGO IMADSAGOK. 133

à magunk fiaiúl kell üldé zést szenvednünk mint Dávidnak, háboruságunk vagyon è világban: de à Jéſus Chriſtusban erős békeſégünk vag'on, melly mi tölünk el-nem vétetik. Sokſor a' veſedelem ugyan reánk tódul mint à tenger, és à kár mint az özön viz reánk árad, tolvajok prédáláſa, s' egyéb romlás miatt el-veſ; tölünk minden jóſágunk; hogy Jobbal mi-is hitünkben, s' Iſtenhez való álhatatoſságunkban meg próbáltáſunk. Tudg'uk Uram, hogy a' mit egy uton el-veſ;el mi tölünk, más uton ſáz annyit adhacz helyében, és à teſtiekért lelkiekkel, à földiekért mennyeiekkel gazdagítaſ; benünk.

Mit hoztunk è világra? mit viſ;ünk innen ki? Mezitelen jöttünk, mezitelen megyünk ki è világból. Valamink vólt és vagyon è világban, a' J E H O V A adta, à mi el-veſzett à J E H O V A vette-el, ő az Ur, légyen áldott az ő neve! Elég nekünk ha a' Jánossal, Pállal, s' az ő hajóſival, ennyi ſélveſ; , ennyi háboru, ennyi ſejelem, ennyi fegyver, ennyi veſedelem, s' ennyi halálok között, ha a' mi életünk meg-tartatatik: ha minden jóſágunk, főt ha teſtünk, s' életünk el-veſ;is, csak à mi lelkiünk tartáſſék-meg az örök dicsőſégre, elég nyereſégünk.

Adgy Uram minékünk békeſeges türeſt ilyen kéſértetünkben, erőſíts-meg ſíveinket a' nagy kárnak ( minémü én rajtam bölcſ tanácsdából eſék ) el-ſzenvédeleſre, lelkeinket nyugtaſd - meg a' te jó gond - viſeleſedben :

M

tégy

134 BUZGO IMADSAGOK

tég' bizonyosokká bennünket Atyai jó kedved felől, hogy fíjerecz, ha késérgecz-is bennünket, és csak próbálsz hűséginket. Oh én Istenem vigasztald-meg ízegény fíjolgádat, ( fíjolgádat) hogy elmémet békételenfőgre, nyelve-met zugolódásra, s' kezemet tilalmas dolgokra fel-ne emellyem. Tudom Uram, hogy te cselekedted, és meg-vallom; meg-érdem-lettem. De ha Felégednek teczik, el-veszett javaim helyében fordics jobbakat nékem, ennek utánna őrizd-meg, oh Istenem, fíjegény fíjolgádat ilyen romlástól; fíőt az én kereskedésemen légyen a' te áldásod. Varom Uram a' te kegyelmedet, jövel légy segítségül énnékem, s' halgasd-meg alázatos könyörgésemet, az én Uram Jésus Christusom érdemeért Amen!

*Szerelmes közzül ki-űzetett, s' hazáján  
kívül bujdosó ember Panaszolkodó  
Reggeli Foházkodása.*

**O**H én Atyáimnak Istene, Abrahámnak öröksége, Isáknak reménysége, Jacobnak dicsősége, Dicsőséges Jehova! feregeknek Istene, ki hozzá járulhatatlan világosságba lakozol, s' dicsőségeddel a' mennyet földet be-töltötted, te teremtetted mindenneket és alkuttal illy szép rendel, mint e' világnak ékeslege mutattya. Imé Uram a' te bölcséged ízerint mindennek modot és törvényt adtal, mindennek rendet és helyet



# BUZGO IMADSAGOK! 135

helyet mutattál. Az égen tündöklő állatok jóllehet az ő rendekben forognak; de uttyokat meg-tartják, nem vétik-el járásokat: a tenger vize föl'amatrúl folyamatra mégyen, és egyik hab a' másikat üzi, de határát által nem hagyja, mert azt mint egy rőmlőben bé-szoritottad: minden állat, oh Uram! az ő határát meg-tartja: az halaknak égen repülni; érdei vadnak vizben lakni veszedelmes; Az Edennek gyönyörűséges kertében mutattál vala, oh Uram! az embernek-is kies helyet, mert Paradicsomot s'ámára késztetted vala; de az ember maga helyében nem maradhatván, Istenné akara lenni, úgy jára, mint a' melly halac s'árazon akarnak lakni, s' az égen repülni, nagyot esének első S;üléink, gyönyörűséges helyekbül Paradicsombül ki-rekesztetének, hogy bujdossanak s'erte s'éllyel è világnak pusztáiban.

A' magunk bűne miat vagyon Uram már, hogy nem lehet néküink egy helyben maradáink, az hol születtetünk ritkán engedtetik ott temetésünk, mint vadak helybül helyben bujdosunk: felelmes helyeken, markunkban kell életünket hordoznunk, hevet, hideget s'envednünk, s'idalmat, gyalázatot hallanunk, boszszuságot, s' minden méltatlanságot vifelnünk. A' rokáknak vagyon barlangjok e' földön, és az égi madaraknak fészkek; nincsen néküink sohol-is nyugodalmunk: Nem csak az ördög és a' fene vadak ellenségek a' bünért, hanem az ember az embernek el-

lenége, sőt annyira jutottunk, hogy gyakran a' fiu az Attyára, a' leány az Anyára támad, és sokszor az embereknek az ő háza népe-is ellenége. Eggyik nemzetiség a' másik ellen támad, minden felől a' nagy hadakozások halatnak. Oh melly gonosz napokra jutottunk! Keg'etlenekeket támad; tottál ellenünk, kik minket a' mi örökséginktől megfűrésztél: nem engedik meg, hogy a' mi házainkban lakhassunk, földön tövünk mellett ülhesünk, tüge fáink alatt nyughassunk, és a' mi földünknek gyümölcseivel élhesünk, sokatlan helyeken szokatlan dolgokat kell fel-vennünk. De te Uram soha azokat el-nem hagyod, kik tégedet szeretnek, mert meg-mondottad, hogy igaznak jól leszen dolga még a' veszedelmek idején-is. Azoknak te e' világi bujdosásokban kalauzzok, felelmekben bátorságok, ellenégek ellen paísfok vagy. Es készítetted nekik Országért Országot, hazáért hazát, örökségért örökséget, ama' mennyei Jérusálemet, mellynek uttya és kapuja, fundamentoma, fenyves napja és dicsősége az Ur Jéhus Christus.

Nem vagyok én-is jobb én Istenem az én Atyáimnál, kik nagy panaszolkodással megvallották, hogy ők csak bujdosók és jövevények vólnának e' földön, sátorban laknak vala, mert várnak vala olly várost, mellynek fundamentoma vólna, mellynek építő Mestere és teremője az Isten, mennyei hazát kívának vala: Minekutánna én-is az én ifjusá-

gom-

# BUZGOIMADSAGOK. 137

gomnak esztendeit el-töltöttem volna, s' engem-is a' te Anya-szentegyházadnak edgyik gyönyörűféges feljében meg-telepítettél volna; azt gondolám hogy már meg-nem változom, nem látnak gonófst az én s;emeim, mar csak meg-nyugosom, s' nem bujdosom; jaj Uram, melly hamar meg-változék az én forsom! El-jövének az idegenek, meg-s;allák erőféginket, nem jövé, oh Istenünk! hogy meg-s;egítettél volna bennünket, mert a' mi büneinkkel azt érdemlénk, hogy el-hozzad a' mi utólsó végünket. Ki-üzének édes örök-s;égünkbe, és a' te anyaszentegyházadnak s' dicsőségednek gyönyörűféges s;állása változék néhol a' pogany népeknek utalatóságává, s' néhol bálványoknak barlangjává.

Oh nagy Isten! miért utalád-meg ennyire a' magad dicsőséget, hogy még a' magad örök-s;égének s;e kedveznél? miért juttatal minket ilyen keferves bujdosásra? Szivünk fájalmával emlittyük régi drága s;ép lakó helyeinket, keferűen jutnak eszünkbe a' mi kedves s;omt;édságink, hajdani s;ép örvendetes nyájjatságunk. De oh jaj! két élő tör módgyára járja a' lelkünket s;ent t;eletelednek meg-gondolása! melly nagy lelkünk örömevel s;olgálunk vala te néked a' S;entek gyülekezetiben: melly s;ép éneklésekkel, s' buzgó könyörgésekkel dicsérünk vala tégedet: S;ent Evangeliomodnak világát d;él s;inben láttyuk vala: a' te Prophétáid a' mi-lelkein-



128 BUZGO IMADSÁGOK

kel mint kegyes Atyák, s' hűséges Pásztorok  
 fépen dajkalkodnak vala, a' gyengét ölk-  
 ben veszik vala, a' meg-keferedet sebes sive-  
 ket meg-vigasztalják vala, és már nekik hűsé-  
 ges munkájokért a' mennyei hazában fállást  
 adtal, el-vőtték már némellyek a' Coronát,  
 mert meg-futották az ő párlyájakat, és a' te  
 nevedért mind vérekig harczoltak, meg-tar-  
 tották hiteket mind halálig te hozzád. Oh  
 melly sokszor sírván intettenek, mint sje-  
 mes ör állók a' ránk jövő gonoszt, mind a' sje-  
 rint, mint a' mai napon vagy on rajtunk, meg-  
 mondották a' te nevedbéli, de mi né hittük, sem  
 a' mi bűneinkből hozzád nem tértünk. Jaj U-  
 ram, s' intén a' mitül nem-is feltünk, az esék raj-  
 tunk! helybül helyben üzettettünk, nincsen  
 sohól maradásunk, az hová a' pogány előtt  
 bujdosunk, ott sincs az Antichristus miat bé-  
 keségünk: a' bálványimádásra kényszeritte-  
 tünk, és te éretted hatalra üldöztetünk.

Mostan pedig, oh én Istenem, tekincs-meg  
 az én ügyemet, melly keserveften kell te éret-  
 ted ez idegen földön bujdosnom! el kellé  
 Uram te éretted s' szerelmes Hites társomat, és  
 szerelmes magzatimat hagynom, mint az ár-  
 vákat, nem tudom ha már többé őket test-  
 ben látom-é; és ha te rajtunk nem könyö-  
 rúlsz, engemet már nem az én s' szerelmesim  
 temetnek-el, az idegenek fogják bé az én sje-  
 meimet, és ha valamelyik ez én s' szerelmesim  
 közzül elebb meg-hal, hideg testét sem lát-  
 hatom. Oh Uram, melly fok s' szerelmes helye-  
 ken.

ken kell énnékem bujdosnom, nem tudom holott leszen az én halálom? Oh Istenem! az én s;emeimmel nincsen kire tekintenem, életemben halálomban te vag' nekem egg'etlen egy reménységem: az én felelmemben te légy bátorságom, utazásomban kalauzom, megf;állásomban befogadóm, s;ükf;égemben hütáplálóm, s;omoruságomban elégleges vigaf;talóm, betegf;égemben gyógyító orvosom, s;egényf;égembé gazdagságom, s' minden s;ükf;égemben elégleges segítéségem.

Oh én kegyelmes Istenem, az én kicsinyf;égemtől fogva hűf;éges és kegyes Atyám voltál te énnékem, és csudálátosképpen én roltam mindenkor gondot viseltél. Ez én keserves bujdosásomban-is te vóltál életemnek óltalma, és engemet nem külömben mintegymardarkát az én ellenf;égimnek törökből megf;abadítottál, járásomban igazgattál, felelmes utazásomban gonof; tévők véres kezeiktől s' fegyverektől mególtalmaztál, életemnek erős kôvára, s' paísa vóltál, f;okf;or nekem indulásomban jó alkalmatosságot f;olgáltattál: Megf;állásomban-is, oh Istenem, kegyelmes vendég fogadóm te vóltál; mert engem jól tévô kegyes emberek f;állására igazgattál, kik nekem s;ükf;égemben táplálóim, s;omoruságomban vigaf;talóim, s' betegf;égemben kegyes dájkaim voltak. En Istenem ne felelkezélel azokról, kik nekem te éretted valahol valami jóval vóltanak! Mind ezekért pedig oh én Istenem még az egekben - is a' te nevedet örökké dicsérem. M 4 Imé

Imé most édes Atyám az én utamat a' te nevedben veszem fel, mind addig bujdosom valamig én vélem az igazság bujdosik, és valamig a' te szent neved dicsősége kívánja. Ne maradj-e én Istenem én tőlem, a' te Sz. Angyalidat bocsásd-e én mellettem, ama szövegtelnek Angyala az Ur Jézus Christus jön-e én vélem, s' mint Jákóbot adgy-meg engemet az én bujdosásomban, hordozz békével, s' parancsoly mindenüt-is alkalmatóságokat, es az holot meg-fállitaf; hajcsad hozzam az embereknek sziveket, hogy mindek szérétettel lássanak engemet.

Emlekezzél meg oh én kegyelmes Atyám az én el-hagyott édes házam népérül, s' minden szérelmesimrül, kik az én méltatlan számkivetésemén meg-keferettenek. Meg akkor is, oh édes Atyám! mikor tőlök megvaltam, és nekik mint egy meg-hóltam, őket kegyelmes gondviselefed alá, s' kezeidben ajánlottam. Kérlek Uram visely gondot az ő életekrül, jó egészségeket, s' békeiségeket szolgáltasd ki, oltalmazd őket a' kegyetlenektül, táplállyad étellel, itallal, költséggel az ő szükségekben. Vigasztald mélyseges keferüségekben: vidámits-meg sziveket, erőfics meg-hitket, hogy te előtted, nem csak én tőlem, de még életektül-is kések legyenek meg-valni. Mikor agyokban teküf,nek Istenem! engedgy békeféges nyugodalmot ő nékiek, mikor-fel kelnek, emeld fel-sziveket a' buzgóságra, hogy te rolad soha el-nefeletkezzenek.



141 BUZGO IMADSAGOK.

Halgasd-meg könyörgéseket, és a' te szerelmeddel édes Atyám koronázd-meg őket.

Ne hadgy-el engemet-is oh édes reménységem, ki életemnek minden idejében, s' ez északnak fétettségében-is velem vóltál; légy velem e' mai napon-is mindenütt: mikor az uton mendegélek, Lelkemet Szent Lelked által igazgassád, hogy süntelen e' forogjon elmében: hogy e' földön nincsen sohol maradandó városunk, miképpen a' mi Atyáink, mi is itt csak bujdosók vagyunk; hogy az én szívem annál nagyobb buzgósággal vigadgyon a' mennyei hazában.

Ha ugy teczik Felfegyednek, e' világ s' erint-is szabads-meg engemet az én gyűlölöimnek méltatlan kérgetésektől, s' illy keserves bujdosásomból: és engedgyed reád hagyott szerelememet - is látnom ez életben szívemnek örömevel.

Akkor Uram az én szívemnek tellyeségéből magas-tallak tégedet, és tenéked illy kegyelmes gondviselésedért, hata! mas szabadtá-  
 dért halá adó áldozatokat áldozom: hirdetem a' te jóvóltodat, meg-besíllek szerelmeidet, mellyek a' bornál - is jobbak; kegyelmességedet, melly a' méznél-is édeesebb. soha el-nem felejttem, hanem a' te dicsőséges nevedet áldom, dicsérem ma, és mind örökké Amen!

*Buj-*

*Bujdosó ember Estvéli  
Imádsága.*

**O** H Izraélnek fíradhatatlá, s' fíun'athatatlá Páfítorá, dicsőséges Szent J E H O V A !  
Ki à te népednek tényes oszlopa, s' erős óltalma vóltál mindenkoron, csak a' te fíar-nyaidnak árnyékában talál békéseget és nyugodalmat a' mi lelkünk : te vagy a' mi remén-  
tegiünknek erős kósíklája, tejiünknek fíákja, fíivünknek paíssa, életünknek erős kövára, lelkünk testünk óltalom bástyája ; tégedet magasítálnak à mi lelkeink, Légyen tiéd mind örökké a' dicsóség édes Istenünk !

Magasítalak örökké én Istenem, vélem jól tévő édes Atyám tégedet, hogy engemet méltatlanságombán meg-nem utáltál, utálatos bűneimben el-nem hagytál, a' te jó Lelkedtül meg-nem fosítottál, hanem mint édes Atya, anyámnak méhétül fogva vélem kégyelmessen dajkálkodtál : az én bujdosá-  
somnak napjaiban minden terhes gondaimat te reád vetettem, és azokat nékem mindenkor jómra fordítottad csudálatosképpen ; életemet kegyes gondviféléfédre bízam ; és azt mint a' fíemed fényét olly hiven óltalmaztad, utaimat te igazgattad, az hol jártam kòltem az emberek fíivét hozzám hajtottad, és azok által jó fíállásomat, ételemet, italomat, nyugodalmamat ki-fizolgáltattad : mikor minde-  
nek el-hadtának te még - is el-nem hagytál. Imé én Istenem e' mai napon-is kegyelmessen  
vélem

143 BUZGO IMADSAGOK.

velem vóltál, valahová érkeztem velem jártál, előttem mentel, és Szent Angyaliddal mindenütt mellesleg kísértettél, békével hordoztál mind ez helyig, holot à nyugalomra megfájlítottál.

Vajha Uram az én lelkem olyan tőkélletes, és az én szívem olyan tisztá vólna, hogy Felségednek azokat estvéli kedves áldozatúl bemutatathatnám! bizony méltó vólnál tőlem minden tiszteltetre, minden szeretetre, s' dicséretre. Nincsen nekem Uram annyi erőm, ha angyali nyelven szólhatnék is, hogy a' te kegyelmségednek édesiségét eléggé ki-bejélhetném, s' szerelmednek gyönyörüségét eléggé meg-dicsérhetném, mert a' te jó téteményid többek a' csillagoknál!

A' te Szent Lelkedet oh szerető édes Atyám adgyad énnékem, és segillyed az én erőtlenségimét, szerezz én bennem ki-bejélhetetlen toházkodásokat, hogy az én kezeimet fel-emelhessem, szívemet és nyelvemet jó illatu áldozatúl bemutatthassam Felséged eleiben! Ne utáld meg hát szegény szolgádnak gyenge ajándékát, ki nem a' véres, sem nem a' tüzes áldozatokra tekintesz, hanem az alázatos léleknek, s' buzgó szívnek töredelmességében gyönyörködöl. Méltó vagy oh Uram a' mi dicséretünkre, tégedet illet a' dicsőiség az egész földnek kerekfésében! mert jó vagy, irgalmas, kegyelmes, a' szegény bűnösökhöz, engedelmes, és az haragra késedelmes. Egy szempillantásig tart a' te haragod, s' mihelyt a' bű-



a' bűnös az ő utát meg-bánnya, meg-bímod mindgyárt te is haragodat, mint édes Atya el-töröd lanyargató vel; i; ôdét, s' a' tűzben vöted, olyan vagy mint az irgalmas Anya, ki az ő gyermekehez való s;erelmét soha meg-nem tagadhattya. Még az édes anya-is hamaráb el-felelkezhetnék az ő méhének gyümölcsérül, hogy sem mint te mi rolunk, mert a' tenyeredre irtad nevünket, hajunk s;álait meg-olvaslad, futásinkat meg-s;ámlálad, tudod a' mi siralminkat, és a' mi könnyhullatásinkat tömlôdben s;zedegeted. Mind Atyám anyam el-hágy engem, de te oh édes Atyám soha engem el nem hagytál.

Ne hagy-el most-is, oh édes Reménységem, illy siralmas bujdosásimnak keferőségiben, az én sok s;ükségimben és félelmemben. Látod Istenem! imé ez idegen helyeken egyedül bujdosom, esméretlen emberek közöt kell az én fejemet le-hajtanom: nem tudom kinek hídgyek, kitül féllyek; te esméréd az embereknek s;iveket, tartoztasd-meg én tôle a' gonosz tévôknek kezeket, ne bocsásd vé-emre s' életemre fegyvereket. Te rendelted s;zállásul nekem ezt a' helyet, maradgy-meg Uram magad-is velem ez én s;állásomon. Im már a' fényes nap el-enyéj;et, az étzaka fetérséggel borít el bennünket! te légy azért oh J E H O V A az én világosságom, légy erôs köfalul környültem, fedez bé engemet a' te kegyelmes ôrízetednek s;árnyaival: mikor én alus;om, a' te s;jemeid vigyázzanak én reám: S;ent Angya-

líd-

nak parancsolly, h  
vák környül az em  
le-fek; em oh é  
az én fejemet ke  
m kegyelmes ke  
am az én nyugod  
dozáfimat, hog  
ered: ujjca-meg  
lámis-meg s;omo  
térleghül egy álta  
ömmel, bekeségg  
l. Esmikor az en  
kentet, s;erkeñt  
codra; hogy kegy  
ra tapasztalván, al  
Felséged eliben  
Emlekezzel-m  
rott, s' gondvise  
l, minden s;ükség  
il, viselly gondot  
egészséget add-m  
leg; izomorusag  
em ô érettek, s' b  
yörgésekben az U  
algasd-meg, Am

Bujdosásáb

Hála a

O H J E H O V  
Mindent tud  
bíró dicsôleg  
ül léznek minden

idnak parancsolly, hogy azok az erős lelkek  
 állják környül az én ágyamat.  
 Le-fekszem oh édes Atyám a' te nevedben,  
 és az én fejemet keves nyugalomra le-haj-  
 mom kegyelmes kebeledben. Szenteld - meg  
 Uram az én nyugalalmomat, tiszta-s meg ál-  
 modozásimat, hog' még álmomban se vétsek  
 ellened: ujjics-meg az én el-fáradt tagaimat.  
 vidámság-meg szomorú orczámat, és a' nagy  
 szorongásból vigy által az hólnapi világosságra  
 örömmel, békeséggel, meg-ujult szívvel lélek-  
 kel. Es mikor az én szemeimet az álomból fel-  
 nyitodra; hogy kegyelmes gondviselésed raj-  
 tam tapasztalván, alázatos buzgósággal álha-  
 szom Felséged eleiben.

Emlkezzél - meg én Istenem az én el-ha-  
 gyott, s' gondviselésiedre bízott szíremesim-  
 rül, minden szükségekben lég' nekik segítség-  
 gü, viselly gondot elegekrül, öltözetekrül,  
 jó egészségeket add-meg, békeségeket ujjics-  
 meg; izomoruságokban vigasztald-meg, en-  
 gem ö érettek, s' őket én érettem alázatos kö-  
 nyörgésekben az Ur Jézus Christus nevében  
 halgasd-meg, Amen!

*Bujdosásából haza szabadult ember ]  
 Hála adó Imádsága.*

**O** H JEHOVA! Erős, Mindenható,  
 Mindent tudó, Mindenekkel egyedül  
 bíró dicsőséges Isten! kinek akarattya-  
 ból léfznek mindenek az égen felül; és az é-  
 N gen

gen alól semmi akaratod nélkül nem léfzen : csudálatos dolgokat cselekefel a' te csudálatos bölcseségednek tanácsából : Fel-magaf;talod a' gonol;okat, hogy őket meg-alázzad; de f;erelmefidet meg-alázod, hogy őket fel-magaf;tallyad : Az Istentelenek virágoznak e' világban : örülnek, nevetnek, bővelkednek, békef;egben laknak, és à f;egén'eken akarattyok f;erint uralkodnak ; az igazak pedig f;omorukak, firnak, sok keferüf;egget, s' háboruságot f;envednek, és a' kegyetlenektül mint a' fogoly madarak helyből helyben üzettetnek.

Ugy vagy on Uram ! mert valamig a' testben vagyunk, mind addig az Urtúl távol bujdosunk : mióta Paradicsomból ki-rekedénk, nincsen tohol maradáf;unk : A' mi Atyáink-is bujdosók vóltanak e' földön, mind addig, mig mennyei örökös hazájokban érkeztenek : Isten baráttya vala az Abrahám, még-is è földön csak bujdosás vala élete; Chaldeából ki-hijja az Isten, megyen Mesopotámiában, lakik Châran városában, bé víf;í of;tan onnan Isten a' Chánahán földére, de az éh;égnek miatta Egyiptomban bujdosik, honnan íf;mét idővel az ígéretnek mézes földére víf;í;á törekedik, holot meg-telepedik, mind addig, mig mennyei hazájában által költözik : Jacob Esau miat Mesopotámiában f;alad, Esauval Isten meg-békeltetvén, víf;í;á jó hazájában, de vénif;egére-is el-bujdosik Egyiptomban édes Jófephjéhez, ki Pharahó elöt életérül így panaf;olkodik vala :

Az

Az én bujdosók  
vóltanak. Ho  
Izrael bujdos  
Dávidnak me  
bísonyivak  
hány;or Sól  
gemi, mig f;al  
lehet állandó  
Saul és Davi  
Ist Samueles  
varában Abime  
rállyhoz. Elke  
ó, a' Dávid vólt  
Oh f;egény Dá  
dosáim mag  
az ajtóf;elekt  
ha e;e nem v  
tya vala. Ach  
embert (mint  
az Adullam ha  
rodván megye  
rállyához, de G  
mére f;okaig M  
gyen Judeában  
papga egy ideig  
zák híret, h;g  
Kehila várát a  
í; a' Kehila vár  
se-megyen Kehi  
rén, azt f;eleli nek  
ne hűdgyen; mert  
Sírúly, kezben a



# BUZGO IMADSAG OK.

147

Az én bujdosásinac es; kevesek és igē gonofjak  
vóltanak. Hog' több bujdosó S; Atyákrúl, s' az  
Izraél bujdosásárúl ne gondolkodgyam, csak  
Dávidnak melly nyughatatlan világa vala,  
bizonyittyák az ő fok bujdosási: egyné-  
hány!; or Saul a' falhoz akarja dárdájával fje-  
gezni, alig fjaladhat-ki keze alól, sohol nem  
lehet állandó helyben való maradása, mert  
Saultul való felelme miat, hol Rámában fja-  
lad Samuelhez, Samuellel Najotba, hol Neb  
várasban Abimelechez, hol Gadban Achis Ki-  
rályhoz. Es;ekben ves;ik Achis f;olgai, hogy  
ő, a' Dávid vólna, el-árullyák a' Király elót.  
Oh f;egény Dávid be sokképpen kell a' buj-  
dosásban magát viselni! bolondok módgyára  
az ajtófeleken mindenűt firkál vala, s' mint-  
ha es;e nem vólna, nyalát f;akállán le-bocsát-  
tya vala. Achis mint olyan elméje bántódot  
embert (mint véli vala) el-bocsátván, fjalad  
az Adullam barlangjában, holot meg-f;apo-  
rodván mégyen Mitzpába a' Moabiták Ki-  
rályához, de Gád Propheta meg-intvén nem  
mère fokaig Mitzpában maradni, vis;sa me-  
gyen Judeában a' Cheret erdejében, ott lap-  
panga egy ideig hat f;ázad magával. Meg-ho-  
zák hírét, hogy a' Philisteufok be-ütöttek  
Kehila várasa alá, el-mégyen keves népével  
és a' Kehila várasbelieket meg-f;abadíttya,  
be-mégyen Kehilába; de az Istent meg-kérd-  
vén, azt feleli néki: hogy a' Kehilabelieknek  
ne hidgyen; mert ha f;olgait küldi a' Saul  
Király, kézben adgyák. Kehilából méne a

N 2

Siph

Siph pusztájában, a' Sipheusok-is fel-mennek Saulhoz, el-árulják Dávidot. Efében veszi Dávid, megyen a' Maon pusztájában, holott-is kitsényben bogy kézben nem akad; utánna Saúl, es hogy f;intén érôven éri: az hegynek egyik oldalán Dávid f;alad, másik oldalán Saúl üzi; követ érkezik Saúl után, mingyárt terjé vi; f;ja, mert a' Philisteusok be-ütöttek orf;ágában, hirtelen oda hagyá Dávidot, így m<sup>a</sup>. rada-meg akkor is f;egény Dávid élete, onnan Hengedi pusztájában f;alad; de Saúl még sem f;ünik, minekutánna a' Philisteusokról meg-tért volna, hárô ezer válogatott férfakkal meg-indul Dávidot keresni, közel éri, érkezik f;intén a' barlanghoz, mellyben a' Dávid ferege lappang vala, és be-menvén Saúl a' barlangba, f;intén ott tanál le-ülni hafa könnyeb-fégére, az hol Dávid magát meg-vonta vala. Oh f;eléd lélek! meg ellenségenek-is kedvez az ô f;ive; nem ôlé-meg Saul-t; hanem a' palástjának az allyában mecz-el titkon egy darabot, mellyel ártatlanságát mutattya, melly méltatlan üldözi ôtet a' Király, Onnan Dávid megyen a' Párán pusztájába: Havilában, s' egyebütt-is mind Saul, mind Absolon elôt mennyit bújdofot számlállya az Irás.

Az én bujdosásomnak keiserűségét-is Oh Istenem! kicsoda tudná elô számlálni? hol jártam, költé, mennyi veszedelmek közöt forgottam, mennyit f;eltem, rettegtem, mennyit árttam, keisergettem, sok f;or élet, s' halál közöt voltam; halál völgyének árnyékában jártam,

am, felelmes helyeken életemet a' markom-  
ban hordoztam, fők földalmat, gyalázatot hal-  
lottam, mennyi éhfeget, somjusagot láttam, te  
tudod Istenem! ki az én lépésimre vigyaztál,  
futásimat meg-í;ámláltad, mert te csak köny-  
hullatafimnak-is gondg'át vitelted, s' tömlőd-  
ben fedted. Az én napjaim keserves bujdosás-  
nak napjai valának.

De oh bujdosó í;egény hivednek egyet-  
len egy reménfége! í;egény lelkemnek egéí;  
kivánsága, s' minden elégiége! Te vóltál az  
én somoru bujdosásomnak vezér csillaga; és  
te engem jó helyekre igazgattál, te vóltál fá-  
radságomnak ístápjá, mikor el-bádgyattam,  
hozzád támaszkodtam, és te engemet a' ma-  
gad kőbelében nyugottál: te vóltál félelmes  
í;ivemnek bátorsága, és te engemet a' félelmes  
helyeken meg-biztattál: ellenségek közöt, tol-  
vajok közöt, s' minden veszedelmek közöt  
te vóltál az én fegyverem: fegyverek ellen fe-  
jemnek fíákja, í;ivemnek melly-vasá, s' é-  
letem páí;sate vóltál, az én testemet, s' e' test-  
ben életemet mint a' í;emed í;en, ét úgy óltal-  
maztad. Te vóltál! oh bizony csak te vóltál az  
én keserűségemben vigáí;talóm! í;etértségben  
világoságom, betegí;égemben hűí;ges orvo-  
som: mert az én beteg ágyamban e' vólt legí;  
keservefebb fájdalma í;ivemnek, hogy távol  
lévő í;ierelmem í;agyam mellé nem jöhet-  
nek, hogy rajtam í;ánakozzanak, s' velé jól  
tegyenek; Te penig oh én Istenem el-jöttél  
én hozzám, meg- látogattál, meg-tapogat-  
tál,



tál, fájdalmimat enyhítetted, szerelmimet be-  
körtöztetted, irgalmas gyámolom vóltál; mert  
az idegenek közül is olly kegyes gyámolo-  
kat parancsoltál, kik engemet az én betegsé-  
gemben szállásokra fogadtak, fájdalmas taga-  
imnak jó nyugodalmat adtak, szűkférgemben  
meg-kérdettek, ételekkel, italokkal meg-  
elégitettetek, jó szívekkel, s' jó szavakkal u-  
gyan meg-élesztettek.

Mostan pedig a' mikor neked tetszet oh é-  
des Atyám magad-is meg-szánál, és engemet  
széles bujdosáfból haza szabadítál: mint  
Abrahámot Egyiptomból, Isákot Philistea-  
ból, Jakabot Mezopotámiából, Izraelt a' szolgák  
házából és Babyloniából haza bocsátád; en-  
gem-is el-hag'ot szerelmemim közzé még egy-  
szer haza hozál: nem külömben mint Jó-  
sephet a' tömlőczből, Isszákot a' kemenczéből,  
Danielt az Oroszlányok verméből, s' Jónást a'  
Czet hal béliéből, engemet-is a' fők veszedel-  
mekből meg-szabadítottál. Te mondtad  
hogy el-mennyek, mert mint édes anya a Re-  
beca Jácóbját Esautól, úgy feltetted életemet  
az én üldözőimtől: Te jelentetted-meg Jo-  
sephnek, hogy Jésszal és a' Máriával fusson  
Egyiptumban, mert Héródes a' gyermek é-  
letét keresi; de ísmét mikor nekik békeféget  
szerzettél, visszahoztad őket Egyiptomból:  
Az én ellenségim kötelét-is oh Istenem el-szá-  
gatád: el-tört a' kalitka, s' a' madarai; törüből  
el-szabadult a' madarka. Aldot légyen örökké  
a' te neved, hogy lábaimat a' saros fertőből,  
ele-

# BUZGO IMADSAGOK. 151

életemet a' firtúl, fizemeimet a' firátúl, meg-  
f;abadítad! nem engedéd - meg hogy az én  
ellenfégim az én veszedelmemen örüllyenek.

Mig élek Istenem a' te f;abadításodat hárde-  
tem, dicsérem a' te méltóságos nevedet a' te  
csudálatos dolgaidért; nem felejté-el nagy fje-  
relmedet, mellynek édesléget az én bujdosá-  
somban én vélem oh melly fők;et meg-köf-  
toltattad! Jómra let Uram énnékem, hogy en-  
gemet meg-aláztál, hogy meg-tanulnám a' te  
parancsolatidat, s' ennyi kélcrtetek közöt u-  
gyan tapasztalhatóképpen eljemen vehetném  
a te jó vóltodat.

Ne hadgy-el ennekutánna-is oh jó gondvi-  
felő édes Atyam engemet, ne juttass ujjonnan a'  
f;omor bujdosásnak fíralmas kényerere, fát a'  
kik bujdosnak fzedegesd egyben, s' izállics  
haza öket; szegény maradék nemzetünket,  
mint a' fűstölgo üzfögöt ragad-ki a' tűzöl,  
f;abadics-meg a' te népedet, állics helyre di-  
csősfegedet, mutasd-meg a' te Isteni nagy erő-  
rôdet, hogy e' földön minden nyelv, énekel-  
lye a' te dicséretedet. Az én életemet Uram és  
az én f;zeralmesimet a' te kezeidben ajánlom,  
v ifely gondot mi rolük a' mi életünk napjaibá,  
de leg inkább halálunknak oráján, az halálnak  
f;clelmi ellen, a' te lelked vigasztallyon, és az  
Ur Jéfus Christus légyen énnékem még az ha-  
lálban-is, életem, nyereségem, örömem, és  
örökké való gyönyörűségem, Amen!

V E G E,



# K Ö N Y Ö R G E S E K

## T A B L A J A.

Ez Imádásokkal elnyenek a	Gyerme.	Reg.	Magán.	9.
			Gyerme.	15.
			Pœniten.	69.
		Eftv.	Közönse.	22.
			Közönse.	28.
			Magán.	34.
	Arvák.	Reg.	Gyerme.	39.
			Pœniten.	84.
			Magán.	9.
		Eftv.	Arvák I.	40.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
	Szûzek	Reg.	Közönse.	28.
			Magénos.	34.
			Arvák I.	40.
		Eftv.	Pœniten.	84.
			Magán.	9.
			Szûzek.	45.
		Reg.	Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
			Közönse.	28.
		Eftv.	Magán.	34.
			Szûzek.	45.
			Pœniten.	84.



# KÖNYÖRGESÉK

## T A B L A J A.

Ez imádságokkal élt yenek az	Ifjak.	Reg.	Magános	9.
			Iffjak I.	50.
			Pœniten.	69.
		Eftv.	Közönse.	22.
			Közönse.	28.
			Magános.	34.
	Eözve.	Reg.	Iffjak I:	50.
			Pœniten.	84.
			Magános.	9.
		Eftv.	Eözvegyek	56.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
Vének.	Eözve.	Reg.	Közönse.	28.
			Magános.	34.
			Eözvegyek	56.
		Eftv.	Pœniten.	84.
			Magános	9.
			Vének.	62.
	Vének.	Reg.	Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
		Eftv.	Közönse.	28.
			Magános.	34.
		Eftv.	Vének.	62.
			Pœniten.	84.

# K Ö N Y Ö R G E S E K

## T A B L A J A.

Ez Imádásokkal elylenek az	Hamis vallás- búl meg- tért. e.	Reg.	Magános.	9.
			Hála ad.	97.
			Pœniten.	69.
			Közönse.	22.
			Közönse.	28.
	Eftv.	Elôt.	Magán.	34.
			Hála ad.	97.
			Pœniten.	84.
	Után	Ind.	Bűn vall.	69.
			Bűn sirat.	84.
			Ur. v. elôt.	101.
	Ur va- csorájá- val élők	Reg.	Praxis P.	521.
			Hála ad.	91.
			Ur v. után.	104.
			Praxis P.	562.
			Jó szánt.	106.
	Keres- kedők	Eftv.	Ajtón ki m.	108.
			Magán.	113.
			Közönse.	119.
			Meg-száll	107.
			Közönse.	119.
	M. tér		Magán.	125.
			Jó ismeren.	127.
			Kár vall.	130.

# K Ö N Y Ö R G E S E K

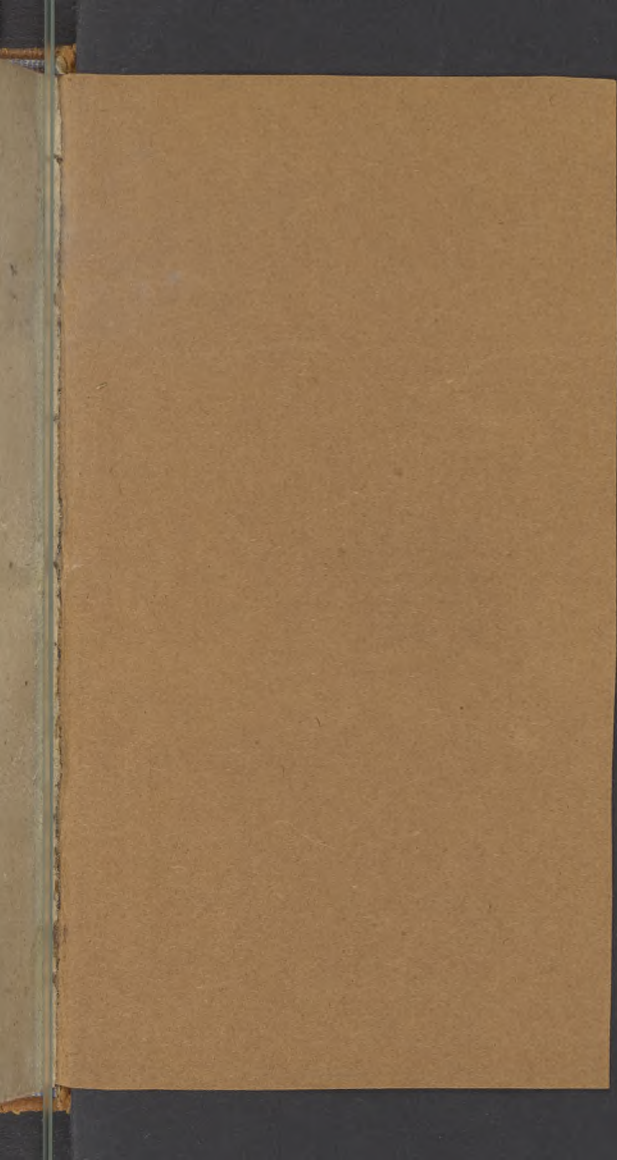
## T A B L A J A.

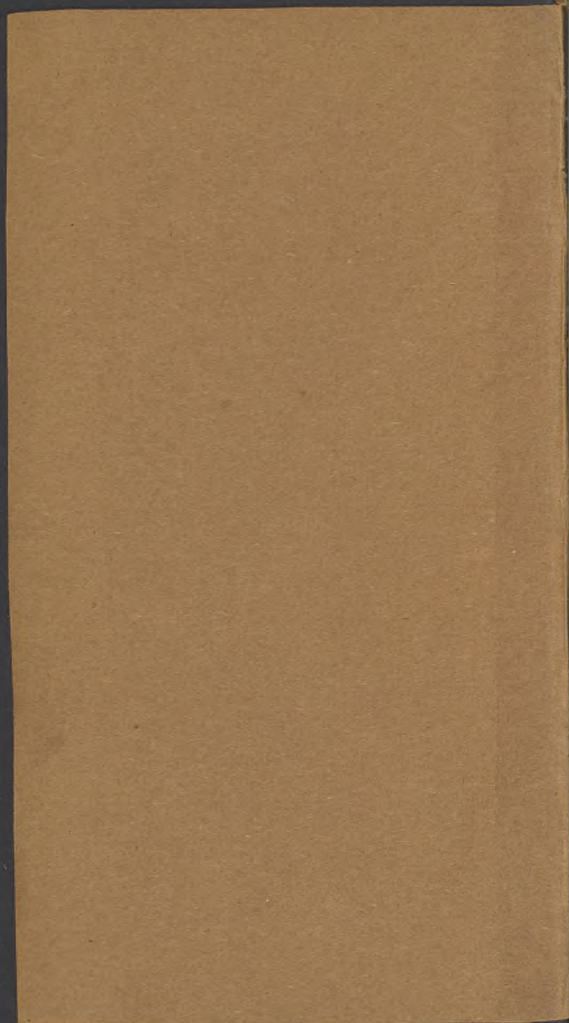
Ez Imádságokkal  
Ellenének a,

Bujdo- fok.	Reg.	Magános.	9.
		Bujdos.	134.
		Pœnit.	69.
	Eftv.	Közönfē.	22.
		Közönfē.	28.
		Magános.	34.
		Bujdos.	142.
		Pœniten.	84.
	Reg.	Magános.	9.
Haza szaba- dulac.	Eftv.	M. Szabad:	
		Pœniten.	69.
		Közönfē.	22.
	Eftv.	Közönfē.	28.
		Magános.	34.
		M. Szabad.	145.
	Oth.	Pœniten.	84.
		Serkenés.	23.
		F. Kelésk.	34.
		F. Ôltôzés.	56.
		Mosdásk.	78.
Minden:	Tép	Bűn vall.	69.
		Bűn siral.	84.
		Hálá ad.	91.
		Praxis P.	422.

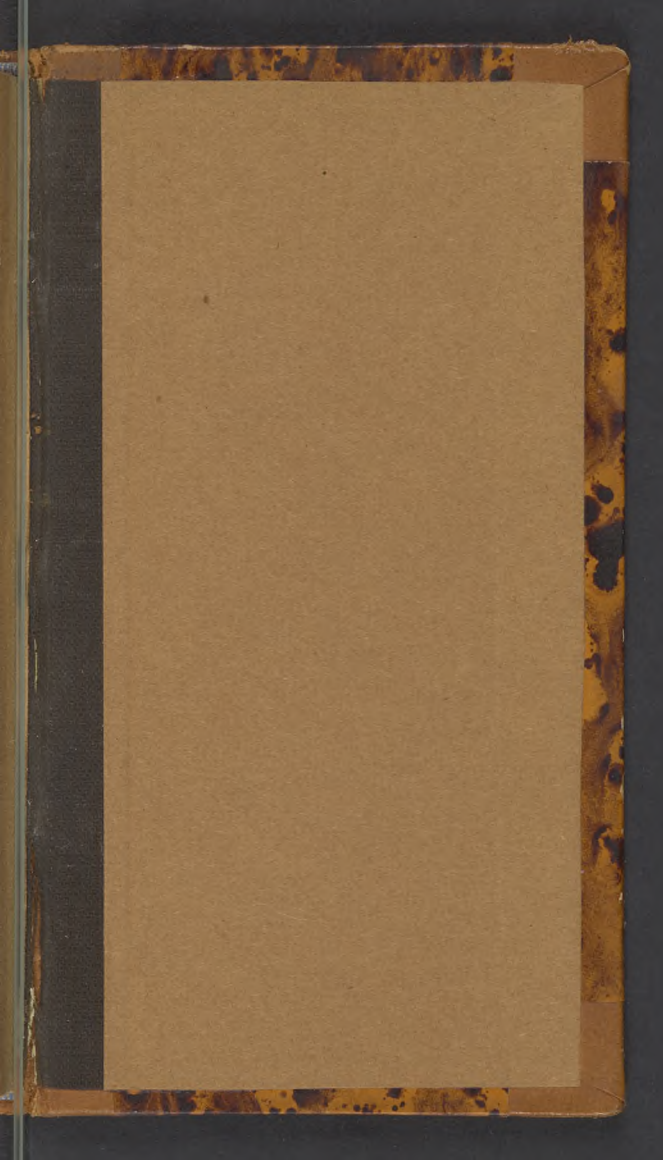














R M K. I.

1257

SZÜNYI A.  
János  
1874-1875  
FIZIKAI  
ISKOLA

1081.





